

διάλογος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2001, ΤΕΥΧΟΣ 23

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρός, Ἀρχ. Χριστοφόρος Τοιάκκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρός, Ἰασίου 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος – Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναήλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ.
Χριστοφόρος – Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρός, Ἀθήνα – Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοβία, Πολωνία –
Ἀρχ. Χριστοφόρος Τοιάκκας, Λεμεσός, Κύπρος – Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίδας –
Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Ἀθήνα –
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρός – Ἀρχ. Χριστοφόρος Τοιάκκας – Μον. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης –
π. Πέτρος Πανταζής – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττική. Τηλ.: 6082271 Fax: 6082219, <http://users.hellasnet.gr/panelppv>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρναί, τηλ. 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

**Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἱρέσεων
πού δὲν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν.**

Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων.

**Γιὰ νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολή σας.**

**Προαιρετικὲς εἰσφορές γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μέ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μέ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή**

**(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττική) ἢ μέ τραπεζικὴ ἐπιταγή
(ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επιστολή της Π.Ε.Γ. προς τούς φίλους της στην Ελλάδα και τό εξωτερικό	2
Ευρώπη και «αιρέσεις». Τρία ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις νεοφανεϊς αιρέσεις, του Πρωτοπρ. π. Κυριακού Τσουρού	4
Ή αστρολογία στό φώς της Όρθοδοξίας, του π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου (†)	8
Άγνοια και πλάνη (Διδασκαλία από την Φιλοκαλία), του Άρχιμ. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη	10
Οίκολογία και Νέα Έποχή, του Άρχιμ. Βαρνάβα Λαμπρόπουλου	12
Ή Όργονομία του Βίλχελμ Ράιχ, του Μοναχού Άρσενίου Βλαγκόφτη	13
«Ή αΐτου μεγαλειότης, ό έχθρός μου», του Άθανασίου Νεοφωτίστου	16
Ό «καθαρισμός του ναού», της κ. Άννας Μπουρδάκου	20
Όμοιοπαθητική άλχημεία, του κ. Παναγιώτη Κολιομχάλη	22
Πολεμικές τέχνες, της κ. Μαρίας Δημητριάδου	23
Ή ειδωλολατρία ήταν ή θρησκεία των αρχαίων χωρικών!, του κ. Λάμπρου Σκόντζου	27
Ειδήσεις - Σχόλια:	
Διακονήματα και έκδηλώσεις	29
«Παράϊνεση» του «ήγέτη»	30
Προβληματισμοί γύρω από μιά άλληλογραφία	31
Τό «ράπισμα»! γιά τούς αντιρρησίες συνείδησης σέ έκκλησιαστικά ιδρύματα	35
Ή αίρεση «του ποδιού»! (Honohama Sanpogyo)	36
Κακομεταχείριση παιδιών	37
Κατάχρηση άδυναμίας	37
Ό Σατανισμός είναι εδώ!!! ...και άλλα	38
Ό Σατανισμός είναι στό Internet!	39
«Πατείς με πατώ σε»...	40
Οί «κοινοί έχθροί»	41
Άποπάσματα από Μηνύματα Άρχιερέων σέ Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις	41
Τά «θαύματα»	41
Έπιστολές άναγνωστριών μας	42
Όλιστικές-έναλλακτικές πρακτικές στό όνομα της έπιστήμης...	44

TABLE OF CONTENTS

<i>A letter of PPU towards all friends in Greece and abroad</i>	2
<i>Europe and "sects". Three resolutions taken by the European Parliament concerning new sects, by Rev. Kyriakos Tsouros</i>	4
<i>Astrology from an Orthodox Perspective, by Father Antonios Alevizopoulos (†)</i>	8
<i>Ignorance and Error (Teaching from "Philokalia"), by Archimandrite Chrysostomos Maidonis</i>	10
<i>Ecology and New Age, by Archimandrite Varnavas Lambropoulos</i>	12
<i>The "Orgonomy" of Wilhelm Reich, by the monk Arsenios Vliagophtis</i>	13
<i>"His Majesty, my Enemy", by Athanasios Neophotistos</i>	16
<i>"The Purification of the temple", by Mrs. Anna Bourdakou</i>	20
<i>"Homeopathic Alchemy", by Mr. Panagiotis Koliomichalis</i>	22
<i>Martial Arts, by Mrs. Maria Dimitriadou</i>	23
<i>Idolatry was the Religion of the Ancient Villagers, by Mr. Labros Skotzos</i>	27
News - Comments:	
<i>Ministrations and festal programs</i>	29
<i>The "advice" of the "leader"</i>	30
<i>Questions arising from a correspondence</i>	31
<i>A "slap in the face" for conscientious objectors in church institutions</i>	35
<i>The sect of "the foot" (Honohama Sanpogyo)</i>	36
<i>Child abuse</i>	37
<i>Abuse of weakness</i>	37
<i>Satanism is here!!! etc.</i>	38
<i>Satanism on the Internet</i>	39
<i>"Packed in like sardines in a can"</i>	40
<i>The "common enemies"</i>	41
<i>Excerpts from messages by bishops during Panorthodox Conferences</i>	41
<i>"Miracles"</i>	41
<i>Letters from our female readers</i>	42
<i>Olistic-Alternative Practices in the Name of Science</i>	44

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Π.Ε.Γ. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἡ Π.Ε.Γ. σᾶς εὐχαριστεῖ θερμότατα γιὰ τὴν ἠθική συμπαράσταση καὶ τὴν ὑλική ἐνίσχυσή σας στο ἔργο της πού διεξάγει ὑπὸ τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας.

Γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀγωνία πού μᾶς διακατέχει γιὰ τὰ προβλήματα πού δημιουργοῦν οἱ διάφορες ὀλοκληρωτικές κυρίως ὀργανώσεις στους νέους, στίς οἰκογένειές τους καὶ γενικά στὸν Ὁρθόδοξο λαό μας εἶναι καὶ δική σας ἀγωνία. Καὶ ἡ ἀγωνία ὅλων μας ἐπιτείνεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὰ προβλήματα πού εἶχαν ἐμφανιστεῖ ἀπὸ τὴν ποικιλώδη δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθηροσκειᾶς καὶ τὰ ὅποια εἶχε ἐπισημάνει καὶ εἶχε παρουσιάσει ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεξζόπουλος τίς δεκαετίες τοῦ 1970 καὶ 1980 ἐξακολουθοῦν ὄχι μόνον νὰ παραμένουν, ἀλλὰ ἔχουν πάρει ἰδιαίτερα ἀνησυχητικὴ μορφή αὐτὸ τὸν καιρό.

Σήμερα οἱ διάφορες ἐξαγγελίες περὶ «παγκοσμιοποίησης» καὶ οἱ προτροπές περὶ «ἀνοχῆς» καὶ «συμπόρευσης» προσβάλλουν τίς ἀμυντικές ἀντιστάσεις τοῦ λαοῦ μας καὶ τὸν κάνουν εὐάλωτο σὲ ἐπικίνδυνες ἐπιρροές καὶ καταστάσεις.

Προβάλλει ὡς ἐκ τούτου ἐπιτακτικὸ καὶ ἀναγκαιότατο τὸ διακόνημα τῆς ἐνημέρωσεως τῶν πιστῶν μας γιὰ τὸν κίνδυνο πού διατρέχει ὁ λαός μας ν' ἀλλοιωθεῖ τὸ Ὁρθόδοξο καὶ Ἐθνικὸ του φρόνημα. Πρέπει νὰ γίνῃ σὲ ὅλους γνωστό τὸ ἀσυμβίβαστο τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως μὲ τίς κακοδοξίες ὁποιασδήποτε παλαιᾶς ἢ νεοφανοῦς αἱρετικῆς διδασκαλίας. Εἶναι θέμα σωτηρίας τῶν ψυχῶν μας καὶ ὄχι διαφοροετική φιλοσοφική θεώρηση καὶ προσέγγιση τοῦ φαινομένου τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἡ ὀριοθέτηση τῆς πίστεώς μας καὶ ἡ πληροφόρηση καὶ διαφύλαξη τοῦ ποιμνίου τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ τὴν αἵρεση δέν εἶναι φανατισμός, οὔτε «ἀρτηριοσκληρωτικὴ ἐμμονή σὲ

ἀπαρχαιωμένες δομές», ὅπως διατυμπανίζουν οἱ ἐμφανιζόμενοι ὡς «σὺδέτεροι ἐρευνητές» καὶ «νεωτεριστές», ἀλλὰ εἶναι ἱερό καθήκον διακονίας ὅλων τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν. Ὁ Κύριος εἶπε: «Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κισὶ μηδέ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς» (Ματθ. ζ, 6).

Ἀγαπητοί φίλοι

Οἱ ἄνθρωποι εὐκόλα συγκινοῦνται - ὅσοι συγκινοῦνται - ἀπὸ περιπέτειες καὶ δύσκολες καταστάσεις συνανθρώπων μας καὶ τρέχουν πρόθυμα νὰ βοηθήσουν φτωχοὺς, ἀρρώστους, σεισμοπαθεῖς, κ.λ.π. Αὐτὸ εἶναι παρὰ πολὺ ὠραῖο καὶ ἀποτελεῖ ὄχι μόνον ὠραία ἐκδήλωση ἀνθρωπισμοῦ, ἀλλὰ χριστιανικὸ καθήκον καὶ ἐκπλήρωση τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου μας.

Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ σκεφτοῦμε καὶ τοὺς συνανθρώπους μας πού ὑποφέρουν καὶ κακοποιοῦνται ἀπὸ τίς καταστροφικὲς λατρεῖες, ἀφοῦ δέν ὑπάρχουν ἐντυπωσιακοὶ τίτλοι στίς ἐφημερίδες γι' αὐτοὺς. Ὑποφέρουν σιωπηλά, οἱ τραγικὲς τους ἱστορίες δέν «φωνάζουν», δέν ἀκούγονται. Δέν ἀκούει κανεὶς τὸν πόνο ἀπὸ ἓνα κατεστραμένο γάμο ἐξαιτίας τῆς αἵρεσης. Δέν ἀκούει τὸ θόρυβο μιᾶς καταπληγωμένης πατρικῆς ἢ μητρικῆς καρδιᾶς ἀπὸ τὸ μόνιμο ἀποχωρισμὸ τοῦ σπλάγγνου τους. Μόνον ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ περιπτώσεις θυμάτων νεοφανῶν αἱρέσεων γνωρίζουν τὴν ὀδύνη τῶν γονιῶν, τὸ σπαραγμὸ τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου, τὴν τραγικὴ κατάσταση μιᾶς οἰκογένειας πού ἔχει καταστραφεῖ, ὅταν ἀγαπητὰ της μέλη ἐξαφανίζονται ἢ ἀκολουθοῦν τὸ δρόμο τῆς πλάνης πού ὀδηγεῖ στὴν ἀπώλεια τῶν ψυχῶν.

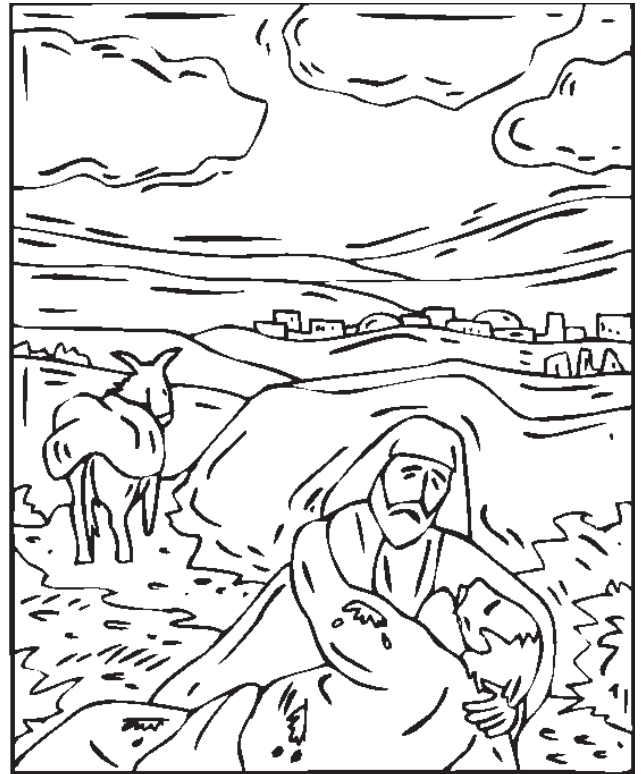
Δέν μποροῦμε, δέν πρέπει νὰ ἀγνοήσουμε τὸ σιωπηλὸ τους πόνο. Δέν μποροῦμε, δέν πρέπει

νά γυρίσουμε τήν πλάτη στ' άπλωμένα τους χέρια και νά μήν τεντώσουμε τ' αὐτιά μας γιά ν' ἀκούσουμε τίς βουβές «κραυγές» τους. Μ' αὐτή τήν πράξη μας εἶναι σάν νά γυρνᾶμε τήν πλάτη μας στό Χριστό, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται σ' ἐμᾶς «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ», τή μορφή τοῦ ἀπολωλῶτος προβάτου. Πρέπει καί μπορούμε νά βοηθήσουμε τοὺς συνανθρώπους μας αὐτούς νά κάνουν τίς σωστές ἐπιλογές γιά τή ζωή τους. Ἡ ἐνημέρωση πού κάνουμε αὐτό τό σκοπό ἔχει νά γνωρίζουν δηλαδή οἱ συνάνθρωποί μας, τί ἀποφάσεις πρέπει νά παίρνουν. Αὐτό σέ καμμία περίπτωση δέν μπορεί νά νοηθεῖ ὡς παρέμβαση στην προσωπική τους ἐπιλογή. Ἡ προσφορά βοήθειας σέ οἰκογένειες πού ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ὅταν ἓνα μέλος τους ἐξαφανίζεται ἢ δεχεται «χτυπήματα» ἀπό μία ὁμάδα, ὅπως προσφορά ὁλόκληρης τῆς ιδιωτικῆς του περουσῆς, ἐγκατάλειψη σπουδῶν καί ἐργασίας, ἀφαίρεση διαβατηρίου, ξύρισμα κεφαλιοῦ κ.λ.π., ἀποτελεῖ ἐκστρατεία ἀγάπης, πράξη ἠψιστου ἀνθρωπισμοῦ.

Εἶναι λοιπόν καθήκον μας νά προσφέρουμε τίς ὑπηρεσίες μας στόν τομέα αὐτό. Ἡ Ποιμενουσα Ἐκκλησία εὐλογεῖ το ἔργο τῆς Π.Ε.Γ. καί προσβλέπει σ' αὐτό. Στό δύσκολο ἔργο μας ἔχομε τή δική σας συμπαράσταση ἀγαπητοί μας φίλοι. Σᾶς θεωροῦμε συνεργάτες μας καί σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά μιᾶ ἀκόμη φορά ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μας. Αὐτή ἡ πανελλήνια ἀναγνώριση μᾶς ἐνθαρρύνει νά συνεχίσουμε νά προσφέρουμε τίς ὑπηρεσίες μας γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν πλανημένων ἀδελφῶν μας.

Εὐχόμαστε ὁ Κύριος νά σᾶς εὐλογεῖ καί νά σᾶς ἐνδυναμώνει παντοῦ καί πάντοτε.

Μέ πολλή ἀγάπη ἡ Π.Ε.Γ.

...θά πρέπει νά σκεφτοῦμε τοὺς συνανθρώπους μας πού ὑποφέρουν καί κακοποιοῦνται ἀπό τίς Καταστροφικές Λατρεῖες...

Σημ. Τό ἐντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς μπαίνει σέ κάθε τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἡ διεκπαιραίωση τοῦ περιοδικοῦ γίνεται ἀπό ὁμάδα ἐθελοντῶν συνεργατῶν καί ἡ λογιστική ἐνημέρωση εἶναι πρακτικά ἀδύνατη. Σᾶς παρακαλοῦμε λοιπόν νά μήν λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν σας τίς νέες ταχυπληρωμές, ἐφ' ὅσον ἔχετε βοηθήσει οικονομικά τήν Π.Ε.Γ. μέ προηγούμενη ἀποστολή σας.

«Ἐχει λεχθεῖ ὅτι ἂν σώσεις μιᾶ ζωή, εἶναι σά νά σώσεις ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα. Καί ἐπίσης ἔχει λεχθεῖ ὅτι ἐάν ἔχεις τή δυνατότητα νά σώσεις μιᾶ ζωή καί γυρίσεις τήν πλάτη σου, εἶναι σά νά τήν γυρνᾶς σέ ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα.»

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ «ΑΙΡΕΣΕΙΣ» ΤΡΙΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

*Τοῦ Πρωτοπρ. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ,
Γραμματέως τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἰρέσεων*

Ὅσάκις παρουσιάζεται κάποιο πρόβλημα μεῖ εισαγόμενες ἢ γηγενεῖς αἰρέσεις ἢ παραθρησκευτικές ομάδες στήν πατρίδα μας, οἱ Ἕλληνες πολίτες καί τά Μ.Μ.Ε. ἀπεύθυνονται στήν Ἐκκλησία καί ζητοῦν πληροφορίες, ἐνημέρωση καί βοήθεια ἢ ἀπαιτοῦν τήν ἀντιμετώπισή του. Καί βεβαίως, μέχρι ἑνός σημείου καλά κάνουν, γιατί ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας καί λόγο ἔχει ἐν προκειμένῳ, ἀλλά καί μέσα νά βοηθήσει καί δυνατότητες δοκιμασμένες γιά νά περιφρουρήσει τό ποίμνιό της ἀπό μία τέτοια ἀπειλή.

Ὅμως, μ' αὐτό τόν τρόπο δίδεται ἡ ἐσφαλμένη ἐντύπωση ὅτι τό πρόβλημα τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας σήμερα ἀποτελεῖ ἀποκλειστική ἀρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας. Μάλιστα πρό πολλῶν ἐτῶν, ἀρμόδιος Ἕλληνας ὑπουργός, στόν ὁποῖον εἶχε ἀπευθυνθεῖ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἶχε ἀπαντήσει, ὅτι «ἐμεῖς δέν ἐμπλεκόμεθα σέ τέτοια θέματα».

Ἡ ἐσφαλμένη αὕτη ἐντύπωση προέρχεται ἀπό τό γεγονός ὅτι ἐπικρατεῖ ἄγνοια τοῦ προβλήματος, καθόσον τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἕνα ἀποκλειστικά θρησκευτικό φαινόμενο. Ἔχει ὅμως διεθνῶς ἀναγνωρισθεῖ ὅτι ἡ δραστηριότητα πολλῶν νεοφανῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων (οἱ ὁποῖες στό ἐξωτερικό ἀποκαλοῦνται σέκτες) ἀποτελεῖ μέγα κοινωνικό πρόβλημα καί ἀπειλή γιά τό ἄτομο καί τό κοινωνικό σύνολο, ἀλλά καί γενικότερα γιά τόν εὐρωπαϊκό πολιτισμό. Ὅχι τυχαίως, πολλές ἀπ' αὐτές τίς «σέκτες» χαρακτηρίστηκαν ἀπό ἐπίσημους εὐρωπαϊκοὺς φορεῖς ὡς «καταστροφικές λατρεῖες», «ὀλοκληρωτικές ὁμάδες», «ψυχολατρεῖες» ἢ «ἐλευθεριοκτόνες ὁμάδες».

Ἐδῶ θά περιορισθοῦμε σέ τρία ἐπίσημα **Κείμενα - Ψηφίσματα** Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, πού δηλώνουν πῶς βλέπουν καί πῶς ἀντιμετωπίζουν τό πρόβλημα ἐπίσημα καί θεσμοθετημένα

Ὅργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, γιά νά καταλήξουμε στόν ἐντονο προβληματισμό μας, γιατί στήν Ἑλλάδα ἐξακολουθοῦμε νά μὴν τό ἀντιμετωπίζουμε οὐσιαστικά.

α) Πρῶτο Ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (22.5.1984)

Ἦδη τό 1984 τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ἐπὶ τη βάσει τῆς ἐκθέσεως Cottrell καί μέ ἀφορμή τήν δραστηριότητα τῆς παραθρησκευτικῆς ὁργανώσεως τοῦ Σάν Μυούνγκ Μούν καί «τήν ἀναταραχή πού προκαλεῖται ἀπό τήν δραστηριότητα τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς», ἐκδίδει τό πρῶτο τοῦ Ψήφισμα. Στό σκεπτικό τοῦ Ψηφίσματος ἐπισημαίνεται ὅτι τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο λαμβάνει ὑπόψη του «τίς ἀνησυχίες πολιτῶν καί οἰκογενειῶν στήν Κοινότητα, ὅσον ἀφορᾷ τίς δραστηριότητες ὁρισμένων νέων ὁργανώσεων πού κινοῦνται κάτω ἀπό τήν προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἐφ' ὅσον οἱ μέθοδοί τους συντελοῦν στήν παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων καί ἀστικῶν δικαιωμάτων καί εἶναι ἐπιζήμιες γιά τήν κοινωνική θέση τῶν ἀτόμων πού ἀφοροῦν» (ἄρθρον Α). Στή συνέχεια, τό Ψήφισμα ἐπισημαίνει «ὅτι τά μέλη τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν μέ τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τήν ὡς τώρα ζωή τους, ἀντιμετωπίζουν προβλήματα στό κοινωνικό ἐπίπεδο καί στόν τομέα τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου, τά ὁποῖα θά μπορούσαν νά ἔχουν ἀρνητικές συνέπειες τόσο γιά τά ἄτομα αὐτά, ὅσο καί γιά τήν κοινωνία καί τό κοινωνικό σύστημα» (ἄρθρον Β) (οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας).

Μετά ἀπ' αὐτές τίς ἐπισημάνσεις τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο κρίνει ἀναγκαῖο καί προτείνει στά Κράτη - Μέλη, μεταξύ τῶν ἄλλων καί τά ἐξῆς:

α) Νά εξετάσουν τήν διαδικασία πού ἀκολουθεῖται στό θέμα τῆς ἀναγνώρισης τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν, τόν κοινωφελῆ ἢ μὴ χαρακτήρα τους καί «τή χορήγηση σέ αὐτές φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν» (ἄρθρον ΣΤ, 1, α). Ἐδῶ πρέπει νά σημειώσωμε ὅτι συχνά οἱ ὀργανώσεις αὐτές ἐπιτυγχάνουν τήν ἀναγνώρισή τους ὡς θρησκευτικῶν ὁμάδων ἢ μειονοτήτων ἢ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων μέ ἀποτέλεσμα τήν ἀπαλλαγή τους ἀπό τήν φορολογία τεράστιων κεφαλαίων, τά ὁποῖα διακινουῦνται καί πρὸς τό ἐξωτερικό καί προέρχονται βεβαίως ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῶν θυμάτων τους.

β) Νά προβοῦν στήν «σύσταση ὑπηρεσιῶν παροχῆς βοήθειας, οἱ ὁποῖες νά παρέχουν στά μέλη νομικές συμβουλές κατὰ τήν ἀποχώρησή τους ἀπό τίς ὀργανώσεις αὐτές καί ἐνίσχυση κατὰ τήν ἐπανένταξή τους στήν κοινωνία καί στό χῶρο ἐργασίας» (ἄρθρον ΣΤ, 1, στ). Καί ἐδῶ πρέπει νά ἐπισημάνουμε ὅτι τό Ψήφισμα γνωρίζει καλά τίς ἀρνητικές συνέπειες πού συνοδεύουν τά θύματα κατὰ τήν ἔνταξή τους, ἀλλά καί κατὰ τήν τυχόν ἀποχώρησή τους ἀπό τίς ὀργανώσεις αὐτές. Οἱ συνέπειες αὐτές εἶναι ψυχικές, οικονομικές, διανοητικές, οἰκογενειακές καί κοινωνικές, γι'αὐτό καί τό Ψήφισμα θεωρεῖ ἀναγκαῖα τήν νομική καί κοινωνική κάλυψη τῶν θυμάτων κατὰ τήν πραγματικά δύσκολη ἐπανένταξή τους στό κοινωνικό σύνολο. Πρέπει δέ νά ληφθεῖ ὑπόψη ἡ ψυχολογική βία καί οἱ ἀπειλές πού χρησιμοποιοῦνται ἐκ μέρους τῶν ὁμάδων αὐτῶν πρὸς τά θύματά τους σέ περίπτωση ἀποχωρήσεώς τους, ἀλλά καί ἡ διεργασία τῆς πλήρους ἐξαρτίσεως ἀπό τήν ὀργάνωση, τήν ὁποία ἔχουν ὑποστεῖ μέσα σ' αὐτήν τά ἴδια τά θύματα, δεδομένου μάλιστα ὅτι μέ διάφορους «χειρισμούς» ἐπιτυγχάνεται ἡ πλήρης ἀλλοίωση τῆς προσωπικότητάς τους.

γ) Καλεῖ τήν Ἐπιτροπή «νά ἐπεξεργασθεῖ διαδικασίες πού νά ἐξασφαλίζουν, ὑπό τίς παρῶσες συνθήκες, ἀποτελεσματική προστασία τῶν πολιτῶν τῆς Κοινότητος» (ἄρθρον ΣΤ, 3, β).

δ) Ἰδιαίτερη μνεῖα κάνει τό πρῶτο Ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου γιά τήν ἐξασφάλιση «κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» τῶν ἀτόμων πού ἐξαρτῶνται καί ἀπασχολοῦνται» στίς ὁμάδες αὐτές (ἄρθρον ΣΤ, 5,ι). Ἡ ἐπίσημανση αὐτή

εἶναι σημαντική, καθόσον τά θύματα τῶν ὁμάδων αὐτῶν ἀπασχολοῦνται σέ πολύωρες καί ἐξαντλητικές, πολλάκις δέ καί ταπεινωτικές ἀπασχολήσεις, χωρίς οὐδεμία ἀμοιβή ἢ κοινωνική ἀσφάλιση. Γι' αὐτό καί μέ τήν τυχόν ἀποχώρησή τους ἀπό τήν ὁμάδα βρίσκονται κυριολεκτικά στόν δρόμο, χωρίς πόρους καί περίθαλψη, κατεστραμμένα συνήθως πνευματικά, ψυχικά, ἐπαγγελματικά, οἰκογενειακά, κοινωνικά καί οικονομικά.

ε) Τό ἐν λόγω Ψήφισμα τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου, τέλος, ἀπευθύνει ἔκκληση πρὸς τίς κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν - Μελῶν τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης νά λάβουν σοβαρά μέτρα γιά τήν προστασία τῶν πολιτῶν ἀπό τίς «μηχανορραφίες» αὐτῶν τῶν ὁμάδων καί τήν «φυσική καί ψυχολογική βία πού ἀσκοῦν». Συγκεκριμένα, ζητεῖ ἀπό τίς εὐρωπαϊκές κυβερνήσεις «νά μεσολαθήσουν γιά τήν ἐπεξεργασία ἀνάλογων συμφωνιῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, πού θά παράσχουν στό ἄτομο μιά ἀποτελεσματική προστασία ἀπό τίς ἐνδεχόμενες μηχανορραφίες αὐτῶν τῶν ὀργανώσεων καί ἀπό τή φυσική καί ψυχολογική βία πού ἀσκοῦν» (ἄρθρον ΣΤ,6), (ὑπογραμμίσεις δικές μας).

Ἐξ ὅλων τούτων προβάλλει σαφέστατα ὁ κοινωνικός χαρακτήρας τοῦ προβλήματος καί κατονομάζονται οἱ ἀρμόδιοι γιά τήν ἀντιμετώπιση του φορεῖς, πού δέν εἶναι ἄλλοι ἀπό τίς κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν - Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως μέ τίς ἐπί μέρους Ὑπηρεσίες τους.

β) Δεύτερο ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (29.2.1996)

Τό ἔτος 1996 τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο ἐπανερχεται στό πρόβλημα τῆς δραστηριότητας τῶν αἰρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων καί μάλιστα μέ ιδιαίτερα ἔντονο τρόπο αὐτή τή φορά.

Πρωτίστως ἐπισημαίνει ὅτι «οἱ δραστηριότητες τῶν ὁμάδων τῶν σεκτῶν ἢ τῶν ἐνώσεων τύπου σεκτῶν ἀποτελοῦν φαινόμενο σέ πλήρη ἄνθηση, ὑπό πολυποικίλες μορφές, σ' ὁλόκληρο τόν κόσμο» (ἄρθρον Γ).

Στή συνέχεια διαπιστώνει ὅτι πολλές παραθρησκευτικές ὀργανώσεις ἀναπτύσσουν περισσότερες ἀπό εἴκοσι ἐγκληματικές δραστηριότητες,

ἀπειλητικές τόσον για τό άτομο ὅσον καί για τό κοινωνικό σύνολο. Γράφει τό κείμενο: «*ὀρισμένες σέκτες, πού δροῦν στό πλαίσιο διασυνοριακοῦ δικτύου ἐντός τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, ἐπιδίδονται σέ παράνομες ἢ ἐγκληματικές δραστηριότητες καί σέ παραβιάσεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως σέ κακομεταχείριση, σεξουαλική βία, ἐγκλεισμούς, σωματεμπόριο, ἐνθάρρυνση ἐπιθετικῆς συμπεριφορᾶς, μέχρι καί σέ προπαγάνδα ρατσιστικῶν ιδεολογιῶν, σέ φορολογικές ἀπάτες, μεταφορές κεφαλαίων, ἐμπόριο ὀπλων, διακίνηση ναρκωτικῶν, παραβίαση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας, ἢ σέ παράνομη ἄσκηση τῆς ἰατρικῆς κ.λ.π.*» (ἄρθρον Ε).

Ἐδῶ πρέπει νά ποῦμε ὅτι ἡ μεγάλη αὐτή ἐγκληματική δραστηριότητα πολλῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων κρύπτεται συνήθως κάτω ἀπό μιά ποικιλία προσωπειῶν, μέ τά ὅποια δραστηριοποιοῦνται, θρησκευτικοῦ, φιλανθρωπικοῦ ἢ φιλοσοφικοῦ χαρακτήρος ἢ ὡς κινήματων γιά τήν εἰρήνη, τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τήν θρησκευτική ἐλευθερία.

Περαιτέρω, τό Ψήφισμα καλεῖ τά Κράτη-Μέλη νά «ἐξασφαλίσουν ὅτι οἱ δικαστικές ἀρχές θά προβαίνουν σέ ἀποτελεσματική χρήση τῶν ὑπαρχόντων σέ ἐθνικό ἐπίπεδο νομικῶν διατάξεων καί μέσων καί θά συνεργασθοῦν ἐνεργῶς καί στενότερα, ἰδίως δέ στό πλαίσιο τῆς Ευροπῆς, γιά νά καταπολεμήσουν τίς παραβιάσεις τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων τῶν ἀτόμων τίς ὁποῖες διαπράττουν ὀρισμένες σέκτες» (ἄρθρον Ε, 2).

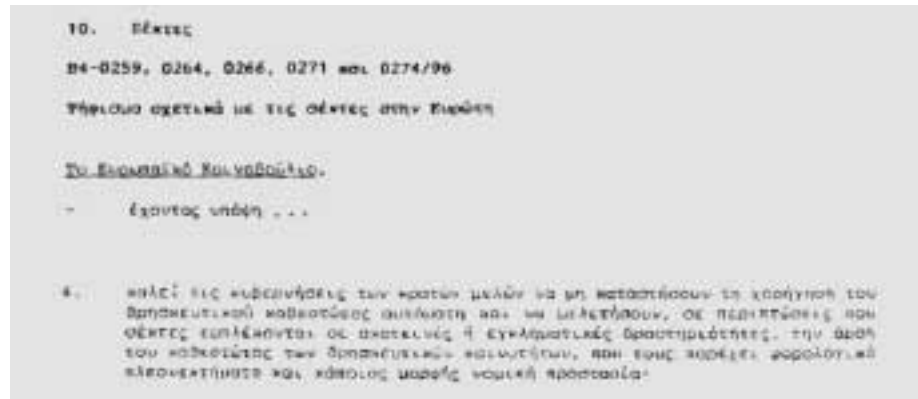
Τέλος, τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο, λαμβάνοντας ὑπόψη, ὅτι πολλές παραθρησκευτικές ὁμάδες χρησιμοποιοῦν θρησκευτικά προσωπεῖα γιά νά ἐξαπατοῦν τίς ἀρμόδιες κρατικές Ἀρχές καί νά ἐπιτύχουν φορολογικές ἐλαφρύνσεις, θεωρεῖ ὅτι δέν πρέπει νά τοῦς παραχωρεῖται αὐτομάτως ἡ ἀναγνώριση τοῦ θρησκευτικοῦ καθεστώτος. Στό ἄρθρο Ε, 4 τό Ψήφισμα «*καλεῖ τίς κυβερνήσεις τῶν κρατῶν μελῶν νά μὴ καταστήσουν τή χορήγηση τοῦ θρησκευτικοῦ καθεστώτος αὐτόματη καί νά μελέτησουν, σέ περιπτώσεις πού σέκτες ἐμπλέκονται σέ σκοτεινές ἢ ἐγκληματικές δραστηριότητες, τήν ἄρση τοῦ καθεστώτος τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, πού τοῦς παρέχει φορολογικά πλεονεκτήματα καί κάποιας μορφῆς νομική προστασία.*»

Ποιά ἄραγε ὑπῆρξεν, μέχρι σήμερα, ἡ ἀνταπόκριση τῶν ἀρμόδιων κρατικῶν φορέων τῆς Πατρίδος μας στά κελεύσματα καί τίς προτροπές αὐτές τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου; Διότι, ἀπ' ὅ,τι γνωρίζομε, τά μέν ἐλληνικά δεδομένα γιά τήν δραστηριότητα τῶν διαφόρων «σεκτῶν» εἶναι καί στήν Πατρίδα μας τά ἴδια μ'ἐκεῖνα τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, ἡ δέ ἀντίδραση τῶν ἐλληνικῶν κρατικῶν φορέων εἶναι ἰσχνή ἕως ἀνύπαρκτη. Ἐνῶ, δηλαδή, σέ ἄλλες χώρες τῆς Εὐρώπης ἔχουν συσταθεῖ **εἰδικές Ἐπιτροπές** παρακολούθησεως τοῦ φαινομένου καί λήψεως συγκεκριμένων μέτρων, ἐνῶ ἀπό εὐρωπαϊκά Κοινοβούλια **ἔχουν συνταχθεῖ καταστάσεις ἐπικίνδυνων αἰρετικῶν ὁμάδων** (Γαλλία, Βέλγιο, Ἰταλία) καί **ἔχουν συγκροτηθεῖ ἀστυνομικές ὑπηρεσίες** γιά τήν παρακολούθηση τῆς δραστηριότητός τους (Γαλλία), στήν Ἑλλάδα ἀφήνεται μόνη τῆς ἡ Ἐκκλησία νά κάνη ὅ,τι μπορεῖ στό πλαίσιο βέβαια πού τῆς ἐπιτρέπουν τό Σύνταγμα καί οἱ νόμοι. Καί ναί μέν ἡ Ἐκκλησία κάνει καί σ'αὐτόν τόν τομέα τό καθήκον τῆς ἔναντι τοῦ Πληρώματος καί τῶν θυμάτων ἢ τῶν οἰκογενειῶν τους. Ὅμως τά Ψηφίσματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καλοῦν τίς Κυβερνήσεις νά δραστηριοποιηθοῦν ἐν προκειμένῳ καί ὄχι τίς Ἐκκλησίες. Στό ἄρθρο Ε, 6 ζητεῖ ἀπό τίς κυβερνήσεις «*νά ἐλεγχθοῦν καί νά καταπολεμηθοῦν οἱ παράνομες δραστηριότητες τῶν σεκτῶν μέσα στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση*». Καί στό ἄρθρο Ε, 7 «*καλεῖ τήν ἐπιτροπή καί τά Κράτη μέλη νά ἐπιδείξουν τή μεγαλύτερη δυνατή ἐπαγρύπνηση, ὥστε νά ἀποφευχθεῖ ἡ χορήγηση κοινοτικῶν ἐπιδοτήσεων σέ παράνομες ἐνώσεις σεκτῶν*». Ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν ἀρμοδιότητες τῶν ἀρμοδίων Ἑλληνικῶν Ὑπουργείων, ὅπως φερ' εἰπεῖν Ἐσωτερικῶν, Δημοσίας Τάξεως, Παιδείας καί Θρησκευμάτων, Γραμματείας Νέας Γενιάς κ.λ.π., τά ὅποια πρέπει νά ἀναλάβουν τίς εὐθύνες τους καί μάλιστα ἄμεσα καί οὐσιαστικά.

γ) Τρίτο ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (17.2.1998)

Στό τρίτο αὐτό Ψήφισμά του, πού εἶναι σχετικό μέ «τόν σεβασμό τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων», τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο ἐπανερχεται

*Τό Εύρωκοινοβούλιο είναι πολύ
προσεκτικό γιά τό τί όνομάζει
Θρησκεία καί τί όχι...
Άπόσπασμα από τήν έλληνική
μετάφραση του σχετικού ψηφίσματος.*

στήν απόφαση του τοῦ 1996. Μέ τό ἄρθρο 134 «**καλεῖ τά κράτη μέλη νά λάβουν μέτρα, σεβόμενα τίς ἀρχές τοῦ κράτους δικαίου, γιά τήν καταπολέμηση τῶν παραβιάσεων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀτόμων πού διαπράττουν ὀρισμένες σχέτες στίς ὁποῖες θά πρέπει νά μή χορηγεῖται τό δικαίωμα τῆς σύστασης θρησκευτικῆς ἢ πολιτιστικῆς ὀργάνωσης**, πράγμα πού τούς ἐξασφαλίζει φορολογικά πλεονεκτήματα καί κάποια μορφή νομικῆς προστασίας». Μέ τό ἄρθρο του αὐτό τό Ψήφισμα ἀναγνωρίζει, ὅτι μέ τήν ἐγκληματική δραστηριότητά τους πολλές παραθρησκευτικές ὁμάδες παραβιάζουν καί καταπατοῦν τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί διαπράττουν φορολογικές παραβάσεις.

Ἄπό ὅλα αὐτά τά ἐπίσημα καί τόσο σημαντικά κείμενα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου γίνεται καταφανές ὅτι τό πρόβλημα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας ἔχει, πέραν τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτηῆρος του ἢ τοῦ θρησκευολογικοῦ ἐνδιαφέροντός του, καί ἔντονο κοινωνικό χαρακτηῆρα, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά ἀποτελέσει ἀπειλή γιά τούς κοινωνικούς θεσμούς, ἀλλά καί γιά τά ἄτομα, κυρίως νέους, τῶν ὁποίων ἡ προσωπικότητα διαλύεται καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματά τους καταπατοῦνται.

Ἄραγε, αὐτά τά Κείμενα - Ψηφίσματα δέν εἶναι γνωστά στούς ἀρμοδίους τῆς πατρίδος μας; Κι ἂν εἶναι γνωστά τότε ποιά συγκεκριμένα μέτρα λαμβάνονται γιά νά πραγματοποιηθοῦν οἱ ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου; Ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί τῆς προασπίσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων πολλά πράγματα ἀλλάσσουν καί ἀναρέπονται στήν πατρίδα μας τελευταῖα καί μάλιστα μέ τρόπους περιέργους. Κινδυνεύομε νά χάσομε τήν

ταυτότητά μας σάν Ἔθνος καί σάν Λαός. Καί σ'αὐτό δέν εἶναι ἀμέτοχες καί οἱ πολυάριθμες καί πολυώνυμες σύγχρονες αἱρέσεις. Βεβαίως, κάθε ὁμάδα, κυρίως ξενόφερτη, πού δραστηριοποιεῖται στήν πατρίδα μας μέ «θρησκευτικό» προσωπεῖο δέν εἶναι, ὅπως συχνά ἐκλαμβάνεται, καί θρησκεία καί μάλιστα «γνωστή», γιά τήν ὁποία κάνει λόγο τό Ἑλληνικό Σύνταγμα. Ἔχει γίνει πλέον διεθνῶς ἀποδεκτό ὅτι σήμερα ὑπάρχουν καί ὁμάδες μέ «ἐγκληματική δραστηριότητα» καί μέ καταστροφικές συνέπειες γιά τήν θρησκευτική ἐλευθερία καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν θυμάτων τους - ὅπως ἐπανειλημένα παρατηροῦν τά Ψηφίσματα τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου - ἀλλά καί γιά τή δημόσια τάξη καί ἀσφάλεια. Γι' αὐτές τίς ὁμάδες τό ἄρθρο 9, παράγραφος 2 τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης (1950) προβλέπει περιορισμό τῆς «ἐλευθερίας ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων», μέ τήν λήψη ἀναγκαίων μέτρων στίς περιπτώσεις πού ὑπάρχει κίνδυνος» διά τήν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τήν προάσπιον τῆς δημοσίας τάξεως, ὑγείας καί ἠθικῆς, ἢ τήν προάσπιον τῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων»

Ἐμεῖς, ἐδῶ, στήν μέχρι τώρα Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα, γιατί δέν τηροῦμε τίς ὑποχρεώσεις μας, καί γιατί δέν ἐναρμονιζόμεθα μέ τήν τακτική τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Εὐρώπης; Γιατί δέν ἐφαρμόζομε ἐκεῖ πού πρέπει τήν Σύμβαση τῆς Ρώμης, τήν ὁποία ἔχομε ὑπογράψει καί τήν ὁποία τόσο συχνά ἐπικαλούμαστε, εὐκαιρῶς ἀκαίρως, γιά τίς λεγόμενες «θρησκευτικές μειονότητες» καί **γιατί ἀγνοοῦμε τίς ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου** στόν τομέα αὐτόν, **τίς ὁποῖες ὀφείλομε νά ἐφαρμόζομε;**

Ὅλα αὐτά δέν εἶναι τουλάχιστον περίεργα;

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

του π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)

Ἀπόσπασμα ἀπό τήν τελευταία ὁμιλία του στό Ε΄ Σεμινάριο Πίστεως
(Αἴγινα 21-27 Αὐγούστου 1993)

Ἐορθόδοξη θεώρηση

Ἡ ἀστρολογία εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν Χριστιανική πίστη γιά πολλούς λόγους. Τό φρόνημα τῆς ἀστρολογίας καί ἡ ἐλπίδα πού θεμελιώνεται στίς κινήσεις τῶν ἀστρων εἶναι πράγματα ἀσυμβίβαστα μέ τό φρόνημα ἑνός χριστιανοῦ καί μέ τήν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα.

Κατά τήν χριστιανική ἀντίληψη ὁ ἄνθρωπος εἶναι τό κατ' εἰκόνα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἀγάπη καί ἐλευθερία. Ἡ συμπεριφορά τῆς ἀλόγου κτίσεως καί οἱ φυσικοί νόμοι πού τή διέπουν δέν ἐναρμονίζονται μέ τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀγάπη καί ἡ ἐλευθερία, δηλαδή ἡ ἀνθρώπινη προαίρεση εἶναι κατά τή χριστιανική ἀντίληψη προσδιοριστικά στοιχεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ὁ χαρακτήρας τοῦ ἀνθρώπου δέ διαμορφώνεται ἀπό ἀνάγκη, ὡς ἀποτέλεσμα ἐπενεργείας τυφλῶν νόμων, ἀλλά μέ βάση τήν ἀληθινή του φύση καί τήν προαίρεσή του. Σύμφωνα μέ τό δόγμα τῆς ἀστρολογίας, ἀκόμα καί ἡ ἀγάπη καί ὅλες οἱ διαπροσωπικές σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου ὑποτάσσονται στίς κινήσεις καί στούς συνδυασμούς τῶν ἀστρων. Γίνεται δηλαδή φανερό ὅτι ἡ ἀστρολογία δέ συμβιδάζεται μέ τή χριστιανική πίστη ἀπορρίπτει τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά καί τή ἐλευθερία τοῦ Θεοῦ νά ἀσκει τή θεία Του Πρόνοια καί νά προσφέρει στόν ἄνθρωπο τή Θεία Του χάρη.

Ἐδῶ ἔχουμε μιά ἄλλη θρησκεία, τή θρησκεία τοῦ Ὑδροχόου, πού θεμελιώνεται στόν ἀπόλυτο μονισμό, στήν πίστη ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτοεξελίσσεται μέσω ἀλλεπαλλήλων μετενσαρκώσεων, στήν ἐναλλαγή τῶν ἐποχῶν (Κοσμικό ἔτος- Κοσμικοί μῆνες) καί στήν κυκλική πορεία τῆς ιστορίας.

Κατά τήν ἀντίληψη αὐτή κάθε Κοσμικός μῆνας κυριαρχεῖται ἀπό ἕνα ζῶδιο, ἐνῶ τό Πνεῦμα

τῆς κάθε ἐποχῆς προσωποποιεῖται σέ ἕνα Δάσκαλο ἢ Ἀδατάρ. Ἔτσι τό πνεῦμα τοῦ «Κοσμικοῦ Μῆνα» ἢ τῆς Ἐποχῆς τῶν Ἰχθύων προσωποποιήθηκε στό Χριστό καί ἔτσι, γιά τούς ἀστολόγους, δέν ἔχει καμιά σημασία ἄν ὁ Χριστός ἔζησε στήν πραγματικότητα ἢ ὄχι. Σημασία ἔχει ἡ ἰδέα, ἡ ὁποία ἔζησε.

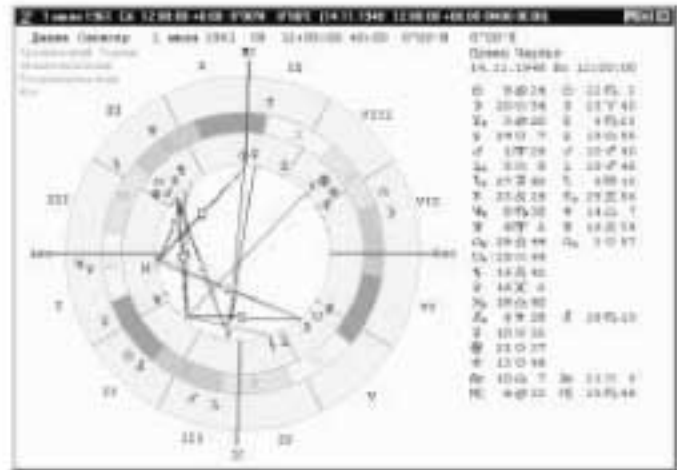
Οἱ ἀστρολόγοι προβάλλουν ὡς ἐπιχείρημα τό ὅτι οἱ πρῶτοι χριστιανοί χρησιμοποιοῦσαν τόν ὄρο ΙΧΘΥΣ γιά νά δηλώσουν τό Πνεῦμα τῆς Ἐποχῆς τῶν Ἰχθύων δηλ. τό Χριστό. Σ' αὐτό τό σημεῖο ἀγνοεῖται τό γεγονός ὅτι ἐδῶ ὁ ὄρος ΙΧΘΥΣ, εἴτε ὅταν γράφεται, εἴτε ὅταν εἰκονίζεται, δέ σημαίνει ζῶδιο, ἀλλά σημαίνει «Ἰησοῦς Χριστός Υἱός Θεοῦ Σωτήρ».

Ὁ Χριστός δέν εἶναι «τό κυρίαρχο» πνεῦμα μιᾶς ἐποχῆς, ἀλλά τό Α καί τό Ω δέν εἶναι μαζί μας μόνο μιά ἐποχή, ἀλλά πάσας τās ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Οἱ ἀστρολόγοι ἰσχυρίζονται αὐθαίρετα ὅτι ἡ πρώτη Ἐκκλησία ἐδέχτο τήν ἀστρολογία καί ὅτι οἱ δοξασίες τῆς κατοχυρώνονται στήν Ἁγία Γραφή, τήν ὁποία νόθευσαν οἱ ἱερεῖς, ἀλλά παρ' ὅλα αὐτά μπορεῖ κανεῖς ἀκόμα καί σήμερα νά βρεῖ στήν Ἁγ. Γραφή ἀστρολογικά στοιχεῖα.

Ὅμως στήν Ἁγ. Γραφή τά ἄστρα δέ δημιουργήθηκαν, γιά νά προσδιορίζουν τήν πορεία τοῦ κόσμου, ἀλλά γιά νά φωτίζουν καί νά ἄρχουν τῆς ἡμέρας καί τῆς νύχτας.

Τό κέντρο δηλαδή τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι τά ἄστρα, ἀλλά ὁ ἄνθρωπος. Μάλιστα ἡ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου, ὕστερα ἀπό τήν πτώση πού ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς δικῆς του προαίρεσης, προσδιορίζει τό μέλλον τῆς δημιουργίας. Στήν Ἁγ. Γραφή βλέπουμε τά ἄστρα καί ὁλόκληρη τή δημιουργία νά συμμετέχουν στή χαρά

Κάποιοι θεωρούν την 'Αστρολογία σαν τόν προθάλαμο της Μαγείας καί του 'Αποκρυφισμού. Δέν πρόκειται γιά προθάλαμο. Η 'Αστρολογία είναι από τίς πύλες «'Απόκρυφες Επιστήμες», εἶναι «ὁ στύλος καί τὸ ἐδραίωμα» τῆς Νέας 'Εποχῆς τοῦ 'Υδροχόου (New Age).

τοῦ ἀνθρώπου γιά τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ καί στήν ὁδύνη του γιά τή Σταύρωση.

Ἡ ἀγία Γραφή μιλάει γιά κοσμικές μεταβολές κατὰ τή Δευτέρα Παρουσία καί γιά Καινή Κτίση στήν ὁποία περιλαμβάνονται καί οἱ «νέοι οὐρανοί».

Οἱ ἀστρολόγοι παραπέμπουν στήν περίπτωση τοῦ Ἰωβ. Ὅμως ἡ ἀγία Γραφή δέν κατοχυρώνει τήν ἄποψη πώς τά βάσανα τοῦ Ἰωβ ἔχουν τήν αἰτία τους στά ἄστρα.

Ἰδιαίτερη ἀναφορά γίνεται στούς Μάγους «ἀπό Ἀνατολῶν». Ὅμως αὐτό δέ σημαίνει ἀπαραιτήτως τή Βαβυλώνα, ἀλλά προσδιορίζει κάποιον τόπο ἀνατολικά τῆς Ἰουδαίας.

Τό κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης δέ μᾶς λέγει ὅτι ὁ Χριστός ἦταν ὁ κυρίαρχος σέ μιά νέα ἐποχή καί γι'αὐτό ἀνεμένετο ἀπό τούς ἀστρολόγους. Οἱ Μάγοι δέν ἀναζητοῦν κάποιον ἡγέτη τοῦ «Κοσμικοῦ Μῆνα τῶν Ἰχθύων», ἀλλά τό βασίλεια τῶν Ἰουδαίων. Αὐτοί δέν κινήθηκαν ἀπό κάποιους ὑπολογισμούς τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως μέ βάση τούς συνδυασμούς τῶν ἄστρον, ἀλλά δηλώνουν κατηγορηματικά: «Εἶδομεν τόν ἀστέρα Αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καί ἤλθομεν».

Ἐξ ἄλλου οἱ «μάγοι» τῆς Καινῆς Διαθήκης δέν εἶναι ἀστρολόγοι, ἀλλά παρατηρητές τῶν ἄστρον. Ἡ διάκριση μεταξύ ἀστρολόγου καί ἀστρονόμου δέν ὑπῆρχε τήν ἐποχή ἐκεῖνη.

Ἡ ἐκκλησία ἔχει καταδικάσει τήν ἀστρολογία. Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τούς Ἱερούς κανόνες ΚΔ' τῆς Ἀγκύρας καί ΛΣΤ' τῆς Λαοδικείας, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν στούς ὁπαδούς τῆς ἀστρολογίας ἐπιτίμια πού τούς ἀπαγορεύουν τή θεία κοινωνία μέχρι καί πέντε χρόνια.

Ἡ ἀστρολογία ἐπικαλεῖται «ἄλλους θεούς», πού κατὰ τήν ἔκφραση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι «οὐ Θεοί» ἢ καί «δαμόνια» («οἱ Θεοί τῶν ἐθνῶν δαμόνια»). Οἱ Ὀλύμπιοι θεοί λ.χ. «βρυνκλακιάζουν» μέ τίς προβολές τῶν ιδιοτήτων τους στά ἄστρα, οἱ ὁποῖες στή συνέχεια προβάλλονται στούς ἀνθρώπους τήν ἡμέρα τῆς γέννησής τους καί προσδιορίζουν ὁλόκληρη τή ζωή τους, τήν προσωπική, τήν κοινωνική, τήν οἰκογενειακή, τό χῶρο τῆς ἐργασίας τους καί γενικά ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς.

Συμπερασματικά λοιπόν ἀναφέρουμε ὅτι ἡ ἀστρολογία, ὄχι μόνο εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν Χριστιανική πίστη, ἀλλά κινεῖται καί στό χῶρο τοῦ ἀποκρυφισμού καί τῆς εἰδωλολατρίας.

ΑΓΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΛΑΝΗ (Διδασκαλία από τήν Φιλοκαλία)

*Ἀρχιμ. Χρυσόστομου Μαϊδώνη
Πρωτοσυγκέλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ*

Ἡ ἀγνοία εἶναι ἡ ἀρχηγικωτάτη τῶν παθῶν. Στήν πνευματική ζωή ἡ ἀγνοία εἶναι μία γενικότερη πνευματική κατάσταση καί ἀποτελεῖ ἔκφραση τοῦ χοϊκοῦ φρονήματος τοῦ ἀνθρώπου, τῶν γήϊνων σκέψεων, τῶν γήϊνων ἐπιθυμιῶν του καί ἐπιδιώξεών του. Ἐπομένως ἡ ἀγνοία εἶναι μία βαρειά ἀσθένεια τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς καί εἰδικά τοῦ νοῦ. «Ἀκαθαρσία νοός» χαρακτηρίζεται ἀπό τούς Πατέρες.

α. Αἴτια τῆς ἀγνοίας

Αἴτια εἶναι τό ταπεινό καί γήϊνο φρόνημα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ βοσκοματώδης ζωή ὅπως θά μᾶς ἔλεγε ὁ Μ. Βασίλειος. Ἔτσι ὁ νοῦς δέν μπο-

ρεῖ νά ἀντιληφθεῖ τίς θεϊκές πραγματικότητες καί καταστάσεις. Ἔτσι ἡ ἀγνοία εἶναι καρπός τῆς ἁμαρτίας, τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ὑποδουλώσεώς του στό θέλημά του, τῆς ἀπομακρύνσεώς του γενικά ἀπό τόν Θεό. «Ὅποιος ξέπεσε ἀπό τή θεϊκή ἀγάπη, μέσα του ἔχει ὡς κυρίαρχο τόν νόμο τῆς σάρκας. Ἡ κατάσταση αὐτή δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά φυλάξει ὅποιαδήποτε ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Καί ἐπειδή ἀντί γιά τίς ἀρετές προτίμησε τήν φιλήδονη ζωή, τελικά, ἀντί γιά τή γνώση τοῦ Θεοῦ ἐπισύρει πάνω του τήν ἀγνοία τοῦ Θεοῦ», τονίζει ὁ Ἅγιος Μάξιμος. Ἡ ἀμέλειά μας νά γνωρίσουμε τίς δωρεές Του μᾶς ἔφερε σέ ραθυμία καί αὐτή μᾶς παρέδωσε στή

Ἄστρολογία ἡ ἀστρολογία εἶναι βέβαια ἐλεύθερος νά κάνει τή θρησκευτική του ἐπιλογή, νά πιστέψει στόν ἀληθινό Θεό, νά προσκυνήσει καί νά λατρεύσει μόνο αὐτόν. Ἀλλά μπορεῖ νά ἀνακηρύξει γιά θεό του τά κτίσματα ὅπως εἶναι ὁ ἥλιος, τό φεγγάρι ἢ οἱ λοιποὶ ἀστερισμοί. Ὅμως δέν τοῦ ἐπιτρέπεται νά ὀδηγήσει ἀνύποπτους ἀνθρώπους σέ σύγχυση, ὑποστηρίζοντας πῶς συνδέονται μεταξύ τους ἀρμονικά, πράγματα ἐντελῶς ἀντίθετα καί μεταξύ τους ἀσυμβίβαστα, ὅπως εἶναι ἡ χριστιανική πίστη καί ἡ ἀστρολογία.

Κάθε συνειδητός χριστιανός γνωρίζει πῶς ἡ διάκριση ἀνάμεσα στό θεό καί στόν κόσμο, στό Δημιουργό καί τά δημιουργήματα εἶναι βασική καί χωρίς αὐτήν δέν μποροῦμε νά κάνουμε λόγο γιά χριστιανική πίστη. Ὁ θεός δέν εἶναι μία τυφλή δύναμη, ἀλλά θεός προσωπικός, πού εἶναι ἀγάπη καί ἐλευθερία, πού ἔρχεται σέ κοινωνία ἀγάπης μέ τά παιδιά του, μέ μᾶς τούς ἀνθρώπους.

Ποιά σχέση μπορεῖ νά ἔχει αὐτός ὁ θεός μέ τόν παγκόσμιο νόμο τῆς ἀστρολογίας, πού δρᾷ ἐντελῶς ἀνεξέλεγκτα καί τυφλά; Ὁ νόμος αὐτός,

λέγουν οἱ ἀστρολόγοι, ὑπηρετεῖ τήν αὐτοεξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπό ἀλλεπάλληλες μετενσαρκώσεις. Ὅμως ἐμεῖς οἱ χριστιανοί πιστεύουμε πῶς ὁ θεός ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο καί ὀλόκληρη τή δημιουργία στήν ἀναγέννηση καί στήν ἀνακαίνιση καί ἀναδημιουργία, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Αὐτή ἡ «καινή κτίσις» δέν ἀποτελεῖ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἀνθρώπινης πορείας αὐτοπραγμάτωσης, ἀλλά δῶρο τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλά αὐτό τό δῶρο πρέπει ὁ ἄνθρωπος νά τό ἀποδεχθεῖ μέ τήν ἐλεύθερη προαίρεσή του. Ἡ ζωή του ἐδῶ στή γῆ δέν προσδιορίζεται ἀπό κάποιους ἀστρολογικούς συνδυασμούς κατά τήν ὥρα τῆς γέννησής του ἢ ἀπό κάποιες καρμικές σχέσεις προηγουμένων ζώων, ἀλλά ἀπό τήν ἐλεύθερη προαίρεσή του. Γι'αὐτό καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νά παίρνει ἀπόφασεις γιά ὅλα τά ζητήματα τῆς ζωῆς του καί εἶναι ὑπεύθυνος γιά τίς ἀποφάσεις πού παίρνει ὄχι μόνο ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Γι'αὐτό ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά λογοδοτήσει γιά τίς πράξεις του.

λημοσύνη, από την οποία κυριάρχησε πάνω μας ή άγνοια (Ὁσιος Μάρκος).

β. Συνέπειες

Ἡ άγνοια χωρίζει τήν ψυχή από τήν ένωσή της μέ τόν Θεό. Κάνει όλόκληρο τόν άνθρωπο παράλογο και άναίσθητο. Ἐκεῖνος πού πέφτει στήν άγνοια δέν γνωρίζει τά κρίματα τοῦ Θεοῦ ... Μέ αὐτούς πού τόν ἐλέγχουν μαλώνει και ὅσους τόν συγχωροῦν τούς θεωρεῖ άνόητους. Ὅταν γίνεται πλούσιος, φέρνεται άλαζονικά και ὅταν φτωχαίνει ύποκρίνεται. Ὅταν καλοπερνάει, πέφτει σέ διάφορες άσέλγειες και άκατονόμαστες πράξεις, και ὅταν κακοπερνάει, κλαίει τήν μοίρα του. Ἄν λοιπόν κανείς δέν άποκτήσει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τή γνώση τῆς άλήθειας και τό φόβο τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνον από τά πάθη του, αλλά και από ὅσα λυπηρά τοῦ συμβαίνουν τραυματίζεται βαρειά. Αὐτές εἶναι μερικές από τίς συνέπειες τῆς άγνοιας στόν ψυχικό κόσμο τοῦ ανθρώπου.

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος μᾶς λέει ὅτι ἡ άγνοια φταίει γιά τή φιλαυτία και τήν τυραννία. Ἡ άγνοια εἶναι αίτία τῆς φιλοδοξίας και τῆς φιλαργυρίας.

Ὁ ὀσιος Θεόδωρος ὁ Ἐδέσσης λέει χαρακτηριστικά: «Ἐπομένως πρέπει νά φροντίσεις γιά τό πρῶτο αγαθό, νά άποκτήσεις ὀρθή ιδέα γιά τά ὄντα και κατόπιν νά δώσεις φτερά στή βούληση, γιά νά πετάξεις πρὸς τό πρῶτο αγαθό, νά καταφρονήσεις ὅλα τά παρόντα και νά πληροφορηθεῖς γιά τή μεγάλη τους ματαιότητα».

γ. Ἡ άγνοια και ἡ πλάνη

Ἡ άγνοια εὐθύνεται και γιά τήν πλάνη και γιά τήν αίρεση.

Ἡ άγνοια γεννᾷ τήν οἴηση και αὐτή τήν πλάνη. Μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἡ άγνοια εισοδυναμεῖ μέ τήν πλάνη. Τήν άγνοια ἐκμεταλλεύεται ὁ «πλανῶν τήν οἰκουμένην» διάβολος. Ὁ διάβολος εἶναι εισηγητής και συνεργός ὄχι μόνον στήν δημιουργία τῆς άγνοιας, αλλά και τῆς πλάνης μέ ὅποιαδήποτε μορφή και ἂν ἐμφανίζεται αὐτή στό χῶρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ἡ μεγάλη αντίπαλος τῆς άλήθειας, αὐτή πού τραβᾷ σήμερα τούς ανθρώπους στήν άπώλεια, εἶναι ἡ πλάνη. Ἐξαιτίας της κυριάρχησε στίς ψυχές τῶν ραθύμων ἡ σκοτεινή άγνοια και τούς άπο-

ξένωσε από τόν Θεό. Αὐτοί δέν αναγνωρίζουν ὡς Θεό τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος μᾶς άναγέννησε και μᾶς φώτισε, ἤ Τόν πιστεύουν και Τόν αναγνωρίζουν άπλῶς και μόνο στά λόγια και ὄχι στήν πράξη. Πιστεύουν ὅτι μόνο στούς παλιούς φανερωνόταν ὁ Θεός, ὄχι ὅμως και σέ ἐμᾶς. Νομίζουν πῶς οἱ μαρτυρίες τῆς Γραφῆς περί Θεοῦ δέν άφοροῦν αὐτούς, ἀλλ' άλλους ἤ ἐκείνους πού τίς ἔγραψαν και βλασφημοῦν τήν περί Θεοῦ διδασκαλία, άφοῦ άπαρνοῦνται τήν άληθινή και μέ ἐπίγνωση εὐσέβεια. Τίς Γραφές τίς διαβάζουν σωματικά μόνο, γιά νά μή πῶ Ἰουδαϊκά, και άπαρνοῦνται τήν δυνατότητα τῆς ἐδῶ άναστάσεως τοῦ ανθρώπου μέσω τῆς ψυχῆς, ἐπιθυμῶντας νά κατοικοῦν στόν τάφο τῆς άγνωσίας. Στήν πλάνη λοιπόν ὑπάρχουν τά τρία αὐτά πάθη: άπιστία, πονηρία και ραθυμία. Αὐτά γεννοῦν και ὑποστηρίζουν τό ἕνα τό άλλο. Ἡ άπιστία δηλαδή εἶναι δάσκαλος τῆς πονηρίας, ἡ πονηρία εἶναι σύντροφος τῆς ραθυμίας, τῆς ὁποίας σύμβολο εἶναι ἡ ὀκνηρία. Ἡ ἀντιστρόφως ἡ ραθυμία γεννᾷ τήν πονηρία, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος: «Πονηρέ δοῦλε και ὀκνηρέ». Ἡ πονηρία εἶναι μητέρα τῆς άπιστίας. Γιατί κάθε πονηρός εἶναι ἄπιστος, και ὅποιος δέν πιστεύει, δέν ἔχει φόβο Θεοῦ. Ἄπό τήν άπιστία τώρα, γεννιέται ἡ ραθυμία, ἡ μητέρα τῆς καταφρονήσεως, από τήν ὁποία ἀμελεῖται κάθε καλό και διαπράττεται κάθε κακό.

δ. Θεραπεία

«Τήν άγνοια, πολέμησέ την μέ τήν φωτισμένη γνώση, μέ τήν ὁποία ἡ ψυχή ξαναξυπνάει και διώχνει από πάνω της τό σκοτάδι τῆς άγνοιας».

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ακολουθώντας τή γνήσια ὀρθόδοξη παράδοση, θεωρεῖ άπαραίτητη τήν παρουσία τοῦ Γέροντα, τοῦ Πνευματικοῦ, πού θά ὀδηγήσει τόν άλλον στόν άσφαλῆ δρόμο τῆς σωτηρίας, «Εἴ τις θέλει ἀπαλλαγῆναι τούτου, μή πιστευέτω τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, ἀλλ' ἐρωτάτω γέροντα...».

Ἡ ἄρσις τῆς άγνοιας εἶναι χάρισμα τοῦ Θεοῦ. Δίνεται σέ ὅσους ἀγωνίζονται και προσπαθοῦν. Ὁ Θεός βλέποντας τήν προσπάθεια πού καταβάλλει ὁ άνθρωπος, τοῦ άφαιρεῖ τό σύννεφο πού καλύπτει τό νοῦ του και δέν μπορεῖ νά βλέπει καθαρά, τοῦ άφαιρεῖ δηλαδή τήν άγνοια και τοῦ χαρίζει τή γνώση τοῦ ἑαυτοῦ του, τήν γνώση τῶν μυστηρίων και τῆς άληθείας του.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Άρχιμ. π. Βαρνάβα Λαμπρόπουλου

Πρίν από ένα χρόνο περίπου (28 - 3 - 2000) άνοιξε άνεπίσημα ή νέα πτέρυγα (Κέντρο ΓΑΙΑ) του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Γουλανδρῆ, με μιά βραδυά μουσικής και ποίησης αφιερωμένη στην Γῆ και με τήν όνομασία Γαία Θεά. Κορύφωση τῆς βραδυᾶς (κατά τό δελτίο Τύπου του Μουσείου) ἦταν ὁ Ὅρθος Ὕμνος τῆς Γῆς, ὅπου ή Γῆ ἐξυμνεῖται ὡς Γαία Θεά, μήτηρ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων... ἔδρανον ἀθανάτου κόσμου...

Δέν εἶναι ή πρώτη φορά πού νεοειδωλολατρικές ἀντιλήψεις προβάλλονται ἀπό φορεῖς, πού ἔχουν τήν κρατική «εὐλογία» και ὑποστήριξη. Ἐδῶ και λίγα χρόνια στά Μποξενά Ἄσσου Κορινθίας λειτουργήσε Οἰκολογικό Μαθητικό Περιβόλι, στό ὁποῖο συμμετεῖχαν δημόσια σχολεῖα τῆς περιοχῆς. Στό ἔντυπο του Περιβολιοῦ, πού ἐξεδόθη ὑπό τήν εὐθύνη του Διευθυντοῦ Γυμνασίου Λεχαίου και δύο καθηγητῶν, προβάλλεται ὁ ἐμπνευστής και δάσκαλος τῆς Φυσικῆς Καλλιέργειας Ἰάπωνας Masanobu Fukuoka, κατά τόν ὁποῖο ή ἀληθινή μορφή του Θεοῦ εἶναι ὁ φυσικός κόσμος. Σύνοψη του πανθεϊστικοῦ συστήματος του Fukuoka ἀποτελεῖ τό μεταφρασμένο στά ἑλληνικά βιβλίο του «Η Ἐπανάσταση Θεοῦ, Φύσης και Ἀνθρώπου», ὅπου ὑποστηρίζεται ὅτι Θεός και Φύση ταυτίζονται, δηλαδή εἶναι ὁμοούσια και ἀχώριστα.

Ἐνῶ αὐτά συμβαίνουν στην «ὀρθόδοξη» Ἑλλάδα, στην πολυπολιτισμική Ἀμερική, τό πολιτειακό δικαστήριο τῆς Νέας Ὑόρκης, μετά ἀπό καταγγελίες συλλόγων γονέων, ἀπαγόρευσε στά σχολεῖα τῆς περιοχῆς White Plains νά ὀργανώνουν και νά χρηματοδοτοῦν τελετές Λατρείας τῆς Γῆς στους ἐτήσιους ἐορτασμούς τῆς Ἡμέρας τῆς Γῆς (Earth Day) και νά προπαγανδίζουν ἰνδιάνικες ἀνιμιστικές ἀντιλήψεις. Φαίνεται οἱ «στενοκέφαλοι» ἀμερικανοί δέν σέβονται τόσο τίς θρησκευτικές ἀντιλήψεις τῶν ἰνδιάνων ὅσο σέβονται οἱ «ἀνοιχτόμυαλοι» ἔλληνες τήν θρησκεία τῶν προγόνων τους!

Ἄς ἀφήσωμε ὅμως τούς «προοδευτικούς» ἀρχαιολάτρες νά ἀναζητοῦν τήν λύση του οἰκολογικοῦ προβλήματος στην θεοποίηση και λατρεία τῆς Γῆς (εἴτε στην βουδιστική εἴτε στην ἀρχαιοελληνική ἐκδοχή) και ἄς ἀκούσωμε τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη μας κ. Βαρθολομαῖο (τόν δικαίως ἀποκληθέντα Πράσινο Πατριάρχη) σέ λίγες φράσεις νά συνοψίζει τήν μόνη αἰτία τῆς οἰκολογικῆς κρίσεως και νά προτείνει τήν μόνη ἀποτελεσματική λύση:

«Η κτίσις συστενάζει και συνωδίνει (Ρωμ. 8, 22), διότι ὁ ἡγεμών αὐτῆς ἄνθρωπος ἀρνεῖται ἐπιμόνας νά τήν ἐντάξει εἰς τό σῶμα του Σαρ-

Η ΟΡΓΑΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΒΙΛΧΕΛΜ ΡΑΪΧ

Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη,
πτ. Θεολογίας, πτ. Φιλοσοφίας,
ἐντεταλμένου Ἰ. Μ. Κασσανδρείας ἐπὶ θεμάτων αἱρέσεων

Δημοσιεύουμε κατωτέρω την εἰσήγηση αὐτῆ πού ἐγινε στήν ὀργανωθεῖσα στις 31 Μαρτίου 1996 ἀπό την Ἱερά Μητρόπολη Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους και Ἀρδαμερίου Ἡμερίδα στην Ἀρναία Χαλκιδικῆς με θέμα « Ἡ παραϊατρική δράσις τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ὑπὸ το φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας και τῆς Ἱατρικῆς».

Στήν Ἡμερίδα ἐκείνη παρουσιάσθηκαν ἐπίσης εἰσηγήσεις σχετικά με την Ὁμοιοπαθητική, τό Βελονισμό και ἄλλες «Ἀνορθόδοξες (κατά τον Ἱατρικό Σύλλογο Ἀθηνῶν) Θεραπευτικές Μεθόδους» ἀπό θεολόγους και ἰατρούς.

Σκοπός τῆς Ἡμερίδος ἦταν νά παρασχεθεῖ πληροφόρηση στούς ὑπευθύνους φορεῖς καί στό λαό γιά τίς λεγόμενες «Ἐναλλακτικές Θεραπείες» ἢ «Ἀνορθόδοξες Θεραπευτικές Μεθόδους» γενικά καί εἰδικότερα γιά τήν «Ὁργονομία» τοῦ Βίλχελμ Ράιχ, προκειμένου νά ἀποτραπῆ ἡ δημιουργία σέ ἀπόσταση δέκα χιλιομέτρων

περίπου ἀπό τόν Πολύγυρο, τήν πρωτεύουσα τῆς Χαλκιδικῆς, ἐνός μικροῦ οἰκισμοῦ πού θά κτιζόταν καί θά λειτουργοῦσε μέ βάση τις ἀντιλήψεις τῆς Ὁργονομίας.

Τελικῶς ἡ ἀνέργεια ἀπετράπη λόγω τῆς ἐνημερώσεως πού ἐγινε και τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ πραγματικοῦ προσώπου τῶν παρουσιαζομένων ὡς «οἰκολόγων» μελῶν τοῦ «Ὁμίλου Ἑρευνηῶν, Μελετῶν καί Προστασίας τοῦ Ἀνθρώπου και τοῦ Περιβάλλοντος-Γαῖα Ἀειφόρος».

Σημειωτέον ὅτι ἡ ὀργάνωση αὐτή ἔχει συγκαταλεχθεῖ ἀπό τήν «Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ἱερῶν Μητροπόλεων καί Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ θεμάτων αἱρέσεων» πού πραγματοποιήθηκε τό 1995, στίς ὁμάδες τίς ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, μέ αὐξοντα ἀριθμό 277¹.

¹ Βλ. βιβλίο «Ὁμάδες Ἀσυμβίβαστες με τήν Ὁρθόδοξη Πίστη», Ἄλιάρτος Βοιωτίας 1995.

κωθέντος Λόγου, τήν διάζει ἀσεβῶς καί τήν καταπατεῖ ἀνηλεῶς. Ἄντί νά τήν ἀναφέρει εἰς τόν Δημιουργόν ὡς ἄρτον τῆς Εὐχαριστίας, τήν μεταβάλλει εἰς μέσον ἱκανοποιήσεως τῶν ὀρέξεων καί τῶν ἀτερμόνων ἐπιθυμιῶν αὐτοῦ...»

«Ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ τόν πρίγκηπα τῆς δημιουργίας, ὁ ὁποῖος προικισμένος μέ τό προνόμιον τῆς ἐλευθερίας, καί μετέχων συγχρόνως τοῦ ὕλικου καί τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, ἐπλάσθη διά νά ἀναφέρει τήν δημιουργίαν εἰς τόν Δημιουργόν, ὥστε νά σωθεῖ ἢ κτίσις ἀπό τήν φθοράν καί τόν θάνατον».

«Τόν ὑψηλόν αὐτόν προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου ἐξεπλήρωσε, μετά τήν ἀστοχία καί τήν πτώσιν τοῦ πρώτου Ἀδάμ, ὁ ἔσχατος Ἀδάμ, ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύ-

ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὁποῖος ἦνωσεν ἐν τῷ προσώπῳ Του τήν κτιστήν δημιουργίαν μέ τόν ἄκτιστον Θεόν, καί διηνεκῶς ἀναφέρει αὐτήν ὡς αἰώνιαν εὐχαριστιακὴν ἀναφοράν καί προσφοράν εἰς τόν Πατέρα. Ἡ Ἐκκλησία εἰς κάθε Θεῖαν Λειτουργίαν συνεχίζει τήν ἀναφοράν καί προσφοράν αὐτήν ὑπὸ τήν μορφήν τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου, στοιχείων δηλονότι τῆς ὕλικῆς κτίσεως, καί διά τοῦ τρόπου τούτου διαδηλώνει συνεχῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι προωρισμένος νά κατεξουσιάζει τῆς κτίσεως, ὡς ἐάν ἦτο ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς δημιουργίας, ἀλλά νά ἐνεργεῖ ὡς ἱερεὺς τῆς δημιουργίας καί ὡς οἰκονόμος τῆς, καλλιερῶν αὐτήν ἐν ἀγάπῃ καί ἀναφέρων αὐτήν ἐν εὐχαριστία μετά δέους καί σεβασμοῦ εἰς τόν Δημιουργόν».

Ἡ ἐνημέρωση αὐτή μέσω τοῦ κειμένου πού ἀκολουθεῖ εἶναι χρήσιμη καί σήμερα, διότι καί σήμερα καί μέ ἄλλες ὀνομασίες παρουσιάζονται Ραϊχικοί καί Νεοραϊχικοί «θεραπευτές» ἰδιαίτερα στήν Ἀθήνα καί ὑπόσχονται θεραπείαν «πάσης νόσου» μέ τήν ἐφαρμογή τῶν θεωριῶν τοῦ δασκάλου τους Βίλχελμ Ράιχ. Τό κείμενο τῆς εἰσηγήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

Οἱ σύλλογοι «Ὅμιλος Ἐρευνῶν Μελετῶν καί Προστασίας τοῦ Ἀνθρώπου καί τοῦ Περιβάλλοντος» καί «Ἑλληνικός Σύλλογος Ὀργονομίας» εἶναι οἱ δύο ὄψεις τοῦ ἴδιου νομίσματος, καθὼς ἀποδεικνύεται ἀπό τό καταστατικό τῶν δύο συλλόγων, τά ὀνόματα τῶν ἰδρυτικῶν τους μελῶν καί τά ὑπόλοιπα ἔγγραφα καί στοιχεῖα πού διαθέτουμε. Ἡ Ὀργονομία τοῦ Βίλχελμ Ράιχ εἶναι τό θεμέλιο καί τῶν δύο.

Συνεπῶς ἡ κατανόηση τοῦ τί εἶναι ἡ «Ὀργονομία», θά μᾶς βοηθήσει οὐσιαστικά νά καταλάβουμε ποιός εἶναι ὁ «Ὅμιλος Ἐρευνῶν Μελετῶν καί Προστασίας τοῦ Ἀνθρώπου καί τοῦ Περιβάλλοντος», πού ἐπιδιώκει παραπλανητικά, ὅπως καί οἱ βουδιστές στό Χολομώντα νά δημιουργήσει στήν περιοχή Βατόνια, μεταξύ Παλαιοκάστρου καί Ἁγίου Προδρόμου Χαλκιδικῆς, ἓνα νεοεποχίτικο χωριό μέ ἐναλλακτικές θεραπείες καί κυρίως ὀργονοθεραπεία.

Γιά νά κατανοήσουμε σέ βάθος τήν Ὀργονομία τοῦ Βίλχελμ Ράιχ (ἡ ὀνομασία εἶναι δική του) χρήσιμο εἶναι νά ἀναφερθοῦμε συνολικά στή ζωή καί τίς θεωρίες του.

Βιογραφικά Βίλχελμ Ράιχ

Ὁ Βίλχελμ Ράιχ, ἐβραϊκῆς καταγωγῆς, γεννήθηκε τό 1897 στήν Αὐστρία. Ξεκίνησε ὡς ψυχολογική μαθητῆς τοῦ Φρόντ καί μεταξύ τῶν ἐτῶν 1921 καί 1924 ἀνέπτυξε τή θεωρία τοῦ ὄργανου, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ σεξουαλικότητα, ὅπως ἐκφράζεται στόν ὄργανισμό, εἶναι τό κλειδί γιά νά καταλάβουμε τά «στραβά» τοῦ ἀτόμου καί τῆς κοινωνίας. Ὅπως διαβάζουμε σέ φυλλάδιο τοῦ «Ἑλληνικοῦ Συλλόγου Ὀργονομίας» πού ἐξεδόθη τό 1989 μέ τίτλο «Βίλχελμ Ράιχ, γιά μιᾶ περιεκτική ἐκτίμηση τοῦ ἔργου του», στή σελίδα 2: «Ὁ θεμέλιος λίθος τῆς θεωρίας του θά μπορούσε νά ἀποδοθεῖ μέ μιᾶ ἀπλή πρό-

ταση: Ὅσο περισσότερο ἐμποδισμένη εἶναι ἡ δυνατότητα ὀλοκληρωμένου ὄργανου καί τῆς συνακόλουθης ἐνεργειακῆς ἐκφόρτισης, τόσο πῶ πολὺ ὀξύνονται οἱ ψυχικές παθήσεις. Ἀργότερα, συνέδεσε αὐτή τήν ἀνικανότητα ἐνεργειακῆς ἐκτόνωσης καί μέ σωματικές ἀσθένειες πού τίς ὀνόμασε **βιοπάθειες**».

Ὁ Ράιχ ἦταν ὁ ἄνθρωπος πού πρῶτος διεκδίκησε γιά τόν ἔφηβο τό δικαίωμα μιᾶς ὀλοκληρωμένης σεξουαλικῆς ζωῆς μέ ὅλες τίς ἀντισυλληπτικές εὐκολίες, τήν κατάργηση τῆς ἀπαγόρευσης τῶν ἐκτρώσεων, τήν κατάργηση τῆς διάκρισης ἀνάμεσα σέ παντρεμένες καί ἀνύπαντρες σέ νομική βάση, τήν κατάργηση τῆς ἀντίληψης τῆς μοιχείας, τήν ἐλευθερία τῶν διαζυγίων, τή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στά σχολεῖα.

Ὁ Ράιχ γράφει στά χρόνια πού δέν εἶχε ἀκόμη διαγραφῆ ἀπό τό Κομμουνιστικό Κόμμα το βιβλιαράκι «Ὁ σεξουαλικὸς ἀγώνας τῶν νέων», ὅπου δίνει συγκεκριμένες συμβουλές πάνω στόν ἀνιανισμό, τόν ὄργανισμό, τόν ἔλεγχο τῶν γεννήσεων, καί ἰσχυρίζεται ὅτι «ἡ σεξουαλική ἱκανοποίηση εἶναι ἀπό τοὺς πρωταρχικοὺς στόχους τοῦ σοσιαλισμοῦ»².

Αὐτὰ ἀπετέλεσαν τό πρόγραμμα γιά τό «Σεξολογικό Κίνημα» πού πραγματοποίησε τό πρῶτο του συνέδριο στό Ντύσσελτορφ τῆς Γερμανίας τό Σεπτέμβριο τοῦ 1931, ἀφοῦ ἔπεισε το Γερμανικό Κομμουνιστικό Κόμμα νά ἰδρύσει ἓνα « Σύλλογο Σεξουαλικῆς Πολιτικῆς τῶν Προλεταριῶν».

Γιά τίς θεωρίες του αὐτές ἀποκηρύσσεται ἀπό τόν Φρόντ καί τό 1934 διαγράφεται ἀπό τή «Γερμανική Ἐταιρεία Ψυχολογίας». Ὀνομάζει τώρα τίς νέες μεθόδους θεραπείας του Vegetotherapy (**νευροφυτοθεραπεία**). Προσπαθοῦσε μ'αὐτές, καθὼς ἰσχυρίζοταν, νά ἀπελευθερώσει τίς συγκινήσεις πού κατακρατοῦνταν στό μυϊκό σύστημα. Τό σύνολο τοῦ ἱατρικοῦ καί ψυχολογικοῦ κόσμου ἀπάντησε στίς θεωρίες του μέ περιφρόνηση ἢ γελοιοποίηση.

Στή συνέχεια δημιουργεῖ, καθὼς ἰσχυρίζεται, σέ «ἀποστειρωμένο» περιβάλλον, τεχνητοὺς σχηματισμούς πού ἔμοιαζαν, καθὼς ἔλεγε, μέ ζωντανούς καί τοὺς ὀνόμασε «**βιόντα**». Νέα γελοιοποίησή του ἀπό τόν ἐπιστημονικό κόσμο. Στίς 19

² «Ὁ Βίλχελμ Ράιχ γιά ἀρχάριους», σελ. 84.

Αυγούστου 1939 αφήνει την Ευρώπη, άφοϋ για έκτη φορά εκδιώχθηκε από τίσ διάφορες χώρες, όπου προσπάθησε νά ζήσει και νά εργασθεϊ, έχοντας ήδη κάνει δύο άποτυχημένους γάμους.

Στίς Η.Π.Α., όπου εγκαθίσταται, αρχίζει νά μελετᾶ ένα είδος ακτινοβολίας πού, όπως ισχυριζόταν, εξέπεμπαν τά «βιόντα». Τήν ονομάζει «orgone» (**όργόνη**), γιατί προέκυψε, υποτίθεται, από τήν εφαρμογή τής θεωρίας του για τόν όργανισμό. Θα αναφερθοῦμε εκτενέστερα στήν όργόνη λίγο παρακάτω.

Ο Ράιχ συνέχισε τά ιδιόμορφα πειράματά του, έχοντας τώρα στρέψει τό ενδιαφέρον του στόν καρκίνο. Προσπάθησε νά θεραπεύσει καρκινοπαθείς βάζοντάς τους στό συσσωρευτή όργόνης, γιατί ή μελέτη τής προσωπικότητας πού έκανε σέ καρκινοπαθείς έδειξε, όπως ισχυριζόταν, ότι όλοι είχαν σεξουαλικές αναστολές. Εισήγαγε τόν όρο **βιοπάθεια** για νά περιγράψει κάθε άρρώστεια πού προκαλείται από τίσ σεξουαλικές αναστολές (καταπιέσεις στήν παιδική και έφηβική ηλικία).

Οί μόνοι από τούς γιατρούς πού είδαν μέ συμπάθεια τήν έρευνά του για τόν καρκίνο ήταν ο Έμμανουέλ Λέβιν και ο Βάλτερ Χόπ, έβραιοι και οί δύο, όπως και ο Ράιχ.

Τήν άποτυχία του νά θεραπεύσει τόν καρκίνο τήν απέδωσε ο ίδιος στήν άθλιότητα του καρκίνου και γι' αυτό θά έπρεπε, έλεγε, νά γυρίσουμε πίσω στό θεμελιώδες κοινωνικό πρόβλημα τής πρόληψης του καρκίνου με κατάλληλη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση.

Τό 1941 εισήγαγε τόν όρο «**συγκινησιακή πανούκλα**», ως ένα γενικό όρο για όλες τίσ μορφές όργανωμένης και άνοργάνωτης κοινωνικής παθολογίας.

Θεωροῦσε τόν έαυτό του μεγαλοφυΐα. Πίστευε ότι ήταν ένας ήγέτης σάν τόν Χριστό πού ξεχώριζε τούς όπαδούς του από τόν κόσμο και τόν κόσμο απ' αυτούς. Γράφει στό βιβλίο του «Η δολοφονία του Χριστού»: «Μόρφωση και πολιτισμός δέν έχουν ύπάρξει άκόμη»³. Προφανώς αυτός θά κάνει τήν αρχή.

Τό ενδιαφέρον του, μετά τό 1951 πού γράφει τό βιβλίο «Η δολοφονία του Χριστού», στρέφεται πιό έντονα στή μελέτη τής ένότητας πού

Ο «Νεφοδιασκορπιστής» (Cloud Buster) του Ράιχ, σέ σύγχρονη έκδοση.

Καμία έπιστημονική πιστοποίηση δέν ήλθε ποτέ νά δικαιώσει τούς ισχυρισμούς του δημιουργού του. Ολόκληρη ή ζωή του Ράιχ φαίνεται νά παραπαίει μεταξύ του άπορρητισμού και τής παραδοξολογίας, αυτοαπατώμενος ότι κάνει έπιστήμη.

βρίσκεται κατά τή γνώμη του πίσω από τήν ποικιλία των φυσικών φαινομένων. Τή μέθοδο σκέψης πού στρέφεται στήν όλότητα μιᾶς φυσικής πορείας καθώς και στίς λεπτομέρειες, τήν ονομάζει τώρα «**λειτουργισμό**».

Όπως στήν αρχή όταν ξεκινούσε μέ τήν ψυχανάλυση νόμιζε ότι βρήκε πώς για όλα φταίει ή οργανική άνικανότητα, έτσι τώρα ψάχνει νά βρει μιᾶ μορφή ένέργειας πού νά ύπάρχει παντού. Τήν ονομάζει όπως είδαμε **όργόνη**. Πίστευε ότι ή ένέργεια αυτή ήταν μιᾶ πρωτογενής κοσμική ένέργεια πανταχοῦ παρούσα: στόν όργανισμό, στήν άτμόσφαιρα, στά όρυκτά, στό διάστημα. Αιτή ή όργανοένέργεια πίστευε ότι ήταν προατομική, άπαλλαγμένη από μάζα, ή όποία όμως κάτω από όρισμένες συνθήκες μπορούσε νά σχηματίσει μάζα. Ξεκινώντας από αυτά τά δεδομένα θά έπρεπε έλεγε νά ξαναεξετάσουμε τίσ διδα-

³ Ένθ. άνωτ. σελ. 337.

«Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ, Ο ΕΧΘΡΟΣ ΜΟΥ»

κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου, Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ.

Μία οὐσιαστική ἐκδήλωση τῆς αἰρετικῆς ψυχολογίας καί νοοτροπίας τῶν νεοφανῶν ομάδων καί λατρειῶν εἶναι ἡ ἐπιδίωξη ἀναζήτησης καί ἐντοπισμοῦ ἐνός ἀντίπαλου δέους, ἐνός ἐχθροῦ ὑπαρκτοῦ ἢ ἀνύπαρκτου, κάποτε φανταστικοῦ, ὅταν οἱ ἀνάγκες συσπείρωσης καί ἐκφοβισμοῦ τῶν ὀπαδῶν τό ἐπιβάλλουν .

Κάθε ὀλοκληρωτισμός (καί οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις καί καταστροφικές λατρεῖες ἀνήκουν σέ κινήσεις ὀλοκληρωτικῆς δομῆς) γιά νά ἐπικρατήσει καί νά συγκρατήσει τούς ὀπαδούς του ἔχει ἀνάγκη ἐνός ἐχθροῦ, ἐνός ἀντιπάλου. Δημιουργεῖ

ὑστερία δίωξης τοῦ ἐχθροῦ καί μέ αὐτό τόν τρόπο ἐπιβιώνει. Τό «διαίρει καί βασίλευε» τοῦ Μακιαβέλλι ἀναφέρεται ἐν μέρει σ'αὐτήν τήν νοοτροπία τῶν ομάδων καί ὀργανώσεων αὐταρχικοῦ χαρασκητῆρος πού μᾶς ἀπασχολοῦν.

Ἀπώτερος στόχος ὄλων τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν καί τῶν αἰρέσεων μέ φασιστικές ἐπιδιώξεις εἶναι ὁ διανοητικός χειρισμός τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουν ἐγκλωβίσει στά κέντρα τους. Γιά νά ἐπιτύχει ὅμως αὐτή ἡ ἀπάνθρωπη ἐπιχείρηση, δέν φθάνει μόνο ἡ συνεχῆς προπαγάνδα, ἡ πλύση ἐγκεφάλου, καί ὄλες οἱ τρομε-

σκαλίες τῶν θρησκείων γιά τό Θεό, τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο.

Θεωροῦσε τήν ἀτμόσφαιρα σάν ἓνα ζωντανό ὄργανισμό μέ μεταβλητή κατάσταση ὑγείας. Τό 1952 κατασκευάζει ἓνα μηχανήμα πού τό ὀνομάζει «νεφοδιασκορπιστή», μιά συστοιχία, δηλαδή, σωλήνων πάνω σέ περιστρεφόμενη βάση πού μποροῦν νά στραφοῦν πρὸς ὀποιαδήποτε κατεύθυνση. Οἱ σωλήνες συνδέονται μέ καλώδια τοποθετημένα σέ μιά πηγὴ τρεχούμενου νεροῦ. Μ'αὐτό ἰσχυρίζεται ὅτι «φέρνει» βροχή ἐκεῖ πού θέλει. Ἔρχεται, ἄθελα, στο μναλό μας ἡ μαγική **νεφοδιωκτική**.

Τώρα ἀρχίζει νά πιστεύει ὅτι ὑπάρχουν ἐξωγήινοι πού ἔρχονται μέ U.F.O., τά ὀποῖα μάλιστα χρησιμοποιοῦν συμπαντική ὀργονοενέργεια γιά τήν κίνησή τους. Στήν ἀρχὴ πίστευε πὼς οἱ ἐξωγήινοι ἦταν καλοί, μετὰ ὅμως σκέφθηκε πὼς αὐτοῖ μπορεῖ νά ἦταν ὑπεύθυνοι γιά τίς μεγάλες ξηρασίες πού ἐπληξαν τίς Η.Π.Α. τό 1952-53, γι'αὐτό εἶπε :«ἄς μὴν κοροῖδεύομαστε· ὁ πόλεμος ἀνάμεσα στή γῆ καί τόν εἰσβολέα ἐχθρό ἀπό τό διάστημα, πού χρησιμοποιεῖ ὄπλα ξένα σέ μᾶς, ἄρχισε ἤδη καί πρέπει νά γίνει ὁ ἀγώνας ἀμέσως». Ἔτσι, μιά καί ὁ «νεφοδιασκορπιστής» του χρησιμοποιοῦσε ὀργονοενέργεια, πού ἦταν ἴδιας

μορφῆς μέ τήν ἐνέργεια πού χρησιμοποιοῦσαν τά U.F.O., τόν ἔστρεψε ἐναντίον τους. Εἶδε, λέγει, τά φωτάκια τους νά τρεμοσβήνουν, ἄρα εἶχε ἐπιτυχία! Αὐτό τό εἶδος κατάπτωσης τοῦ συλλογισμοῦ, δείχνει ὅτι τό μυαλό τοῦ Ράιχ εἶχε βλαβεῖ ἀνεπανόρθωτα. Τό καλοκαίρι τοῦ 1955 ἐπιστρέφει ἀπό τήν Ἀριζόνα στό Μαίην, ὅπου ἦταν καί εἶναι ἐγκατεστημένο τό κέντρο του «Ὀργονον». Παίρνει καί τό τρίτο του διαζύγιο. Στα τέλη τοῦ 1955 νυμφεύεται καί τήν 4^η σύζυγό του.

Τώρα (Μάρτιος 1956), μιά καινούρια ἰδέα μπαίνει στό μυαλό του: «Μήπως εἶμαι διαστημάνθρωπος; Μήπως ἀνήκω σέ μιά νέα φυλὴ πάνω στή γῆ πού προέρχεται ἀπό τήν ἔνωση ἀνδρῶν τοῦ διαστήματος μέ γήινες γυναῖκες; Μήπως τά παιδιά μου εἶναι ἀπόγονοι τῆς πρώτης διαπλανητικῆς φυλῆς; »

Στίς 23 Αὐγούστου 1956 μέ ἐντολή τοῦ δικαστηρίου, μετὰ ἀπό ἔρευνα τοῦ Ἰδρύματος Τροφίμων καί Φαρμάκων (F.D.A.) τῶν Η.Π.Α., διατάσσεται ἡ καταστροφή ὄλων τῶν βιβλίων του καί ἡ προσαγωγή του σέ δίκη καί ψυχιατρικὴ ἐξέταση, ὅπου διεγνώσθη ὅτι εἶναι παρανοϊκός. Δικάσθηκε, φυλακίσθηκε καί πέθανε στή φυλακὴ τό 1957 ἀπό καρδιακὴ προσβολή.

(Συνεχίζεται)

ρές τεχνικές πού εφαρμόζουν στα μέλη τους. Δέν φθάνει μόνο ή άστυνόμηση τοῦ νοῦ καί ή ὑπαρξη «άστυνομίας Σκέψης» ή «άξιωματικῶν ήθικῆς». Δέν φθάνει μόνο ή προβολή τοῦ άρχηγοῦ τῆς ομάδος ὡς άλάθητου, παντοδύναμου, πού σ'αυτόν ὀφείλεται «κάθε έπιτυχία, κάθε πραγματοποίηση, κάθε νίκη, κάθε άποκάλυψη, κάθε γνώση» κ.ο.κ.

Δέν φθάνουν ὄλα αυτά. Πά νά έπιτύχουν τόν έλεγχο τοῦ νοῦ καί νά κυριαρχοῦν άπόλυτα στους άλλους, ἔχουν άνάγκη οί αίρεσιάρχες καί άπό τό αντίπαλο δέος, τόν έχθρό. Χρειάζεται ὁ Έμμανουήλ Γκολστάιν τοῦ Ύοργουελ, ὁ αντίπαλος τοῦ Μεγάλου Ἀδελφοῦ, ὁ έχθρός τοῦ λαοῦ. Καί γιά νά έπιτύχει ή άυταρχική έξουσία, στό μυθιστόρημα τοῦ Ύοργουελ, τό φανατισμό τῶν μελῶν ὑπέρ τοῦ ήγέτου καί κατά τοῦ έχθροῦ παρουσίαζαν στίς μεγάλες τηλεθόνες πού παρακολουθοῦσε ὑποχρεωτικά ὁ λαός τό «δίλεπτο τοῦ μίσους». Έμφάνιζαν τόν Γκολστάιν στήν ὀθόνη κί ὄλοι οὔρλιαζαν άπό ὀργή, φανατισμό καί άσυγκράτητο μίσος. ΎΞαλες κραυγές λύσσας δονοῦσαν τήν άτμόσφαιρα έναντίον τοῦ Γκολστάιν, τοῦ έχθροῦ καί ὄλοι μαζί χρησιμοποιοῦσαν ρυθμικά μιά τεχνική. Φώναζαν ρυθμικά μα-μα-μα. ΎΉταν ἕνας ήχος πού εἶχε κατά τόν Ύοργουελ τρεῖς έπιδιώξεις: α) Νά δημιουργήσει μίσος κατά τοῦ έχθροῦ. β) Νά δημιουργήσει αἶσθημα εὐφορίας γιά τό μεγαλειό τοῦ ήγέτου, τοῦ μ. Ἀδελφοῦ. Μόλις έξαφανίζονταν ή μορφή τοῦ Γκολστάιν καί έμφανίζονταν ή εἰκόνα τοῦ Μ. Ἀδελφοῦ, ὄλοι άναφωνοῦσαν: «Σωτήρα μας». καί γ) ΎΉταν μιά πράξη άυτοὔπνωσης, μιά ήθελημένη κατάπνιξη τῆς συνείδησης μέσα σ' ἕνα ρυθμικό ήχο. Αὐτή ή τρίτη έπιδίωξη εἶναι κατά βάθος καί ὁ στόχος τῶν διαφόρων τεχνικῶν τῶν ομάδων μέ τά ρυθμικά μάντρα τῶν γκουρού κατά τό διαλογισμό.

Οί νεοφανεῖς αίρέσεις ή καταστροφικές λατρεῖες, πού εἶναι ὀργανώσεις ὀλοκληρωτικές ἔχουν ὄλα τά χαρακτηριστικά τοῦ άυταρχισμοῦ, ὅπως έκφράστηκε ιστορικά σ'ὄλες τίς ἔποχές. Ꮈπάρχει ὁ άρχηγός στόν ὅποιο ὄλοι ὀφείλουν ὑποταγή, μέχρι λατρείας καί ὑπάρχουν καί οί έχθροί πού πρέπει νά διωχθοῦν. ΎΑν δέν ὑπάρχουν πρέπει νά δημιουργηθοῦν, γιάτί εἶναι ὁ ὑπ'άριθμόν 1 παράγων συσπείρωσης τῶν ὀπαδῶν.

«Ὁ Μεγάλος Ἀδελφός σέ βλέπει...».

Η γνωστή ρήση άπό τό έργο «1984» τοῦ Τζώρτζ Ύοργουελ ἔχει άπόλυτη έφαρμογή στίς ὀλοκληρωτικές ομάδες πού έντάσσονται στό χώρο τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν.

Η άπεικόνιση άπό τό Διαδίκτυο (Internet).

Ὁ πρῶτος έχθρός τῶν νεοφανῶν αίρέσεων εἶναι οί γονεῖς τῶν παιδιῶν θυμάτων, ιδίως ὅταν έναντιώνονται στίς ομάδες αυτές. Τότε τά παιδιά, καθοδηγούμενα άπό τούς ιεραρχικά άνώτερους, στρέφονται μέ άπίστευτο φανατισμό έναντίον τῶν γονέων τους. Ὁ Γκίντερ Μπεκστάιν, ὑπουργός Έσωτερικῶν τοῦ κρατιδίου τῆς Βαυαρίας δήλωσε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1997, ὅτι «οί θρησκείες διανοητικοῦ χειρισμοῦ, εφαρμόζοντας μιά «παιδαγωγική ρομπότ» πού άναπτύσσεται ὡς «κυβερνοφασισμός» ἔχουν σκοπό νά καταστρέψουν τή φυσική σχέση γονέων-παιδιῶν μέ τεράστιο κίνδυνο γιά τήν ψυχική ὑγεία τῶν παιδιῶν.»

Αὐτή ή αντιπαράθεση τῶν παιδιῶν πρὸς τούς γονεῖς φτάνει πολλές φορές σέ άκραῖες καταστάσεις. ΎΈχουμε δεῖ παιδιά θύματα νά μηνύουν τούς γονεῖς τους καί νά τούς άπειλοῦν ὅτι θά τούς εκθέσουν, άν δέν σταματήσουν νά καταφέρονται έναντίον τῆς ομάδος στήν ὀποία άνήκουν. Τούς άπειλοῦν ὅτι θά γνωστοποιήσουν παντοῦ διά τῶν Μέσων Μαζικῆς Ένημέρωσης κάθε εἶδους φανταστικῆς άνομης πράξης τῶν γονέων κατά τῶν παιδιῶν τους, ὅπως κακοποιήσεις πού ὑπέστησαν κ.λ.π. Η καθηγήτρια Clair Champollion εἶπε τά ἔξης σέ ὀμιλία της :«Έχω ὑπ'ὄψη μου ομάδες πού εἶναι φοβερά σκληρές καί γιά τίς ὀποῖες ή έχθρότητα καί ή σκληρότητα τῶν παιδιῶν άπέναντι τῶν γονέων τους θεωρεῖται πρώτη άρετή. Παραδρέθηκα σέ περιπτώσεις πο-

λύ λυπηρές. Στις ομάδες αυτές τό νά μείνει ένα θύμα αδιάφορο γιά τό θάνατο ενός πατέρα, τήν ασθένεια μίας μητέρας, τό θάνατο τοῦ παπποῦ ἢ τῆς γιαγιάς, θεωρεῖται ἐκδήλωση ἀρετῆς. Ἀπό τήν ἐμπειρία μου καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας μου στήν Πρωτοβουλία Γονέων Γαλλίας σᾶς πληροφοροῦ ὅτι παραβρέθηκα σέ περιστατικά πού μποροῦν νά θεωρηθοῦν ἀπάνθρωπα». Ὅταν κανεῖς παραμείνει ἀρκετό χρόνο σέ μιά αἴρεση θά ὑποστεῖ ὅλες τίς συνέπειες τοῦ χειρισμοῦ του. Ἔχομε δεῖ παιδιά μέ γλωμό πρόσωπο, ἄδειο βλέμμα, κρύα καρδιά. Καί δέν ὑπάρχει χειρότερη ἀρρώστια στό ἄνθρωπο ἀπό τήν κρύα καρδιά. Ἐάν ὑπάρχει ἐναντίωση τῶν γονέων, ἡ ὀργάνωση προβαίνει σέ φρικτούς ἐκδιασμούς, χρησιμοποιώντας τήν κρύα καρδιά τῶν νεαρῶν θυμάτων της.

Δεύτερος «ἐχθρός» τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων εἶναι οἱ Ἐνώσεις καί πρωτοβουλίες Γονέων, πού ἔχουν ἰδρυθεῖ σέ ὅλες σχεδόν τίς χῶρες τοῦ κόσμου γιά νά ἀντιμετωπισθεῖ τό αἰρετικό φαινόμενο τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ Π.Ε.Γ. ὑπῆρξε κατά τό παρελθόν στόχος κατηγοριῶν ἀπό πολλές ομάδες οἱ ὁποῖες μέ δημοσιεύματά τους τήν χαρακτηρίσαν Ἐνωση «μέ φασιστική νοοτροπία» καί «ἀντιδημοκρατικές ἐνέργειες». Κατηγορήθηκε ἡ Π.Ε.Γ. ὅτι εἶχε συνεργασία μέ τήν CAN πού τήν χαρακτηρίσαν ἐγκληματική ὀργάνωση. Κατηγορήθηκε ἀκόμη ὡς «μία ομάδα ἀκροδεξιᾶ ἐθνικιστική, τρομοκρατική, καθοδηγούμενη ἀπό τό ράσο τοῦ π. Ἀλεβιζόπουλου.»

Ἀλλά ἐκεῖ πού στρέφονται μέ ἰδιαίτερο μῖσος οἱ ομάδες εἶναι οἱ διεθνεῖς προσωπικότητες πού μέ βιβλία τους καί δημοσιεύματά τους ἀποκαλύπτουν καί ἐμφανίζουν ἐνώπιον φορέων καί πολιτικῶν ὀργάνων τίς ἐνέργειές τους καί προειδοποιοῦν γιά τούς κινδύνους ἀπό τίς δραστηριότητές τους στά ἄτομα καί τίς κοινωνίες. Ἄν μάλιστα οἱ κριτικοί τῶν ἐνεργειῶν τους εἶναι πρῶην ὀπαδοί τους, τό μῖσος ἐναντίον τους εἶναι ἀσυγκράτητο, ἀδυσσαλέο. Θεωρεῖται ὁ ὑπ' ἀριθ.1 ἐχθρός τῆς ὀργάνωσης.

Σ' αὐτή τήν κατηγορία τῶν ἐχθρῶν συμπεριλαμβάνονται πολιτικοί, ἐκπρόσωποι Ἐκκλησιῶν, καθηγητές πανεπιστημίων, δικαστικοί, δημοσιογράφοι πού ἀσχολοῦνται μέ κριτικό πνεῦμα ἐναντίον τῶν ομάδων. κ.ἄ. Ὁ καθένας πού θά ἀσκή-

σει κριτική ἐναντίον κάποιας νεοφανοῦς αἱρέσεως, εἶναι κατ' αὐτήν ἐγκληματίας. Σύμφωνα μ' αὐτή τή φασιστική ἰδεολογία τό δίκαιο τῆς ομάδας κυριαρχεῖ. Οἱ ἀντιφρονούντες δέν ἔχουν δικαιώματα, θεωροῦνται «ἀνέντιμοι». Ἡ ἀποψή τους, ὅταν διακηρῦσσεται, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀπειληθοῦν τά συμφέροντα τῆς ομάδας, τούς καθιστᾶ ἐχθρούς καί ἀντιμετωπίζονται χωρίς οἶκτο. Χαρακτηρίζονται ὅλοι οἱ παγκοσμίου φήμης βαθεῖς ἐρευνητές, «ναζιστές» καί μέ διάφορες συκοφαντίες προσπαθοῦν οἱ ομάδες νά ἐμποδίσουν τό ἔργο τους, γιάτί γνωρίζουν ὅτι τά βιβλία τους ἀποτελοῦν τήν κύρια βιβλιογραφική πηγή γιά ὅλους τούς ἐρευνητές καί ἡ γνώμη τους βαρύνει ἀκόμη καί μεταξύ κυβερνήσεων καί κοινοβουλίων.

Τέτοιοι ἐρευνητές πού κατά καιρούς ἔχουν μπεῖ στό στόχαστρο ἀνταρχικῶν ὀργανώσεων εἶναι ὁ Haack, ὁ Gandow, ὁ Abel, ὁ Dvorkin, ὁ Aagaard, ἡ Champollion καί φυσικά ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος. Ἐλεγε ὁ ἀείμνηστος πατήρ ὅτι «μεγαλύτερη ἐπιδράβευση τῆς ἐργασίας μας δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει ἀπό τήν παράθεση τοῦ ὀνόματός μας ἀνάμεσα στούς λαμπρούς καί σεμνοῦς αὐτούς ἐπιστήμονες».

Τήν τελευταία δεκαετία τῆς ἐπί γῆς ζωῆς τοῦ π. Ἀντωνίου οἱ ὀλοκληρωτικῆς φύσεως νεοφανεῖς αἱρέσεις καί παραθησκευτικές ομάδες κήρυξαν ἀνίερο πόλεμο ἐναντίον του καί ἐναντίον τῆς ἀπολογητικῆς τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἐλλάδος Κυρός Σεραφεῖμ στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀλεβιζόπουλου «Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο» λέγει καί τά ἐξῆς: «Μέ τό βιβλίό αὐτό τοῦ καταξιωμένου συνεργάτου τῆς Ἐκκλησίας π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ἡ Ἐκκλησία καταγγέλει τό νέο εἶδος ὀλοκληρωτισμοῦ, ὁ ὁποῖος δέν διστάζει νά ἀποκαλέσει «ρατσισμό» καί «θηρησκευτικό φανατισμό» τό ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας πού ξεσκεπάσει τό ἀληθινό πρόσωπο τῶν ομάδων αὐτῶν, ἀκόμη καί πίσω ἀπό ὀρθόδοξο προσωπεῖο».

Ἀπεκάλεσαν νεοφανεῖς κινήσεις τόν π. Ἀντωνιο Ἀλεβιζόπουλο «Τουρκοεμάδα», «ἀρχηγό τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κ.Υ.Π.», «ἐπικίνδυνο», «σκοτεινό». Ἡ ἐπίθεση αὐτή ἀποτελοῦσε μέρος τῆς σέ διεθνῆ πλαίσια συντονισμένης ἐπίθεσης ἐναντίον

κορυφαίων κριτικῶν. Στόχο εἶχε ἡ σφοδρή καί ἀνέντιμη ἐπίθεση κατά τοῦ Ἐντεταλμένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν πνευματική τρομοκρατία του καί τήν ἐξουδετέρωση τῆς ἄμυνας τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Κί ἐνῶ κανένας ὀλοκληρωτισμός δέν δέχεται ἄλλον ὀλοκληρωτισμό, οἱ ὁμάδες αὐτοῦ τοῦ εἴδους συνασπίζονται γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ «κοινοῦ ἐχθροῦ» πού εἶναι ἡ Ἀπολογητική τῆς Ἐκκλησίας μας. Τό μαυφέστο «Συμποσίου», «φιλοσοφικῶν καί μεταφυσικῶν» κινήσεων, πού ἔγινε στήν Ἑλλάδα πρίν ἀπό λίγα χρόνια ἀναφέρει σέ «ἄρθρο του» ὅτι σκοπός τῆς Ἐνότητος εἶναι ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ Διεθνής ὅμως ἀναγνώριση τοῦ ἔργου τοῦ ἀείμνηστου π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου ἀποτελεῖ ἀδιαφιλονίκητο «σημεῖο» ὅτι ἔπραξε τό ἔργο του κατά τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου μας. Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Πατριάρχες καί οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλά καί ἡ Ἐπίσημη Ἑλληνική Πολιτεία, «διά στό-

ματος Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας, ἀρμοδίων Ὑπουργῶν καί ὄλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων εὐλογεῖ καί ἐπιδιοκιμάζει τήν ἐργασία πού ἐπετέλεσε καί προσβλέπει σ' αὐτήν ».

Ὁ ἴδιος ἔγραψε :«Προσπαθήσαμε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις νά ὑπηρετήσουμε τούς ἀδελφούς μας στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ὅ,τι ἐπιτελέσαμε, ὁ Κύριος τό ἐπετέλεσε, χρησιμοποιώντας ἐμᾶς καί τούς συνεργάτες μας ὡς ἀνάξια μέν, ἀλλά δικά Του ὄργανα.... Ὁ Χριστός δέν ἀπαιτεῖ ἀπό ἐμᾶς νά δικαιώσουμε τούς ἑαυτούς μας ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων μέ κάθε μέσο. Ἡ Ἁγία Γραφή ὑπογραμμίζει ὅτι εἶναι μακάριος ἐκεῖνος πού διώκεται «ἐνεκεν δικαιοσύνης». Καί στά τελευταῖα λόγια πρίν κοιμηθεῖ εἶπε καί τά ἐξῆς:« Ὁ ποιμένας ἔχει καθήκον νά συμπαρασταθεῖ σέ ὅποιον-δήποτε τοῦ τό ζητήσῃ καί ἔχει ἀνάγκη τῆς πνευματικῆς του προσφορᾶς».

Λόγια ὑπεύθυνου ποιμένα γεμάτα ἀγάπη καί ἄφθονο περίσσευμα καρδιάς. Νά ἔχουμε τήν εὐχή του.

Τό «θεοσεβές μίσος»

Ἡ ἐταιρεία «Σκοπιά» ἀπαλλάσσει τούς «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» ἀπό τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρὸς τά «ἐρίφια» καί τούς καλεῖ νά ἀναπτύξουν στή θέση της τίς «θεοσεβεῖς ιδιότητες τοῦ μίσους»

«Πρέπει νά μισοῦμε μέ τήν πιό ἀληθινή ἔννοια, ἡ ὁποία εἶναι τό νά δείχνωμε ἄκρα καί ἐνεργό ἀποστροφή, νά θεωροῦμε κάτι ἀηδές, ἀπεχθές, ρυπαρό, νά τό βδελυσσοῦμεθα. Ἀσφαλῶς ὅποιοι-δήποτε μισοῦν τόν Θεό, δέν εἶναι κατάλληλοι νά ζοῦν στήν ὠραία του γῆ... Τί κάνετε μέ κάτι ἀηδές ἢ ἀπεχθές πού βδελύσσεσθε ἢ ἀποστρέφεσθε;... Αὐτή ἀκριβῶς πρέπει νά εἶναι ἡ στάσις μας ἀπέναντι ἐκείνων πού μισοῦν τόν Ἰεχωβά... Μ' αὐτούς δέν ἔχομε μερίδα ἢ ἐνδιαφέρον, οὔτε ἔχομε στοργή γι' αὐτούς».(Σκ. 1953, σ. 59).

«Δέν ὑπάρχει λύπη, ὅταν ὁ Ἰεχωβά καταστρέψει τούς κακοποιούς. Μᾶλλον θά πρέπει νά ὑπάρχει χαρά, διότι ἔφυγαν ἀπό τή μέση. Φερνόμαστε ἔτσι ὥστε νά συμβάλλουμε στή χαρά ἢ στή «εὐφροσύνη» τῶν ἄλλων;»

Ἀπό τό βιβλίο τοῦ πατρὸς Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου «ΜΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΣΤΟ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ» Ἀθήνα 1994

Ο «ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ»

κ. Άννας Μπουρδάκου,
 Άντιπροέδρου τής Π.Ε.Γ.

Ο ιδρυτής τής εταιρίας «Σκοπιά» Κάρολος Τ. Ρώσσελ έγραψε στον Β' τόμο τών Γραφικών Μελετών (πρώτη έκδοση 1886 σελ. 274 - 5) ότι: «ο καθαρισμός του ναού», δηλ. τής εταιρίας «Σκοπιά», έγινε τό 1878 και συνδέθηκε μέ ιδιαίτερη «έκχυση» του Άγίου Πνεύματος. Ο Θεός ξεχώρισε τήν τάξιν τών «άγιών» και τούς καθάρισε από «ψευδεῖς διδασκαλίες».

Αυτά έκήρυττε ο Κ. Ρώσσελ και μάλιστα από θέσεως ισχύος, τοποθετημένος από τον Θεό, όπως ο ίδιος έγραφε και αυτό διαβάζουμε στή Σκοπιά τής 1 - 12 - 1915 (από τετελεσμένο Μυστήριο σελ. 66): «Υπάρχουσι δύο χειροτονία ή εκ Θεού και ή εξ ανθρώπων. Η εκ Θεού χειροτονία είναι αποκύησις εκ του Άγίου Πνεύματος. Εάν τίς κηρύττει άνευ τής χειροτονίας ταύτης, τότε ο τοιοῦτος πράττει τί τό όποιον δέν έχει εξουσία και τό δικαίωμα νά πράττη. Υπάρχει και άλλη χειροτονία διά τούς λειτουργούς του Ευαγγελίου, εις τήν όποίαν τάξιν συγκαταλέγω και έμαυτόν... Έγώ διά τής χάριτος του Θεού έχω τάς δύο».

Έτσι λοιπόν ο Κ. Τ. Ρώσσελ μέ τήν αυτοσυνηδησία του «πιστου και φρόνιμου δούλου» έρμήνευε, ανέλυε τά θέματα που ήθελε, όπως ήθελε, προφήτευε, έγραφε τίς κακοδοξίες του επικαλούμενος τήν Άγία Γραφή για νά τίς καροχυρώνει.

Μετά τό θάνατο του Κ. Τ. Ρώσσελ τό 1916 ο διάδοχος του Ίωσήφ Ρόδερφορντ, άρχισε τίς εκκαθαρίσεις σιγά - σιγά και μεθοδικά μέ σκοπό τήν απαλλαγή από τούς ανθρώπους του Ρώσσελ και τίς διδαχές του. Έτσι άφοῦ τό 1917 κατέλαβε τήν προεδρία τής εταιρίας μέ διάφορα νομικίστικα μέσα, άρχισε νά αλλάζει και τό «Ευαγγέλιο» του Ρώσσελ, όχι βέβαια όλα όσα εκήρυττε ο Ρώσσελ αλλά στήν αρχή λίγα και άργότερα περισσότερα. Μέ τήν πάροδο τών έτών και όταν τά συμφέροντα τής εταιρίας τό καλοῦσαν πολλά από αυτά που άνήρεσε ο Ρόδε-

φορντ, επανήλθαν σαν νέο φως και πάλι από τήν αρχή. Διαβάζουμε μερικές «εκλάμψεις» φωτός:

- 1928 «Κυβέρνησις» σελ. 207: «Τό 1918 ήλθεν ο Ίησοῦς στο ναό του και πολλοί εκδιώχθησαν ... από του καιρου εκείνου ο καθαρισμός του ναου εξακολουθει και πολλοί έπεσαν, ενω άλλοι εισήλθον διά νά λάβουν τήν θέσιν αυτών». Έδω γίνεται σαφές τό ξεκαθάρισμα που εκανε ο Ρόδερφορντ στήν οργάνωση κάτι που παρουσιάζεται καθαρότερα και στο διβλίο «Διεκδίκησις» τόμος Α' σελ. 28: «Όταν ο Κύριος ήλθε εις τον ναόν του τό 1918 ευρε δύο τάξεις δούλων: ή μία εκινειτο εξ ιδιοτελους επιθυμίας νά λάβη τιμήν εις τήν Βασιλείαν, ή δε άλλη ήταν ανιδιοτελής αφιερωμένη εις Κύριον νά πράξη τό θέλημα του. Τήν πρώτη τάξιν προσδιορίζει ως τον πονηρόν δούλον, τήν δε άλλη ως τον πιστόν και φρόνιμον δούλον. Μετά τήν διαίρεσιν και τον χωρισμόν τών δύο τάξεων, ο πιστός και φρόνιμος δούλος γίνεται γνωστός και ορίζεται ως τό "υπόλοιπον"».

Είναι φανερό πλέον ότι μέ τό «καθάρισμα» του ναου τό 1918 εκδιώκονται οι άνθρωποι του Ρώσσελ και ακόμη αλλάζει ή χρονολογία «καθαρισμου» ή προσδιορισμένη στο έτος 1878 από τον Ρώσσελ και γίνεται 1918. Όμως δέν μένει σταθερή αυτή ή χρονολογία διότι ή «Σκοπιά» του 1935 σελ. 268 γράφει ότι: ο «καθαρισμός τό 1932». Τό ίδιο κηρύττεται και τό 1936 μέ τό διβλίο «Πλούτη» σελ. 331: «Όῦτοι οι περιβεβλημένοι λευκάς στολάς τίνες εισί; Τό γεγονός ότι πρεσβύτερος εκανε τήν ερώτηση δεικνύει ότι τό ζήτημα δέν ειχε τακτοποιηθει πριν ή εκκλησία άχθή εις ώριμότητα εν Χριστώ. Ο καιρός σημειοῦται διά του καθαρισμου του ναου ο όποιος ελαβε χώρα τό 1932. Τότε ήννόησαν τήν αλήθεια και πώς γίνεται κανείς πρεσβύτερος».

- 1948 Έστω ο Θεός Άληθής ... σελ. 196: «Όπως εκαθάρισε ο Ίησοῦς τον ναό τής Ίερουσαλήμ τριάμισυ χρόνια μετά τό χρισμα του μέ τό

πνεῦμα τοῦ Θεοῦ γιά νά εἶναι βασιλεύς ἔτσι μετά τριάμισυ χρόνια ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τή βασιλική ἐξουσία τό φθινόπωρο τοῦ 1914 ἦλθε στόν πνευματικό ναό του ὡς Ἄγγελιοφόρος τοῦ Ἰεχωῶδᾶ καί ἄρχισε νά καθαρίζει τόν ναό. Αὐτό ἔγινε τήν ἀνοιξη τοῦ 1918».

- 1950 «**Σκοπιά**» σελ. 284: «Ὁ καθαρισμός συντελέστηκε στή διάρκεια τοῦ 1920».

- 1955 «**Σκοπιά**» σελ. 259: «Ὁ καθαρισμός ἄρχισε τό 1918 ὅταν ὁ Ἰεχωῶδᾶ καί ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης» του ἐπεσεκέφθησαν τόν ναό γιά νά τόν καθαρίσουν».

Διαβάζοντας ὅλα αὐτά παρατηροῦμε ὅτι ἐκτός ἀπό τίς χρονολογίες καθαρισμοῦ τοῦ ναοῦ πού εἶναι διάφορες καί ἀλλάζουν ἀβίαστα, φαίνεται ὅτι ὁ ναός δέν καθαρίζεται εὐκόλα καί ἀναλαμβάνει προσωπικά ὁ Ἰεχωῶδᾶ τό ἔργο, παρ' ὅλο πού ἡ «**Σκοπιά**» τόν θέλει ἀπαθή καί ἀμετακίνητο ἀπό τό θρόνο του στόν οὐρανό. Ὅμως ὑπάρχει συνέχεια:

- 1956 «**Σκοπιά**» σελ. 125: «Ἡ Σκοπιά τό 1918 ὑπέστη **πύρινο** καθαρισμό. Μέσα σέ διάστημα τριάντα ἐτῶν ἀπό τό 1918 ὁ ἄγγελος γιά τόν ὁποῖον ἔχει γραφεῖ ὅτι «θέλει καθίσει ὡς ὁ χωνεύων» στόν ναό, ἔκαμε **πύρινο** καθαρισμό στήν ὀργάνωση τοῦ κηρύγματος γιά νά τήν καταστήσει **θεοκρατική** στήν διάρθρωσή της καί στόν τρόπο λειτουργίας της».

- 1958 «**Ἀπολεσθέντα παράδεισο...**» σελ. 213: τό ἔτος 1914 ὁ Ἰησοῦς ἐστέφθη βασιλεύς τοῦ νέου κόσμου. Μετά τριάμισυ χρόνια, δηλαδή τό 1918 ἐκαθάρισε τόν πνευματικό ναό τοῦ Ἰεχωῶδᾶ.

- 1987 «**Σκοπιά**» 15 - 7 - 87 σελ. 15 - 20: μετά τήν «ἐγκαθίδρυση τῆς βασιλείας τοῦ 1914» ὁ Ἰεχωῶδᾶ καί ὁ «ἀγγελιοφόρος» του ἦλθαν στόν «πνευματικό ναό» καί διεπίστωσαν πώς «χρειαζόταν καθαρισμό καί ἐξαγνισμό».

Σελ. 16: «ἀπό τό καλοκαίρι τοῦ 1918» τό κήρυγμα τῆς «βασιλείας» μειώθηκε σέ ἔνταση ἀλλά μετά τήν 25η Μαρτίου 1919 (ἀποφυλάκιση Ρόδερφορντ) οἱ σπουδαστές τῆς Γραφῆς βγήκαν πλέον «ὡς ἕνας καθαρισμένος λαός».

-1998 «**Σκοπιά**» 15 - 5 - 1998 σελ. 15: Τό 1918 ὁ Ἰεχωῶδᾶ ἔστειλε τόν «ἀγγελιοφόρο τῆς διαθήκης» τόν Χριστό Ἰησοῦ στή διευθέτηση τοῦ πνευματικοῦ ναοῦ Του γιά νά καθαρῶσει τήν μικρή ομάδα τῶν λάτρων του ἀπό τά κοσμικά ψεγάδια.

Σελ. 17: «Οἱ χρισμένοι χριστιανοί πού ξεπέρασαν τήν περίοδο δοκιμῆς τῶν ἐτῶν 1914 - 1919 ἐλευθερώθηκαν ἀπό δεσποτική ἐπιρροή τοῦ κόσμου καί ἀπό πολλές βαβυλωνιακές συνήθειες. Τό ὑπόλοιπο προχώρησε ὡς καθαρισμένος καί ἐξαγνισμένος λαός».

Τό συμπέρασμα ἐξάγεται ἀβίαστα καί ξεκάθαρα. Ἡ ἐταιρία Σκοπιά ἡ ὁποία αὐτοαποκαλεῖται «προφητική τάξη», ἀποδεικνύεται ὅτι δέν λείπει ἀλήθεια καί στό συγκεκριμένο θέμα τοῦ καθαρισμοῦ ὅπως καί σέ πολλά ἄλλα. Παρατηρεῖται ὅτι οἱ χρονολογίες τίς ὁποῖες ἐπικαλεῖται εἶναι ἀσταθεῖς. Ὁ καθέννας μπορεῖ νά ἐπιλέξει ὅποια χρονολογία θέλει. Ἀκόμη βλέπομε ἄλλοτε νά ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς μόνος καί ἄλλοτε ὁ Ἰεχωῶδᾶ μαζί μέ τόν Ἰησοῦ καί ὅλο καθαρίζεται ὁ ναός καί οἱ βαβυλωνιακές ἀκαθαρσίες ὑπάρχουν. Τί γίνεται τελικά σ' αὐτήν τήν ὀργάνωση; Ὁ Θεός δέν τήν καθαρίζει ὅπως πρέπει ἢ ὁ Σατανᾶς ἔχει ἐδραιωθεῖ γιά τά καλά μέσα της καί δέν τήν ἐγκαταλείπει, εἶναι δική του καί δέν ἔχει καμιά σχέση μαζί της ὁ Θεός;

Ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἔχει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον πού τήν ὀδηγεῖ εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθεια.

Ἡ ἐταιρία Σκοπιά μέ τά τόσα ἀντιφατικά καί ψευδῆ «δόγματα» πού κηρύττει ἀποδεικνύεται ὅτι δέν εἶναι Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, δέν εἶναι «στῦλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας». Τό ἀντίθετο ὅλο πλανᾶται καί πλανᾶ ὅλο τόν κόσμο ὅπου δρᾷ καί ἰδιαίτερα τούς 27.000 περίπου Ἕλληνες ἀδελφούς μας. Πι αὐτούς τούς πλανεμένους ἡ Γραφή λέγει: «Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου διά νά μή συγκοινωνήσητε εἰς τάς ἀμαρτίας αὐτῆς καί νά μή λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς» (Ἀποκ. 18, 4).

ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΛΧΗΜΕΙΑ

κ. Κολιομιχάλη Παναγιώτη ιατροῦ

Όταν στό τρίτο τεῦχος τῆς σειρᾶς «Ό ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Όρθοδοξίας», πού ἀναφερόταν στήν Άλχημεία, ὁ ἀείμνηστος π. Άντωνιος εἶχε συμπεριλάβει καί τήν Όμοιοπαθητική¹, κάποιος ἔσπευσαν νά τόν κατηγορήσουν σάν ὑπερβολικό ἢ καί προχειρολόγο. Όμως, τό πόσο ἐπιπόλαιοι ἦταν οἱ παραπάνω χαρακτηρισμοί, ἔρχονται νά ἐπιβεβαιώσουν οἱ ἴδιοι οἱ ... ὁμοιοπαθητικοί, μέσα ἀπό μιά ὁμιλία πού ἔγινε σέ γνωστό ξενοδοχεῖο τῶν Άθηνῶν στό πλαίσιο συνάντησής τους πού ἔφερε τόν βαρύγδουπο τίτλο: «9ο Πανελλήνιο Συνέδριο Όμοιοπαθητικῆς Ιατρικῆς»².

Ἡ ὁμιλία - «εἰσήγηση», ἀφιερωμένη στή μνήμη τοῦ ἰδρυτῆ τῆς Όμοιοπαθητικῆς Christian Samuel Hahnemann, εἶχε τίτλο: «Ἡ ἀναζήτηση τοῦ ἄλατος ἀπό τόν S. Hahnemann» καί ὑπότιτλο: «Υπάρχει ἀντιστοιχία τῶν τριῶν ἄλχημιστικῶν οὐσιῶν - *essentiae*³ σέ ὁμοιοπαθητικούς ὄρους;». Εἰσηγητές ἦταν ἕνας ὁμοιοπαθητικός ἰατρός καί ἕνας ἐπίκουρος καθηγητῆς Φαρμακολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Άθηνῶν(!) πού συχνά ὑπερασπίζεται τούς ὁμοιοπαθητικούς στά Μ.Μ.Ε. Οἱ εἰσηγητές, ἀναφερόμενοι σέ ἕνα «χημικό λάθος» τοῦ Hahnemann, ὑποστηρίζουν ὅτι αὐτό ἀποτελοῦσε ἀπλά μιά ἀποτυχημένη προσπάθειά του ν' ἀνακαλύψει τό ἄλχημιστικό ἄλας καί νά τό καθιερώσει σάν ὁμοιοπαθητικό φάρμακο. Συγκεκριμένα ἀναφέρεται:

«Στήν ἐποχή τοῦ Hahnemann δέν μιλοῦσαν πιά (τουλάχιστον ἐπίσημα, στά πλαίσια τῆς ἐπικρατοῦσας ἐπιστήμης) γιά τίς οὐσίες θεῖον - ὑδράργυρος - ἄλας. Ἦταν ὅμως γνωστά τά **ὕλικά σώματα** θεῖου (τό γνωστό θειάφι) καί τό μέταλλο ὑδράργυρος. Καί τά δύο εἶχαν πίσω τους

μιά ἱστορία ὡς φάρμακα... Ἡ «ἀνακάλυψη» ἢ ἡ καθιέρωση ἑνός τρίτου ὑλικοῦ σώματος στή θέση τοῦ ἄλχημιστικοῦ ἄλατος θά συμπλήρωνε τήν ἄλχημιστική τριάδα σέ μιά νέα, σύγχρονη μορφή... Ἡ προσπάθεια χημικῆς ταυτοποίησης αὐτοῦ τοῦ ἄλατος ἀπέδειξε ὅμως, ὅτι δέν ἦταν τίποτα ἄλλο παρά κοινός βόρακας... Στή διδασκαλία τοῦ ἰδρυτῆ τῆς ὁμοιοπαθητικῆς φαίνεται νά ἐπιδιώνουν παρ' ὅλα αὐτά, οἱ ἀπόηχοι τῆς ἄλχημιστικῆς παράδοσης, μέσα ἀπό τή θεωρία τῶν μiasμάτων⁴. Τό θεῖον ἐπιζεῖ ὡς ὁμοιοπαθητικό φάρμακο Sulphur, πλέον γίνεται ἐκπρόσωπος τῆς ψωρικῆς ἰδιοσυγκρασίας, καί ἀντίστοιχα ὁ ὑδράργυρος ὡς Mercirius Solubilis τῆς συφιλιδικῆς. Εἶναι ἐντυπωσιακό τό ὅτι ἡ συκωτική διαταραχή δέν ἀπέκτησε τόν ἕνα καί μοναδικό φαρμακευτικό ἐκπρόσωπο... Ἄλλά φαίνεται ὅτι ἡ ἴδια δυσκολία πού συνάντησε ὁ Hahnemann στήν ἀναζήτηση τοῦ ἀλκαλικοῦ ἄλατος, συνοδεύει καί τήν ταυτοποίηση τοῦ τυπικοῦ συκωτικοῦ φαρμάκου... Όμως οἱ **τρεῖς αὐτές οὐσίες, δέν περιορίζονται στόν ὑλικό κόσμο· βασικό γι αὐτές εἶναι ἡ συμμετοχή τους στίς πνευματικές περιοχές, στίς περιοχές τῶν πνευματικῶν δυνάμεων.** Ἰδιαίτερη σχέση μέ τούς πνευματικούς αὐτούς χώρους ἔχει τό ἄλας... Εἶναι σχετική μ' αὐτό ἡ εὐαγγελική ρῆση: "Υμεῖς ἐστέ τό ἄλας τῆς γῆς" »!!! (Οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας).

Καί μετά ἀπό τήν ... ὁμοιοπαθητική - ἄλχημιστική ἐρμηνεία τοῦ ἀνωτέρω ἀγιογραφικοῦ χωρίου, ἀκολουθοῦν ἄλλα ἀποσπάσματα τῆς ἐν λόγω ὁμιλίας πού καταδεικνύουν ὅτι τό «ἐπιστημονικό πρόσωπο» τῆς ὁμοιοπαθητικῆς δέν εἶναι παρά ἕνα σύγχρονο ἐπιστημονικοφανές προσωπεῖο τῆς ἀποκρυφιστικῆς διδασκαλίας τῆς Άλχημείας. Συγκεκριμένα ἀναφέρεται:

¹ π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου: «Ό ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Όρθοδοξίας» τεῦχος Γ' Άλχημεία, Άθήνα 1995, σελ. 77-79.

² Γ. Παπαδόπουλος, Μ. Λέφας: «Ἡ ἀναζήτηση τοῦ ἄλατος ἀπό τόν Samuel Hahnemann» Πρακτικά 9ου Πανελληνίου Συνεδρίου Όμοιοπαθητικῆς Ιατρικῆς, 22 καί 23 Μαΐου 1993 ΑΘΗΝΑ, Ἑλληνική Ἐταιρεία Όμοιοπαθητικῆς Ιατρικῆς.

³ Δηλαδή τό θεῖον, ὁ ὑδράργυρος καί τό ἄλας (βλ. στή συνέχεια).

⁴ Όμοιοπαθητική θεωρία, μὴ ἀποδεκτὴ ἀπό τήν ἐπίσημη ἰατρική ἐπιστήμη, πού ἀναφέρεται σέ τρία «μιάσματα» πού κληρονομοῦνται ἀπό γενεά: τό ψωρικό, τό συφιλιδικό καί τό συκωτικό μiasμα.

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

κ. Μαρίας Δημητριάδου
δημοσιογράφου - συγγραφέως

Τά τελευταία χρόνια όλο και συχνότερα ακούμε να γίνεται λόγος για «πολεμικές τέχνες». Σχολές, περιοδικά, τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές, μᾶς παρουσιάζουν διάφορα στυλ τῶν τεχνῶν αὐτῶν και διαφημίζουν τά ἀποτελέσματά τους, ἐνῶ διάφοροι ἐκπαιδευτές μιλοῦν για «ἐκρηκτικὴ ἐξάπλωσή τους». Εἶναι λοιπόν ἀπαραίτητο να γνωρίζουμε τί ἀκριβῶς εἶναι αὐτό πού «ἐξάπλώνεται ἐκρηκτικά», ιδίως ἀπό τὴ στιγμή πού ἡ ἐξάπλωσή του συμβαίνει κυρίως στίς νεαρές ἡλικίες και μάλιστα ἐνθαρρύνεται ἀκόμα και ἀπό κρατικούς φορεῖς (βλ. περίπτωση εἰσαγωγῆς τοῦ ταεκβοντό σά ἐλληνικά σχολεῖα και διδασκαλίας τοῦ τάϊ τσί σέ ὀρισμένα ἄλλα).

Οἱ πολεμικές τέχνες (κούνγκ-φού, καράτε, αἰκίντο, κ.τ.λ.) περιλαμβάνουν διάφορες τεχνικές ἄμυνας και ἐπίθεσης τόσο με ὄπλα ὅσο και χωρίς, γι' αὐτό και συνήθως προωθοῦνται ὡς "αὐτοάμυνα". Ὅμως εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένες με τόν κεντρικό θρησκευτικό στόχο τοῦ

ἀσιατικοῦ ἰνδο-βουδο-ταοϊστικοῦ πολιτισμοῦ, δηλ. τὴν ἐπίτευξη τῆς θέωσης τοῦ ἀνθρώπου με ἕναν τρόπο ἀναποτελεσματικό και αὐθαίρετο, ἀνάλογο με τό «και ὡς θεοὶ ἔσεσθε» τοῦ ὄφρεως, και ὄχι με τόν τρόπο τόν ὁποῖο συνέστησε ὁ ἴδιος ὁ Θεός στούς ἀνθρώπους. Για τό σκοπό τῆς αὐτοθέωσης ἡ ὄλη κινήσιολογία τῶν πολεμικῶν τεχνῶν εἶναι δομημένη με τέτοιο τρόπο ὡστε να ἐπικαλεῖται διάφορα στοιχεῖα και δυνάμεις τῆς φύσης, ἀστέρια, πνεύματα πραγματικῶν και μυθικῶν ζῶων πού κατ' ἄλλους ἀντιπροσωπεύουν πραγματικά πνεύματα και κατ' ἄλλους «καταστάσεις τῆς συνείδησης», ἢ ἀκόμα και τά δύο, σέ μιὰ ἀντιστοιχία τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβάλλοντος κόσμου τῶν πνευμάτων με τόν ἐσωτερικό ψυχικό κόσμο τῶν ἀνθρώπων. Ἡ βασική πηγή δύναμης στίς πολεμικές τέχνες δέν εἶναι ἡ σωματική δύναμη, οὔτε καν ἡ ἐκπαιδευμένη θέληση ἢ ἡ σωστή γεωμετρική τοποθέτηση τοῦ σώματος, ὅπως πιστεύουν κάποιοι «ρεαλιστές»

«Γιά τόν Hahnemann ἡ πηγή τῆς γνώσης, ἡ πηγή τῆς θεραπευτικῆς ικανότητας παρέμεινε κατά βάση ἡ ἴδια: ἡ πρόσβαση στίς ἀνώτερες πνευματικές δυνάμεις. Ὅμως ἡ πρόσβαση αὐτή δέν μπορούσε πιά να εἶναι ἄμεση. Ἐπρεπε να γίνεται ὑποχρεωτικά στό ἐπιστημονικό πλαίσιο τῆς καινούριας ἐποχῆς, π.χ. μέσα ἀπό τὴν ἐπακριβή διατύπωση και περιγραφή τῶν συμπτωμάτων, μέσα ἀπό μιὰ αὐστηρά καθορισμένη μέθοδο παρασκευῆς φαρμάκων, μιὰ μέθοδο πού θά μπορούσε να ἐπαναλαμβάνεται μηχανικά, ἀξιόπιστα. Και ὁ Hahnemann ἔπρεπε να διαπιστώσει και να διδάξει αὐτούς τούς νέους τρόπους πρόσβασης στίς ἀνώτερες δυνάμεις ... Και ἡ διαδικασία παρασκευῆς τῶν φαρμάκων, παρόλο πού ἐξωτερικά ἔχει ὅλα τά γνωρίσματα μιᾶς ἀκριβοῦς χημικῆς διαδικασίας, ἔχει στόχο τὴν ἀπελευθέρω-

ση τῆς θεραπευτικῆς δύναμης τοῦ φαρμάκου ἀπό τά ὑλικά δεσμά της, τόν "ἐκπνευματισμό τῆς ὕλης" ὅπως ὁ ἴδιος τό ἔθετε».

Ὅλα τά προηγούμενα, τά ὁποῖα δέν πιστεύουμε ὅτι ἔχουν ἀνάγκη περαιτέρω σχολιασμοῦ, καθώς και ἄλλα πολλά πού για χάρη συντομίας παραλείπουμε, ἀποδεικνύουν αὐτό πού ὄλοι ὅσοι ἔζησαν ἀπό κοντά τόν π. Ἀντώνιο γνώριζαν: ὅτι ἀκόμη και τό παραμικρό σχόλιο πού θά ἔκανε πάνω σέ κάτι, ἔκρυβε πίσω του μιὰ σχολαστική και σέ βάθος ἔρευνα τῶν πραγμάτων, και ὅτι ἡ ὀξυδέρκεια και ἡ διορατικότητα πού τόν διέκριναν τοῦ ἐπέτρεπαν να βλέπει πολύ μακρύτερα ἀπό πολλούς διαστικούς ἐπικριτές του, προκαλώντας καμμιὰ φορά τὴν ἐκπληξη ἀκόμη και τῶν ἴδιων τῶν συνεργατῶν του, πού εἶχαν τὴν εὐτυχία να τόν γνωρίσουν.

όπαδοί τους, πού δέν κατανοοῦν τή θρησκευτική διάσταση τῶν τεχνῶν αὐτῶν. Βέβαια τόσο ἡ θέληση, ὅσο καί ἡ σωστή γεωμετρική τοποθέτηση τοῦ σώματος εἶναι πράγματα πού ἐξασκοῦνται καί πού ἀπαιτοῦνται κατά τήν ἐκπαίδευση στίς πολεμικές τέχνες. Ὅμως τό κυρίως ζητούμενο εἶναι ὁ ἔλεγχος τῆς λεγόμενης «ἐσωτερικῆς ἐνέργειας» (ταί ἢ κί). Ὑποτίθεται ὅτι ὁ ἔλεγχος αὐτῆς τῆς ἐνέργειας, σύμφωνα μέ τή φιλοσοφία αὐτῶν τῶν τεχνῶν, μπορεῖ ὄχι μόνο νά μετατρέψει τό μαχητή σέ ὑπεράνθρωπο, ἀλλά νά μετατρέψει κι ἕνα ἀπλό ἀγγιγμα ἢ κάποια νοητική τεχνική («μαγνητική προβολή» κτλ.) πού ἐφαρμόζεται ἐξ ἀποστάσεως, σέ θανατηφόρο χτύπημα. Ἡ ἴδια ἐνέργεια, σύμφωνα μέ τή φιλοσοφία τῶν πολεμικῶν τεχνῶν, μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ γιά θεραπευτικούς σκοπούς, καί μάλιστα ὁ μαχητής πού δέν εἶναι παράλληλα καί θεραπευτής, εἴτε μέ τή χρήση βελονισμοῦ καί εἰδικῆς διατροφῆς - μασάζ - βοτάνων, εἴτε μέ τή χρήση τῆς «ἐσωτερικῆς ἐνέργειας» χωρίς τή μεσολάβηση αὐτῶν τῶν ἐξωτερικῶν μεθόδων (π.χ. μέ ἐπαφή τῶν χεριῶν μέ τόν ἀσθενή ἢ μέ τή διδασκαλία κάποιας εἰδικῆς «θεραπευτικῆς φόρμας», δηλ. συνόλου κινήσεων) θεωρεῖται σαφῶς ὑποδεέστερος ἀπό αὐτόν πού εἶναι καί θεραπευτής καί ἀκόμα μὴ ὀλοκληρωμένος ὡς μαχητής καί ἀκατάλληλος γιά πραγματικός διδάσκαλος.

Ἡ ἀρχική πρόθεση πολλῶν Ἀσιατῶν διδασκάλων πολεμικῶν τεχνῶν ἦταν νά μείνουν τά μυστικά τῆς αὐτοθεωτικῆς «σοφίας» τους ἀπρόσιτα γιά τοὺς λευκοὺς. Ὅμως ἡ ἥττα τῆς Ἰαπωνίας στόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον ἀνάγκασε τή χώρα νά ἐντάξει τήν «ἀθλητικοποίηση» μέρους τῶν πολεμικῶν τεχνῶν τῆς καί τή μετατροπή αὐτῶν σέ ἐξαγωγίμο εἶδος, στό «νέο ξεκίνημα τῆς Ἰαπωνίας ὡς ἕνα εἰρηνικό ἔθνος». Παράλληλα ἡ ἐπικράτηση τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος στήν Κίνα ἔκανε πολλοὺς δασκάλους πολεμικῶν τεχνῶν νά καταφύγουν σέ ἄλλες γειτονικές ἢ καί δυτικές χῶρες, ὅπου ἦρθαν σέ ἐπαφή μέ πολλοὺς Δυτικούς διψασμένους γιά «σοφία» καί δύναμη. Ἡ ἀναπόφευκτη κατάληξη ἦταν ἡ ἐπέκταση τῆς διδασκαλίας, ἢ ἔστω μέρους αὐτῆς, καί σέ Δυτικούς, γιά λόγους βιοποριστικούς ἢ ἀκόμα καί «ιεραποστολικούς». Παράλληλα, τό ἀναπτυσσόμενο κίνημα τῆς «Νέας

Ἐποχῆς» ἡ φιλοσοφία τοῦ ὁποῖου περιλαμβάνει διάφορες ἐκδοχές καί πρακτικές αὐτοθέωσης, βρῆκε στίς πολεμικές τέχνες ἕνα θαυμάσιο ὄχημα γιά τή διάδοση τῆς βασικῆς τῆς ιδέας: ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι θεός, καί μπορεῖ νά κάνει κατά βούλησιν χρήση τῆς θεότητάς του, ἀρκεῖ νά πιστέψει σ' αὐτήν καί νά τήν «συνειδητοποιήσει». Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι τόσο πολλές παραθρησκείες «ψαρεύουν» ὀπαδοὺς μέσα ἀπό σχολές πολεμικῶν τεχνῶν ἢ διαθέτουν τμήματα ἐκμάθησης «τεχνικῶν αὐτοάμυνας». Τό ὄχημα τῶν πολεμικῶν τεχνῶν ἔχει τό πλεονέκτημα νά καλύπτεται πίσω ἀπό τό προσωπεῖο τοῦ ἀθλητισμοῦ, προσφέροντας καί κάποια σωματική ἐκγύμναση, ἀλλά καί νά βάζει τόν ἄνθρωπο σέ κάποιες διαδικασίες μέ καθαρά θρησκευτικό νόημα, χωρίς ὅμως αὐτός νά τό καταλαβαίνει. Μία τέτοια διαδικασία εἶναι ἡ ὑπόκλιση - χαιρετισμός τῶν ἐκπαιδευομένων στήν εἰκόνα-φωτογραφία τοῦ δασκάλου, ὁ ὁποῖος ὑποτίθεται ὅτι εἶναι πνευματικά παρών, ἐλέγχοντας καί «προστατεύοντας» μέ τήν πνευματική του δύναμη τοὺς ἐκπαιδευόμενους, εἴτε ἀπό χιλιόμετρα μακριά εἴτε ἀπό τόν ... ἄλλο κόσμον (τῶν «θεωμένων διδασκάλων»). Ἡ συγκεκριμένη πρακτική σερβίρεται στόν ἐκπαιδευόμενο ὡς ἕνα ἀπλό ἔθιμο ἢ συνήθεια, ἡ τήρηση τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη στήν ὅλη πειθαρχία τοῦ συστήματος. Ἄλλη διαδικασία εἶναι ἡ χρήση εἰδικῆς στολῆς καί ζώνης συγκεκριμένου χρώματος, πού συμβολίζει τό στάδιο μύησης τοῦ μαθητῆ στήν ἀτραπό τῆς «σοφίας». Ἐπίσης ἡ χρήση εἰδικῶν λαβάρων μέ σύμβολα πού ἀντιστοιχοῦν σέ στοιχεῖα καί δυνάμεις τῆς φύσης (ἄνεμος, νερό κτλ.) καί κραυγῶν πού ἐπικαλοῦνται εἴτε τά στοιχεῖα τῆς φύσης, εἴτε κάποιες θεότητες, πού μπορεῖ καί νά ἀντιστοιχοῦν σέ «δυνάμεις τῆς φύσης», εἴτε τή συγκέντρωση τῆς περίφημης «ἐσωτερικῆς ἐνέργειας». Ἐπίσης ἡ χρήση τοῦ διαλογισμοῦ γιά τήν ἐπίτευξη χαλάρωσης καί καλύτερης «συγκέντρωσης» εἶναι μιά θρησκευτική πράξη, ἀνεξάρτητα μέ τό ἂν ὁ διαλογιζόμενος ἔχει θρησκευτικούς σκοπούς καί ἂν ἀπευθύνεται σέ κάποια θεότητα ἢ θεωμένο διδάσκαλο ἢ ὄχι.¹ Ὅμως ἡ θρησκευτική

¹ Βλ. «Ἡ ἀλήθεια γιά τίς πολεμικές τέχνες», ἐκδ. Νεκτάριος Παναγόπουλος, καί «Ἡ Ὁρθοδοξία καί ἡ θρησκεία τοῦ μέλλοντος», Ἐκδ. Ἐργήγορη.

πράξη πού διαδίδεται πιά εύκολα καί εφαρμόζεται από μαθητές κάθε ηλικίας καί θρησκευτικῶν πεποιθήσεων άνεξαίρετως, εἶναι ἡ ἐκτέλεση τῶν κάτας (φόρμες) τῶν πολεμικῶν τεχνῶν. Πρόκειται γιά σύνολα ἐναλλαγῆς ἐπιθετικῶν καί ἀμυντικῶν κινήσεων, τά ὁποῖα ἔχουν καθαρά μαγική - θρησκευτική δομή. Ὁ τρόπος πού ὁ ἐξασκούμενος στρέφεται πρὸς τά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα, ἢ ἀκόμα τῆ γῆ καί τόν οὐρανό ἢ τήν κατεύθυνση συγκεκριμένων ἀστερισμῶν, ἢ ἐναλλαγή γίν καί γιάνγκ (ἄμυνα-ἐπίθεση, μαλακές-σκληρές κινήσεις) οἱ διάφορες κινήσεις πού δηλώνουν κατεύθυνση τῆς ἐνέργειας καί βρισκονται συχνά στήν ἀρχή καί στό τέλος τῆς κάθε φόρμας, ἀλλά καί σέ ἄλλα σημεῖα της, τό γεγονός ὅτι ἡ τελευταία κίνηση τῆς φόρμας ἐκτελεῖται ἀκριβῶς στό σημεῖο ὅπου ἐκτελέστηκε ἡ πρώτη κίνηση, ὁ τελετουργικός χαιρετισμός στό τέλος (ἰδιαίτερα στά κινέζικα συστήματα κούνγκ φού) - ὅλα αὐτά ἔχουν βαθιά θρησκευτική σημασία πού ἄν καί εἶναι κρυμμένη ἀπό τοὺς ἀμήτους, ἔχει ἀποκρυσταλλωθεῖ μετά ἀπό αἰῶνες ἀλλεπάλληλων ἐφαρμογῶν καί ἀναθεωρήσεων ἀπό βαθιά θρησκευόμενους δασκάλους. Πιθανόν ὁ ἴδιος ὁ ἐκπαιδευτής πού διδάσκει αὐτά νά μήν γνωρίζει πλήρως (ἢ καί νά μήν γνωρίζει καθόλου) τῆ σημασία τους. Αὐτό ὅμως δέν ἀφαιρεῖ κάτι ἀπό τή δυναμική τους. Οἱ φόρμες τῶν πολεμικῶν τεχνῶν παραμένουν ἕνας μαγικός πολεμικός χορός, ἕνας «διαλογισμός ἐν κινήσει», πού ὑποτίθεται ὅτι ἐξασφαλίζει στόν ἐξασκούμενο τήν προστασία ἀπό «ἀρνητικές ὀντότητες» καί τήν εὐνοια τῶν δυνάμεων τῆς φύσης, τή δική τοῦ ἔνωση μέ τίς δυνάμεις αὐτές καί τήν πλήρη ἀξιοποίηση τῆς «ἐσωτερικῆς» του ἐνέργειας γιά τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν του.

Πρέπει νά διευκρινιστεῖ ὅτι ἡ ἐξάσκηση τῶν πολεμικῶν τεχνῶν προκαλεῖ κάποια εὐεξία λόγω τῆς σωματικῆς ἐγκύμνασης, τῆς βαθιᾶς ἀναπνοῆς πού ὀξυγονώνει καλά τόν ὀργανισμό καί βέβαια λόγω κάποιας ψυχολογικῆς ἀντίδρασης τοῦ ἐξασκούμενου πού μπορεῖ νά αισθάνεται ἀπό σιγουριά μέχρι ὑπερηφάνεια καί «μέθη τῆς δύναμης». Ὅμως αὐτό πού τελικά κάνει τόν ἄνθρωπο νά ἀνάγει τίς πολεμικές τέχνες σέ τρόπο ζωῆς δέν εἶναι ἄλλο ἀπό αὐτό πού τόν κάνει νά ὑιοθετεῖ καί τή γιόγκα (μποροῦμε ἐξάλλου νά χαρακτη-

ρίσουμε τίς πολεμικές τέχνες ὡς πολεμική γιόγκα, ἀφοῦ στήν Ἰνδία ὑπῆρχε ἡ «*navra mukti*», εἶδος πολεμικῆς γιόγκα γιά τήν κάστα τῶν πολεμιστῶν. Κι ἀκόμα καί σήμερα ἐπιζει ἕνα ἀπό τά ἀρχαιότερα στυλ πολεμικῶν τεχνῶν, τό ἰνδικό κάλαρι παγιάτ, πού γίνεται «γιά τοὺς θεοὺς» καί μοιάζει πολύ μέ τό ἀποκαλούμενο κούνγκ φού τῆς γειτονικῆς Κίνας). Καί αὐτό τό κοινό στοιχεῖο τῆς στατικῆς γιόγκα καί τῶν πολεμικῶν τεχνῶν εἶναι, ἐκτός ἀπό τό διαλογισμό καί τίς ἀναπνευστικές ἀσκήσεις (τίς ὁποῖες δέν εφαρμόζουν ὅλες οἱ σχολές, ἀφοῦ πολλές περιορίζονται στό «ἀθλητικό μέρος» δηλαδή τίς δῆθεν ἀποκλειστικά ἀθλητικές φόρμες), μιά ἀσυνήθιστη εὐεξία πού καταλαμβάνει τόν ἐξασκούμενο ἀπό τήν πρώτη κιόλας μέρα ἐξάσκησης. Ὁ ἄνθρωπος αισθάνεται μιά παράξενη εὐχαρίστηση καί ζωτάνια, καί βέβαια θέλει νά συνεχίσει.² Ἡ αἴσθησις αὐτή ὀφείλεται κατά κύριο λόγο σέ δύο πράγματα: Τήν ἐπιρροή πού ἔχουν οἱ κινήσεις αὐτές καθ' ἑαυτές στό ὀρμονικό σύστημα καί τίς ἐγκρίσεις τῶν ἀδένων - πράγμα πού μποροῦν νά κατανοήσουν καί οἱ ἀθεϊστές μελετητές τῶν πολεμικῶν τεχνῶν - καί στήν ἐκθεση τοῦ ἐξασκούμενου στίς πνευματικές ὀντότητες, τίς γνωστές στοὺς Χριστιανούς ὡς «δαίμονες». Στίς δυνάμεις αὐτές βέβαια ἀπευθύνεται ἡ ἀνατολική πνευματικότητα, καί αὐτές δέν χάνουν καθόλου χρόνο νά ἀπαντήσουν στήν κλήση τῶν συνειδητῶν ἢ ἀσυνειδητῶν λάτρων, μέ σκοπό νά τοὺς ἐπηρεάσουν βαθύτερα καί νά τοὺς κόψουν κάθε διέξοδο πρὸς τήν ἀλήθεια.

Κάποιες πολεμικές τέχνες ὅπως τό νιντζούτσου, πού δέν ἔχουν καθόλου φόρμες ἀλλά μόνο τεχνικές ὅπως «πνιγμός μέ ξέσκισμα προσώπου» καί τά παρόμοια, ἔχουν ὡστόσο πολλά μαγικά στοιχεῖα τόσο ἀπό τίς εἰδικές τεχνικές διαλογισμοῦ πού ὑποτίθεται ὅτι δίνουν ὑπεράνθρωπες ἰκανότητες, ὅσο καί ἀπό τό βουδιστικό-ταοϊστικό φιλοσοφικό τους ὑπόβαθρο. Ἐδῶ πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι στήν Ἀνατολή δέν ὑπάρχει φιλοσοφία μέ τήν ἴδια ἔννοια πού δημιουργήθηκε στήν ἀρχαία Ἑλλάδα, ἀλλά ἡ λεγόμενη «φιλοσοφία» εἶναι καθαρά θρησκευτικοῦ περιεχομένου κι ἔχει νά κάνει μέ τή λεγόμενη «ἄμεση βίωση

² Βλ. «Ἡ Ὁρθοδοξία καί ἡ θρησκεία τοῦ μέλλοντος», κεφ. 4.

τῆς πραγματικότητας», τῆ «φώτιση» πού ἐπαγγέλλονται οἱ ἀνατολικές θρησκείες. Αὐτό τό παραδέχονται καί τό ἐπιβεβαιώνουν τόσο οἱ ὀπαδοί ὅσο καί οἱ μελετητές αὐτῆς τῆς «φιλοσοφίας»,³ ὅποτε οὐσιαστικά ὁ τίτλος «φιλοσοφία» ὅσον ἀφορᾷ τίς διδασκαλίες αὐτές εἶναι παραπλανητικός.

Πολλοί ἰσχυρίζονται ὅτι ἀπό τή στιγμή πού ἀφαιρεῖται ὁ διαλογισμός καί ἡ ὑπόκλιση στόν διδάσκαλο, οἱ πολεμικές τέχνες χάνουν τόν ἀντιχριστιανικό χαρακτήρα τους καί γίνονται κατάλληλες καί γιά Χριστιανούς. Ὅμως ὁ μαγικο-θρησκευτικός κώδικας τῆς φόρμας παραμένει ἐνεργός ἀκόμα καί ὅταν ἀφαιρεθοῦν αὐτά τά στοιχεῖα καί ὁ ἐκπαιδευόμενος μένει ἐκτεθειμένος στήν ἐπιρροή του. Ἐπίσης ἡ ὅλη ἐξάσκηση στίς πολεμικές τέχνες προϋποθέτει τήν ἀποδοχή τοῦ δαιμονικοῦ λογισμοῦ ὅτι ὁ πλησίον εἶναι ἕνας ἐπικίνδυνος ἐχθρός. Πολλά μποροῦν νά εἰπωθοῦν καί γιά τήν ἀπόκτηση ἐξαρτημένων ἀντανακλαστικῶν ἄμυνας καί ἐπίθεσης, πού ὑπονομεύουν καί οὐσιαστικά ἀναιροῦν τήν κατά Χριστόν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Καί βέβαια τά ποσοστά σοβαρῶν ἀτυχημάτων κι ἀκόμα καί θανάτων κατά τήν ἐξάσκηση τῶν πολεμικῶν τεχνῶν τόσο «στό δρόμο» (σέ καυγάδες) ὅσο καί μέσα στό γυμναστήριο ἀλλά καί στούς ἀγῶνες, εἶναι ἀρκετά ὑψηλά, ὅποτε εἶναι πιό ἀσφαλές νά ἀπέχει κανεῖς ἀπό αὐτές. Ἐξάλλου καταξιωμένοι δάσκαλοι πολεμικῶν τεχνῶν παραδέχονται ὅτι ὅποιοσδήποτε ἀνθρώπος πού ἀθλεῖται μέ κάποιον ἄλλο τρόπο πέραν τῶν πολεμικῶν τεχνῶν, μπορεῖ νά ἀντιμετωπίσει ἐπιτυχῶς σέ μιά ἐπίθεση, ἀλλά καί ὅτι οἱ πολεμικές τέχνες εἶναι ἀναποτελεσματικές ὅταν ὁ ἀντίπαλος διαθέτει πυροβόλο ὄπλο.

Τά τελευταῖα χρόνια κάποιον ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ πολεμικές τέχνες ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τόν ἑλληνισμό καί γι' αὐτό μποροῦμε ἄφοβα νά τίς

ἐξασκοῦμε, μιά πού, καταπῶς λένε, κάποιες ἀπό τίς τεχνικές τους εἶναι κινήσεις τοῦ παγκρατίου πού διαδόθηκαν στήν Ἀνατολή ἀπό τά στρατεύματα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Γιά τό σκοπό αὐτό ἐπικαλοῦνται διάφορες ἀθλητικές παραστάσεις σέ ἀρχαῖα ἀγγεῖα κ.ο.κ. Νομίζω εἶναι ἀφελές νά θεωροῦμε πῶς, ἐπειδή οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπινόησαν τή φιλοσοφία, τήν τραγωδία κ.τ.λ., οἱ ἄλλοι ἀρχαῖοι λαοί περίμεναν νά ἔρθουν οἱ Ἕλληνες γιά νά τοῦς μάθουν νά δέρονται. Κάποιες κινήσεις εἶναι κοινές σέ ὅλους τοῦς λαούς καί ὅλες τίς ἐποχές, καί βασίζονται στό ἔνστικτο καί τόν κοινό νοῦ, πού ὁ κάθε ἀνθρώπος ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς διαθέτει. Ἀκόμα ὅμως κι ἂν δεχτοῦμε πῶς πράγματι οἱ ἄλλοι λαοί δέν εἶχαν δικές τους τεχνικές μέχρι νά τοῦς διδάξουν οἱ Ἕλληνες, θά ἦταν τό ἴδιο, ἂν ὄχι περισσότερο, ἀφελές νά πιστεύουμε πῶς πήραν ὅ,τι ἔμαθαν χωρίς νά τό περάσουν μέσα ἀπό τά δικά τους φίλτρα κατανόησης καί χωρίς νά τό ἀναμείξουν μέ στοιχεῖα τοῦ δικοῦ τους πολιτισμοῦ, χωρίς νά τό κατευθύνουν πρὸς τό στόχο τοῦ δικοῦ τους πολιτισμοῦ - πού καμμία σχέση δέν εἶχε μέ τό στόχο τοῦ ἑλληνικοῦ κι ἀκόμα περισσότερο τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μας.

Γιά ὅποιον θέλει ὀπωσδήποτε «μαχητική προπόνηση» ὑπάρχει καί ἡ ἑλληνορωμαϊκή πάλη, καί ἡ πυγμαχία, ἀθλήματα καθαρὰ ἑλληνικά χωρίς καμμία μυστικιστική προέκταση. Μερικοί λένε ὅτι ὑπάρχει καί τό παγκράτιο - ἂν βέβαια πρόκειται γιά ἀναβίωση τοῦ ἀρχαίου παγκρατίου, τό ὅποιο δέν ξέρομε πῶς ἀκριβῶς ἦταν, κι ὄχι γιά μιά ἑλληνική διασκευή τοῦ καράτε, μέ τό πνεῦμα τοῦ ὁποίου ἔχει γαλουχηθεῖ ὁ δάσκαλος τοῦ «παγκρατίου». Εἶναι ὅμως γεγονός ὅτι ἀκόμα κι ἂν οἱ ἴδιοι οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι εἶχαν ἐπινοήσει ἕνα μαχητικό σύστημα μέ μυστικιστικές προεκτάσεις - πού δέν εἶχαν - ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί ἀπόγονοί τους ὀφείλομε νά τό ἀπαρνηθοῦμε, ὅπως καί ἄλλα πράγματα, γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

³ Βλ. «Ἡ ἀλήθεια γιά τίς πολεμικές τέχνες», κεφ. 2.

Η ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ ΗΤΑΝ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ!

Ἀπάντηση σέ μία σύγχρονη επικίνδυνη πλάνη

κ. Λάμπρου Κ. Σκόντζου, Θεολόγου - Καθηγητοῦ

Εἶναι γνωστό ὅτι τόν τελευταῖο καιρό προ-
στέθηκε ἕνας ἀκόμα ἐχθρός στό μακρὺ κατάλο-
γο τῶν ἐναντίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Πρόκειται
γιὰ τό νεοφανές κίνημα τῶν νεοειδωλολατρῶν -
δωδεκαθεϊστῶν, οἱ ὅποιοι, ὅπως εἶναι γνωστό,
ἀρέσκονται νά αὐτοαποκαλοῦνται "ἑλληνολά-
τρες" (λές καί ἐμεῖς οἱ χριστιανοί εἴμαστε...μισέλ-
ληνες)!

Μέσα ἀπό τά πύρινα ἄρθρα τῶν περιοδικῶν
τους καί τῶν τηλεοπτικῶν συζητήσεων οἱ "καθο-
δηγητές" τους ἐπιχειροῦν νά πείσουν τοὺς ἀδα-
εῖς, ὅτι ἡ ἀρχαία ἐλληνική θρησκεία, τὴν ὁποία
ἔχουν ἀνασυστήσει, δέν εἶναι εἰδωλολατρική,
ἀλλά "ἡ πιό ἐξυγενισμένη θρησκεία πού ὑπῆρξε
ποτέ στήν ἱστορία", "ἡ γνησιότερη θρησκευτική
ἐκφραση τοῦ Ἑλληνισμοῦ" (περ. ΙΧΩΡ, Δεκ.
2000, σελ. 23)! Ἡ "Μεγάλη Ἐθνική Ἐκκλησία
τῶν Ἑλλήνων", ὅπως ὀνομάζουν τὴν εἰδωλολα-
τρική "ἐκκλησία" τους σύμφωνα μέ τά χιτλερικά
πρότυπα τῆς παγανιστικῆς "Ἐθνικῆς Γερμανικῆς
Ἐκκλησίας", εἶναι κατ' αὐτοὺς "δημιούργημα τοῦ
ἐλληνικοῦ πνεύματος", ἔχει πνευματικό χαρακτή-
ρα καί ὀφείλουν οἱ "γνήσιοι" Ἕλληνες νά ἀποβά-
λουν κάθε ἄλλη πίστη καί νά ἀκολουθήσουν τὴ
μόνη ... ἀληθινή θρησκεία, παραμερίζοντας τό "τε-
χνητὸ δίλημμα μεταξύ πολυθεϊσμοῦ καί μονοθεϊ-
σμοῦ" (Περιοδ. "Ἀπολλώνειο Φῶς"). Μοναδικός
τους ἀντίπαλος εἶναι ὁ Χριστιανισμός ὁ ὁποῖος
ἀποτελεῖ γι' αὐτοὺς στόχο ἐξόντωσης, διότι τόν
θεωροῦν "κατασκευάσμα τῶν Ἑβραίων, προκει-
μένου νά χτυπηθεῖ ὁ ἐλληνισμός"!

Μέσα ὅμως ἀπό τά δημοσιεύματά τους ἀπο-
δεικνύεται πῶς ἡ θρησκεία τῶν "ἑλληνολατρῶν"
ὄχι μόνο εἶναι εἰδωλολατρική, ἀλλά ἀναβίωση
τῆς πιό πρωτόγονης μορφῆς τῆς ἀρχαιοελλη-
νικῆς θρησκείας, ἡ ὁποία δέν λατρεύτηκε ἀπό
τὴν πλειοψηφία τῶν μορφωμένων προγόνων
μας, ἀλλά ἀπό τόν ἀπλοϊκὸ λαὸ καί τοὺς ἀμα-
θεῖς καί δεισιδαίμονες χωρικούς τῆς ἀρχαίας
Ἑλλάδος!

"Ὅπως εἶναι γνωστό, κύριες πηγές τῆς ἀρχαί-
ας ἐλληνικῆς θρησκείας εἶναι τὰ ἔργα τοῦ Ὀμή-
ρου καί τοῦ Ἡσιόδου. Αὐτοὶ οἱ δύο μεγάλοι ποι-
ητές τῆς πρώιμης ἀρχαιότητας, χρησιμοποιώντας
παλιές πρωτόγονες θρησκευτικὲς παραδόσεις καί
προφανῶς, ποιητικὴ ἀδεία, ἔπλασαν τοὺς γνω-
στούς μας ἀνθρωπομορφικούς μύθους περὶ θεῶν.
Προκειμένου νά δώσουν τόνο στὰ ποιήματά
τους προσέδωσαν στοὺς θεοὺς ἀνθρώπινα σώμα-
τα μέ ἀνθρώπινες ἀνάγκες, πάθη, κακίες, ἀνηθι-
κότητες κ.λ.π. Οἱ θεοὶ τοῦ Ὀμήρου καί τοῦ Ἡ-
σιόδου δέν εἶναι τίποτε περισσότερο ἀπὸ ὑπε-
ράνθρωπα ὄντα. Ὁ ἀμαθὴς ὅμως λαὸς ἐξέλαβε
αὐτὰ τὰ ποιητικὰ σχήματα ὡς πραγματικότητες
καί ἔτσι μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου δημιούργη-
σε ἰδεατὰ θεῖα ὄντα, σύμφωνα μέ τίς ποιητικὲς
φαντασιώσεις τῶν προειρημένων ποιητῶν. Κά-
πως ἔτσι γεννήθηκε ἡ ἀρχαιοελληνική θρησκεία,
(βλ. P. Nilsson, Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλλ. Θρη-
σκείας, μετ. Αἰκ. Παπαθωμοπούλου, Ἀθήνα
1977, Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλ. Τομ. Ι, σελ. 146).

Ἡ θρησκεία αὐτὴ ἔγινε ἀποδεκτὴ ἀπὸ τοὺς
Ἕλληνες τῆς πρώιμης ἀρχαιότητας, κατὰ τὴν
ὁποία ἡ ἐπιστημονικὴ σκέψη ἦταν ἐμβρυώδης
(βλ. Κ. Γεωργούλη, λ. Εἰδωλολατρία στή Θ.Η.Ε.
τομ. 5, 360). Ἀφότου ὅμως ἄρχισε νά ἀναπτύσ-
σεται ἡ λογικὴ σκέψη καί ἡ ἐπιστήμη (6ος π.Χ.
αἰώνας), ἡ ἀρχαιοελληνικὴ εἰδωλολατρικὴ θρη-
σκεία τέθηκε σέ κριτικὴ ἀπὸ τοὺς μορφωμένους,
ξεκίνησε ἡ ἀμφισβήτησή της καί ἄρχισε νά πε-
ριορίζεται στὸν ἀμόρφωτο λαὸ καί τοὺς χωρι-
κούς. "Ὅλα σχεδόν τὰ μεγάλα πνεύματα τῆς
ἀρχαιότητας ἄσκησαν κριτικὴ καί ἀρνήθηκαν
τὴν ἀρχαιοελληνικὴ εἰδωλολατρία. Πρῶτος ὁ Ξε-
νοφάνης (570 - 480) τόλμησε νά διακηρύξει
ἐπίσημα ὅτι "Εἷς Θεός, ἐν τε θεοῖσι καί ἀνθρώ-
ποισι μέγιστος οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὅμοιος οὐδέ
νόημα". "Ὅμως "πάντα θεοῖσ' ἀνέθηκαν Ὀμη-
ρος θ' Ἡσιόδός τε... ὅσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνει-
δεα καί ψόγος ἐστίν, κλέπτειν, μοιχεύειν τε καί

ἀλλήλους ἀπατεύειν” (Ξενοφ. Ἄπ. 11)! Ὁ Ἡράκλειτος (540 - 480) ἐπιζητοῦσε “ἐξαγνισμόν ἀπό τὰ εἰδωλα” καί πνευματική λατρεία τοῦ θεοῦ (Ἄποσπ. 5, Diels) καί ὑποστήριξε ὅτι ὁ Ὅμηρος καί ὁ Ἡσίοδος, ἀποδίδοντας στοὺς θεοὺς κακίες καί ἀνηθικότητες εἶχαν ὀλέθρια ἐπίδραση στὰ ἦθη τῶν ἀνθρώπων. Ἀκόμα στηλίτευσε τὸν ἀνόητο ἀνθρωπομορφισμό, τόνισε τὴν ἀπόλυτη διαφορὰ ἀνθρώπου καί Θεοῦ (Ἄποσπ. 88) καί ἀπειλοῦσε ὅσους ἔκαναν ἀνίερες τελετές (Βακχισμός, ἱερά ὄργια, ἱερὴ πορνεία κ.λ.π.). Ὁ Ἀναξαγόρας (490 - 427) ἀπεφάνθη ὅτι ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καί τὰ ἄστρα, δέν εἶναι θεοί, ὅπως πρέσβευε ἡ εἰδωλολατρικὴ θρησκεία καί ἡ ὁποῖα ἀπαιτοῦσε λατρεία γι’ αὐτά, ἀλλὰ πύρινες ὑλικές μάζες. Τό ἴδιο εἶχαν ὑποστηρίξει καί ὁ Ἀναξίμανδρος, ὁ Ἀναξίμενης, ὁ Θαλῆς, ὁ Δημόκριτος. Ὁ Μητρόδωρος, (5ος αἰών.), μαθητὴς τοῦ Ἀναξαγόρα, διακήρυξε πῶς “οἱ θεοὶ δέν εἶναι ἐκεῖνο πού νόμιζαν, ὅσοι τοὺς ἔχτιζαν ναοὺς καί τοὺς προσκυνοῦσαν” (P. Decharme, Ἑλληνική Μυθολογία, τομ. Α’, σελ. 286). Ὁ Πρωταγόρας (480 - 411) θεμελίωσε τὴν ἔννοια τῆς ἀπολύτου ὑπερβατικότητος τοῦ θεοῦ καί σατίρισε τὴν παιδαριώδη θρησκευτικότητα τῆς ἐποχῆς του, γι’ αὐτό οἱ φανατικοὶ ἀθηναῖοι εἰδωλολάτρες ἀποφάσισαν νά τὸν σκοτώσουν. Ὁ Ἡρόδοτος δέ δίστασε νά ἀσκήσει κριτικὴ στό Μαντεῖο τῶν Δελφῶν γιά ψεύτικους χρησμούς, ὁ δέ Ἀριστόδημος καί ὁ Δημοσθένης περιγελοῦσαν τίς ἀνόητες μαντεῖες του, (P. Dech. ὅπου ἄνωτ.). Ὁ Πρόδικος (5ος αἰών.) ὑποστήριξε μέ πάθος πῶς οἱ ἀνθρώποι τῆς ἀρχαιότητος θεώρησαν ὡς θεοὺς ὅ,τι ἦταν χρήσιμο γιά τὴ ζωὴ τους, ὅπως ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, τὰ ποτάμια, οἱ πηγές κ.λ.π. Ὁ Ἀντισθένης (414 - 365) διακήρυξε πῶς ὁ Θεός εἶναι ἕνας καί ἀπόλυτα ὑπερβατικός γιά τὸν ἀνθρώπινο νοῦ. Ἀποκήρυξε ἀηδιαστικά τὴ θρησκεία τῆς ἐποχῆς του, διότι οἱ θεοὶ τῆς ἦταν θεοποιηθέντες ἀνθρώποι! (Cicero de Nat. Deor. I, II, 13). Ὁ Θεόφραστος (372 - 287) ζήτησε νά πάψουν οἱ ἀνόητες ζωοθυσίαι, τόσο ἀπό σεβασμὸ πρὸς τὰ ζῶα, ὅσο καί ἀπό τὸ ὅτι ὁ Θεός δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τέτοιες ἐνέργειες (Θ.Η.Ε. τομ. 6, 415). Ὁ Εὐριπίδης (480 - 406) χαρακτήρισε τίς γελοῖες γιά τοὺς θεοὺς διηγῆσεις τῶν ποιητῶν “ἄοιδῶν δυστήνους λό-

γους” (Εὐρ. Ἡρακλ. Μαιν. 1346) καί ὑποστήριξε πῶς “εἰ οἱ θεοὶ εἰσὶ κακοὶ οὐκ εἰσὶ θεοὶ” (Εὐρ. Βαλλεροφ. 23) μέ ἀποτέλεσμα νά γίνει στόχος τῶν φανατικῶν εἰδωλολατρῶν. Ὁ Ἐπίχαρμος (530 - 440) λοιδορεῖ τὴν ἀρχαία εἰδωλολατρεία, διότι αὐτὴ δέχεται “τούς θεοὺς εἶναι ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρες” (Στοβ. Ἄνθ. 91, 92). Ὁ Πίνδαρος (522 - 446) στὰ περίφημα ποιήματά του ἀπογύμνωσε τοὺς θεοὺς ἀπὸ τίς μυθολογικὲς γελοιοτήτες, πού προσβάλλουν τὸ θεῖο (Πινδ. Ὀλυμ. Θ’ 35 καί P. Dech. ὅπου ἄνωτ. σελ. 7). Ὁ Σωκράτης (469 - 399) ὑπῆρξε σαφῶς μονοθεϊστής. Στούς μαθητὲς του δίδασκε διαφορετικὴ θρησκευτικὴ πίστη, γι’ αὐτό καταδικάστηκε σέ θάνατο ὡς “ἕτερα καὶ νά δαιμόνια εἰσφέρων”. Ὁ Πλάτων (428 - 347) φυγάδευσε κυριολεκτικά τὸν Ὅμηρο ἀπὸ τὴν “Πολιτεία” του, διότι θεώρησε ὅτι οἱ ἀνήθικοι μῦθοι γιά τοὺς θεοὺς ἀποτελοῦν ἐπιζήμια πρότυπα γιά τοὺς νέους (Πολιτ. 368A - 383C). Ἀρνήθηκε οὐσιαστικά τὴν πατρῶα εἰδωλολατρικὴ θρησκεία καί προσηλώθηκε στὴ δική του ἰδεατὴ θεότητα, τὸ “ὄντως ὄν”. Ὁ Ἀριστοτόλης (384 - 322) ὄρισε τὸ θεῖο ὡς τὸ “Πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον” (πνευματικὸς μονοθεϊσμός), ἀρνούμενος τίς ἀνόητες περὶ θεῶν πίστεις τῆς ἀρχαιοελληνικῆς θρησκείας, γι’ αὐτό κατηγορήθηκε γιά ἀθεϊσμό! Οἱ Στωϊκοί, ἀκολουθώντας τὴ διδασκαλία τοῦ Ζήνωνα καθιέρωσαν τὴν πίστη στὸν ἕνα Θεὸ καί ἐρμήνευσαν τοὺς μῦθους τοῦ Ὀμήρου ἀλληγορικά (P. Nilsson, ὅπου ἄνωτ. σελ. 304). Ἀρνητὲς τῆς ἀρχαιοελληνικῆς θρησκείας ὑπῆρξαν ἀκόμα ὁ Καρνεάδης, ὁ Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὁ Λεύκιππος, ὁ Δημόκριτος, ὁ Ἐπίκουρος καί ὅλοι οἱ σοφιστὲς καί οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι.

Τὸ τελειωτικὸ κτύπημα στὴν ἀρχαιοεἰδωλολατρικὴ θρησκεία τὸ ἔδωσε ὁ Εὐήμερος (317 - 297) ὁ ὁποῖος διατύπωσε τὴ θεωρία καί ἡ ὁποῖα ἔγινε τελικὰ εὐρέως ἀποδεκτὴ, πῶς οἱ θεοὶ τῆς ἀρχαιοελληνικῆς θρησκείας ἦταν κάποιοι ἐπιφανεῖς ἀνθρώποι τῆς παλιᾶς ἀρχαιότητος, τοὺς ὁποῖους θεοποίησαν μετὰ τὸ θάνατό τους οἱ ἀμαθεῖς ἀνθρώποι!

Αὐτὲς εἶναι μερικὲς ἀπὸ τίς πάμπολλες μαρτυρίες σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες ἡ ἀρχαιοελληνικὴ εἰδωλολατρικὴ θρησκεία δέν ὑιοθετήθηκε ποτέ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Διακονήματα και εκδηλώσεις

- **Σεμινάρια:** Συνεχίζεται με εξαιρετική επιτυχία να λειτουργεί τό «Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίσσεως» στό Ἐνοριακό Κέντρο Ἀγίας Παρασκευῆς, ὁδός Ἀποστόλου Παύλου 10, μέ ὀργανωτικό καί οἰκονομικό φορέα τήν Π.Ε.Γ. Τό Σεμινάριο αὐτό, πού φέρει καί τό ὄνομα «Σεμινάριο οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία», λειτουργεῖ μέ ἀπόφαση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας καί γίνεται σέ πλαίσια πραγματικῆς ἀδελφικῆς κοινωνίας καί ἀνετης συζήτησης. Πολλοί ἄνθρωποι, ἰδιαίτερα νέοι, ἔχουν βοηθηθεῖ καί βγῆκαν ἀπό τρομακτικά ὑπαρξιακά ἀδιέξοδα, διαπιστώνοντας πῶς ὑπάρχει νόημα στή ζωή, νόημα πού ἀνταποκρίνεται στή ὑπαρξιακή ταυτότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν μάθουν περισσότερο γιά τήν Ὁρθόδοξη πίστη. Οἱ ὁμιλίες τοῦ Σεμιναρίου γίνονται ἀπό ἐκλεκτούς ὁμιλητές κάθε Κυριακή ὥρα 11.30 ἕως 13.00 μ.μ.

Συνεχίζεται ἐπίσης ἡ λειτουργία τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Σεμιναρίου πού γίνεται κάθε Δευτέρα

ἀπό ἀρχές Νοεμβρίου μέχρι τήν Κυριακή τῶν Βαΐων (ὥρα 19.15 ἕως 21.00 μ.μ.). Στό Σεμινάριο αὐτό καταρτίζονται οἱ συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ., γιά νά προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους σέ θέματα ἐνημέρωσης καί παροχῆς βοήθειας σέ ὅσους ἀπευθύνονται στήν Ἐνωση γιά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν ἀπό τήν αἰρετική δραστηριότητα. Παρακολουθοῦν ἐπίσης τό Σεμινάριο, κατόπιν συστάσεως τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ἐκπαιδευτικοί, ἀστυνομικοί καί ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν καί Δικαιοσύνης, προκειμένου νά γνωρίσουν τό σκηνικό τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας καί ν' ἀντιμετωπίσουν ἀνάλογα φαινόμενα πού συναντοῦν στίς ὑπηρεσίες τους, ἀπό ἐξωχριστιανικά καί ἐξωευρωπαϊκά ρεύματα, αἱρέσεις, τάσεις πού ἀπειλοῦν τό Ὁρθόδοξο φρόνημα καί τίς πνευματικές καί πολιτιστικές μας ἀξίες.

- **Ἐκπαιδευτικές ομάδες:** Στά πλαίσια καταρτισμοῦ ἐιδικῶν συνεργατῶν τῆς Π.Ε.Γ., γιά νά μποροῦν νά ἐπιληφθοῦν συγκεκριμένων περιπτώ-

ἀπό τοῦς μορφωμένους καί σοφοῦς προγόνους μας, ἀλλά ἀντίθετα ἔγινε ἀντικείμενο ἄγριας κριτικῆς ἀπό αὐτούς. Οἱ πῖο πολλοί μορφωμένοι τῆς ἀρχαιότητος ἀποφάνθησαν ὅτι ἡ θρησκεία αὐτή τῶν χωρικῶν (παγανισμός) δέν ταίριαζε στοῦς σοφοῦς καί τοῦς λοιπούς καλλιεργημένους Ἕλληνες. Ἡ φύση τῆς ἦταν σαφῶς εἰδωλολατρική διότι λάτρευε θεοῦς ἀνθρωπόμορφους, γεμάτους πάθη καί ἀνάγκες, ἔχοντας οἱ ἴδιοι χρεῖα βοηθείας. Ἐπί πλέον ἡ λατρεία τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῶν ποταμῶν, τῶν ἱερῶν λίθων "βαιτύλων", ἐρμαίων λιθίνων στηλῶν, ἀκόμα καί τοῦ φαλλοῦ, μαρτυρεῖ σαφῶς τήν εἰδωλολατρική τῆς ὑφή. Κάποια στιγμή μάλιστα ἔφτασαν στό σημεῖο νά λατρεύουν ἀκόμα καί ζῶντες ἀνθρώπους ὡς θεοῦς! Οἱ ἀθηναῖοι λάτρεψαν ὡς θεοῦς τόν ἐκπορθητή τῆς Ἀθήνας Λύσανδρο τό Σπαρτιάτη, τό Δημήτριο τόν Πολιορκητή καί τό Νέρω-

να! Ἡ ἀπόπειρα τῶν Στωικῶν, ὅπως προαναφέραμε, νά ἐρμηνεύσουν ἀλληγορικά τοῦς μύθους καί νά ταυτίσουν τοῦς ψευτοθεοῦς μέ προσωποποίηση φυσικῶν ἢ ἠθικῶν δυνάμεων, δέν κατορθωσαν νά ἄρουν ἀπό τή θρησκεία αὐτή τό εἰδωλολατρικό καί παγανστικό στοιχεῖο καί νά ἀνακόψουν τήν περιθωριοποίησή τῆς στόν ἀμόρφωτο λαό καί τοῦς χωρικούς.

Κατόπιν αὐτῶν εἶναι φανερό πῶς οἱ σύγχρονοι μας "ἔλληνολάτρες" οἱ ὅποιοι ἐπιδιώκουν (ὑποτίθεται) τή βίωση τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πολιτισμοῦ καί μαζί τήν ἐπαναφορά τῆς εἰδωλολατρίας, δέν ἐπιδιώκουν οὐσιαστικά τήν ἀναβίωση τῶν ἀληθῶν πολιτισμικῶν στοιχείων τῆς ἀρχαιότητος, αὐτά πού διαμόρφωσε τό γνήσιο ἐλληνικό πνεῦμα τῆς διανόησης, ἀλλά τήν νεκρανάσταση τῶν σαθρῶν καί ἀποβλήτων στοιχείων τῶν ἀγραμμάτων χωρικῶν!

σεων και ζητημάτων, λειτουργούν 4 «ομάδες εκπαίδευσης και επανένταξης» σε συγκεκριμένες ημέρες και ώρες της εβδομάδος. Στο «εργαστήριο» αυτό γίνεται σε βάθος έρευνα των αίρετικών, έξωχριστιανικών και έξωευρωπαϊκών τάσεων, ή όριοθέτηση της Όρθοδοξίας και του Όρθοδόξου πολιτισμού έναντι αυτών των τάσεων και αναζητούνται τρόποι αντιμετώπισης των ποικίλων πνευματικών και κοινωνικών προβλημάτων, που δημιουργούνται σε νεαρά κυρίως άτομα.

- **Ήμερίδες:** Πραγματοποιήθηκαν δύο εκπαιδευτικές ημερίδες κατά το τρίμηνο Ιανουαρίου - Μαρτίου 2001. Η πρώτη έγινε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Αγίου Σπυριδώνος Παγκρατίου την 27ην Ιανουαρίου και συμμετείχαν σ' αυτήν 100 περίπου συνεργάτες της Π.Ε.Γ. Η δεύτερη έγινε στην Ιερά Μονή Βηθλεέμ της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσογαίας την 31ην Μαρτίου. Στις ημερίδες αυτές, οι οποίες συνδυάστηκαν με ευχαριστιακή σύναξη, εκτός των ειδικών θεμάτων και της ενημέρωσης των συνεργατών, αναπτύχθηκαν και θέματα οικόδομης στην Όρθοδοξία.

- **Άπογευματινές συνάξεις:** Πραγματοποιήθηκαν δύο απογευματινές συνάξεις (8 Ιανουαρίου και 26 Μαρτίου) συνεργατών και φίλων της Π.Ε.Γ., λατρευτικού και ενημερωτικού χαρακτήρος.

- **Ραδιοφωνικές εκπομπές:** Από το **Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, 89,4 FM** μεταδίδονται οι εξής εκπομπές:

α) Κάθε **Τρίτη**, ώρα **3.30 μ.μ.** "**Όρθοδοξη Μαρτυρία και Ζωή**". Επιμελείται και παρουσιάζει την εκπομπή ο **π. Κυριακός Τσουρός**, Γραμματέας της Σ. Επιτροπής επί των αιρέσεων και Πρόεδρος του Πνευματικού Συμβουλίου της Π.Ε.Γ.

β) Κάθε **Παρασκευή**, ώρα **3.30 μ.μ.**, "**Εκκλησία και Εκκλησίες**". Σχολιάζουν διάφορα θέματα συνεργάτες της Π.Ε.Γ.

γ) Κάθε **Σάββατο**, ώρα **5 μ.μ.** "**Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστewς**". Μεταδίδονται οι όμιλίες του όμωνύμου Σεμιναρίου.

Τις δύο τελευταίες εκπομπές επιμελείται ή συνεργάτιδα της Π.Ε.Γ. κυρία Αϊκατερίνη Αναγνωστοπούλου.

δ) Κάθε **Παρασκευή**, ώρα **9.30 μ.μ.** "**Όρθοδοξία και Κακοδοξία**". Την εκπομπή επιμελείται και παρουσιάζει ο Αρχιμανδρίτης **π. Δανιήλ Γούβαλης**.

Επίσης, από τον **Ραδιοφωνικό Σταθμό "Πειραιική Εκκλησία" 91,2 FM**, μεταδίδεται κάθε **Κυριακή**, ώρα **5 μ.μ.**, από Σεπτέμβριο μέχρι Ιούνιο, η εκπομπή "**Όρθοδοξία και Αίρεση**".

Σχόλια "**άντιαιρετικού περιεχομένου**" μεταδίδονται από τον Σταθμό και στην πρωινή εκπομπή "**Καλημέρα**", με επιμέλεια του Αρχιμανδρίτου **π. Νεκταρίου Τοίλη**.

«Παραίτηση» του «ηγέτη»

Από την Κίνα έρχεται αυτή η είδηση (19/2/2001): «Μέλος της απαγορευμένης κινεζικής θρησκευτικής οργάνωσης Φαλούν Γκόνγκ υπέκυψε στα εγκαύματα που προκλήθηκαν, όταν αυτοπυρπολήθηκε σε επαρχία της Κίνας. Η κρατική τηλεόραση μετέδωσε ότι ο είκοσπεντάχρονος άφησε μία επιστολή, στην οποία έξηγε **ότι ακολούθησε τις παραίνεσεις του πνευματικού ηγέτη** της οργάνωσης, του **Λί Χονγκζί.**»

Ακολούθησε την παραίτηση του ηγέτη και ο νεαρός είκοσπεντάχρονος αυτοπυρπολήθηκε. Δυστυχώς η πρόσφατη αυτή ιστορία δεν είναι μοναδική. Τώρα ο Λί Χονγκζί. Παλαιότερα ο Μάρσαλ Άπλγουάιτ στο ράντζο Σάντα Φέ του Σιάν Ντιέγκο οδήγησε σε ομαδική αυτοκτονία 39 μέλη της αίρεσής του. Ο «μεσσίας» του «τάγματος του Ναού του ήλιου» Λίκ Ζουρέ οδήγησε όλους τους όπαδούς του σε αυτοπυρπόληση, κ.λ.π. κ.λ.π. Αυτές είναι υποθέσεις που ακούστηκαν, που έντυπωσίασαν, που σχολιάστηκαν εύρyτατα. Υπάρχουν όμως εκατοντάδες άλλες μεμονωμένες ή άνεξιχνίαστες περιπτώσεις, που έχουν απασχολήσει τά δικαστήρια σ'όλον τον κόσμο, ελάχιστα όμως ή και καθόλου τά μέσα μαζικής ενημέρωσης. Χιλιάδες εξαφανίσεις κάθε χρόνο νέων ατόμων οδηγούν στην ύπόνοια ότι έχουν ένταχθει σε κάποιο κοινόβιο ή έχουν θυσιαστεί σε θρησκευτικές τελετουργίες.

Ακολούθησε την παραίτηση του ηγέτη. Ο αρχηγός της ομάδος «ο άγιος δάσκαλος» προβάλλεται με απόλυτη αυθεντία ταυτίζεται με τον ίδιο τό Θεό, αποτελεί την πραγμάτωση των

έσχατολογικῶν προσδοκιῶν ὄλων τῶν θρησκευτῶν τοῦ κόσμου. Ἡ ἀπόλυτη αὐθεντία συνεπάγεται τὴν ἀπόλυτη ὑποταγή τῶν ὁπαδῶν χωρὶς καμμία ἀντίρρηση. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Σάϊ Μπάμπα ψάλλουν: «᾿Ω Γκουρού ἐνσάρκωση τῆς Ἁγίας Τριάδος- Σωτήρα τῶν ἀδυνάτων. ᾿Ω Σάϊ Κύριε τοῦ Σύμπαντος... ᾿Ω Σάϊ Κύριε ὅλης τῆς Δημιουργίας..(!)

Ὁ ἡγέτης, λοιπόν, ἡ ἀπόλυτη αὐθεντία. Ὁ Μούν αὐτοανακηρύσσεται «Κύριος τῆς Δευτέρας Παρουσίας» καὶ οἱ ὁπαδοὶ του δέχονται χωρὶς καμμία ἀντίρρηση, ὅτι εἶναι ὁ μεσίας πού ἦλθε νά ἐκτελέσει τὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο ἀπέτυχε νά πραγματοποιήσει ὁ Χριστός (!) Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Λίκ Ζουρέ αὐτοκτόνησαν γιατί πίστεψαν σ'αὐτό πού τούς δίδαξε ὁ ἡγέτης τους, ὅτι θά ἀποτελέσουν τίς 100 οἰκογένειες πού θά ἐπιβιώσουν στὸν ἀστέρα Σείριο καὶ μετὰ θά ἐποικήσουν τὴ γῆ! Ὁ David Berg ἀπαιτεῖ: «Θέλω τέλεια ἀπάρνηση, πλήρη ὑποταγή, ἀφοσίωση, ἕκατό τοῖς ἕκατό γιὰ ζωὴ καὶ γιὰ θάνατο».

Σέ ὅλες τίς ομάδες καὶ κινήσεις ὀλοκληρωτικῆς δομῆς συμβαίνουν αὐτὰ τὰ πράγματα. Καὶ οἱ καταστροφικὲς συνέπειες σέ ἄτομα, οἰκογένειες καὶ τὴν κοινωνία μας εἶναι τεράστιες. Γι'αὐτὸ τὸ πρόβλημα τῶν αἰρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας δέν στρέφεται μόνο ἐναντίον τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν Χριστῶ ἐλπίδος, ἀλλὰ ἐξελισσεται σέ γενικότερη κοινωνικὴ ἀπειλή. Ἡ Ingeborg Muenzig σέ ἄρθρο της μέ τίτλο: «Οἱ Θεοὶ ἐξωθοῦν τούς μαθητές τους σέ αὐτοκτονία» ἀναφέρει: «Οἱ αὐτοκτονίες συσσωρεύονται τρομακτικά. Στίς ψυχιατρικὲς κλινικὲς πολλαπλασιάζονται οἱ ἄρρωστοι μέ ψυχικὲς ἀσθένειες πού προήλθαν ἀπὸ τὴν ἐπίδραση ψυχοναρκωτικῶν. Οἱ γιατροὶ μιλοῦν γιὰ τὸ νέο φαινόμενο τοῦ ναρκωτικοῦ τῶν αἰρέσεων».

Γι' αὐτὸ εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη ν' ἀντιμετωπίσουμε αὐτὰ τὰ προβλήματα. Νά ἐνημερώσουμε τούς συνανθρώπους μας γιὰ τούς κινδύνους πού τούς ἀπειλοῦν. Τὸ διακόνημα αὐτὸ δέν ἀποτελεῖ προσωπικὸ ἢ ἰδιωτικὸ μέλημα ὀλίγων ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἐκφράζει τὴν ποιμαντικὴ φροντίδα ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Κάθε ἐνέργεια στὸν τομέα αὐτὸ ἀποτελεῖ προσφορά στὸ κοινωνικὸ σύνολο. Καὶ εὐλογεῖται ἀπὸ τὸν Κύριο.

Προβληματισμοὶ γύρω ἀπὸ μιὰ ἀλληλογραφία

Ἔχομε πολλές φορές τονίσει ὅτι οἱ «ιδέες» πού κυκλοφοροῦν δίκην «ἐλευθέρων σκοπευτῶν», πού ἀνήκουν σέ ξένη πνευματικότητα καὶ εἶναι φορτισμένες θρησκευτικά, ἀποτελοῦν τὰ «ἐλαφρά» ψυχοναρκωτικά, τὰ ὁποῖα «ἐμβολιάζουν», ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφραση, τούς ἀστήρικτους κυρίως ἐκκλησιαστικά καὶ τούς καθιστοῦν εὐάλωτους στὰ «σκληρὰ» πλέον ψυχοναρκωτικά, πού ἔχουν σχέση μέ τὸ «διανοητικὸ χειρισμὸ» τους. Διαλέξεις, σεμινάρια, μαθήματα, ἄρθρα, ἐκπομπές, κ.λ.π. περιέχουν τέτοια στοιχεῖα καὶ εἶναι ἐξίσου ἐπιβλαβῆ μέ τίς ἐλαφρὲς ναρκωτικὲς οὐσίες πού ἐθίζουν τούς νέους στὴ χρῆση τῶν ναρκωτικῶν.

Ἡ κατωτέρω ἀλληλογραφία, περιέχει τέτοιους προβληματισμούς γι' αὐτὸ καὶ τὴν κοινοποιοῦμε στοὺς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας.

1) Στίς 20/12/2000 ἐλάβαμε ἀπὸ τὸν κ. Γεράσιμο Βλάχο, κοινωνικὸ λειτουργό, κοινοποίηση ἐπιστολῆς του πού ἀπηύθυνε στό «Ἄνοικτό Πανεπιστήμιο» τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς, σχετικὴ μέ τὴν ἀνάθεση σειρᾶς μαθημάτων στὸν κύριο Ἰωάννη Ἀγουσιάτο.

Ἐπιτροπὴ Ἀποκάθαρσης
Ἑλληνικῶν Φορέων καὶ Δραστηριοτήτων
ἀπὸ τὴν ἀποκρυφιστικὴ θεματολογία.

Χαριλάου Τρικούπη 83, 106 81 Ἀθήνα.

20 Δεκεμβρίου 2000

Πρὸς τὸ Πνευματικὸ Κέντρο
τοῦ Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς
fax: 6008540

Ἄξ. Κύριοι,

Ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς ἐνημερώσουμε σχετικά μέ ἀποκρυφιστικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνεργάτες τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκάθαρσης ἐντόπισαν σέ δραστηριότητα τοῦ φορέα σας.

Πρόκειται για τὰ προγραμματισμένα μαθήματα τοῦ κ. Γιάννη Αὐγουστάτου, ἀπό 7/12/2000 μέχρι καί 15/2/2001 στὰ πλαίσια τοῦ «Ἐνοικίου Πανεπιστημίου» τοῦ Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς.

Ὁ κ. Αὐγουστάτος, ἂν κρίνετε κι ἀπό τὰ συνημμένα κείμενα πού ὁ ἴδιος ἐξέδωσε γιά τήν ἀναγγελία τῶν μαθημάτων του, τυγχάνει «διδάσκαλος» ἀποκρυφιστικῶν πρακτικῶν, πού καμία σχέση δέν ἔχουν μέ τήν πανεπιστημιακή ψυχολογία. Ἄν δέ τυγχάνει καί διπλωματοῦχος ψυχίατρος, ὅπως δηλώνει, τότε ἐκμεταλλεύεται τήν ιδιότητά του αὐτή γιά νά προωθήσει τίς ἀποκρυφιστικές του δοξασίες.

Δέν πιστεύουμε ὅτι τό Ἐνοικίον Πανεπιστήμιον τοῦ Δήμου Ἁγίας Παρασκευῆς, ἐνός Δήμου, πού πάντα σεβάστηκε τό ὀρθόδοξο φρόνημα τῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου, νομιμοποιεῖται σήμερον νά προβάλλει μέσω τοῦ κ. Αὐγουστάτου, τόν διαλογισμό, τή γιόγκα, τόν ταοϊσμό, τό ζέν κ.λ.π. τή στιγμή, πού ὁ ἴδιος δηλώνει ὅτι ἀσκεῖ τίς τεχνικές τῶν ἀνατολικῶν αὐτῶν θρησκειῶν στὰ πλαίσια κάποιας προσωπικῆς ἀντίληψης περί ψυχοθεραπείας.

Φιλικά

Γεράσιμος Βλάχος

Κοινωνικός Λειτουργός

Κοινοποίηση: Δ. Ι. Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Fax: 7212839.

Ἄξ. Δήμαρχο Ἁγίας Παρασκευῆς
fax: 6016062.

Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου, fax: 6082219.

II) Τήν ἐπιστολή τοῦ κυρίου Βλάχου συνόδενε συνημμένο ἔγγραφο τοῦ κυρίου Ἰωάννη Αὐγουστάτου σχετικό μέ τή φύση τῶν «μαθημάτων» που ἐπρόκειτο νά πραγματοποιήσῃ. Ἀκολουθεῖ τό κείμενο τοῦ συνημμένου ἔγγραφου.

ΟΜΑΔΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ

Ἡ Ὁμάδα Αὐτογνωσίας (Ο.Α.) εἶναι μία ὁμάδα ἀναζητητῶν χωρίς αὐστηρές ἀρχές καί δόγματα, πού πρεσβεύουν τήν ἐλεύθερη σκέψη καί

τήν υπεύθυνη δράση, σάν ἀπαραίτητες προϋποθέσεις τῆς ἐσωτερικῆς ἐρευνας καί τῆς πνευματικῆς ἀνάπτυξης.

Ἡ Ο.Α. ἐμπνέεται τόσο ἀπό παραδόσεις τῆς Ἀνατολῆς (Βεδάντα, Γιόγκα, Ταοϊσμό, Βουδισμό Ζέν, Τάντρα, κ.λ.π.), ὅσο καί τῆς Δύσης (Πλατωνισμό, Νεοπλατωνισμό, Ἀλχημεία, Ἀνθρωπιστική-Ἑπεροσωπική ψυχολογία, κ.α.).

Σάν κύριο γνώμονα τῆς πορείας της, ἡ Ο.Α. θεωρεῖ τήν ἀποτελεσματικότητα τῶν μεθόδων καί τῶν τεχνικῶν, πού ἐφαρμόζει χωρίς διάκριση. Τό κάθε μέλος ἐργάζεται γιά τήν προσωπική του ἀνάπτυξη καί συμβάλλει στήν ἀνάπτυξη τῶν ἄλλων, μέσα ἀπό τήν ἀμεση ἐπικοινωνία. Δίνεται ἔμφαση στή βιωματική ἐμπειρία καί λιγότερο στὰ διάφορα θεωρητικά σχήματα, πού χρησιμοποιοῦνται μόνο σάν γενικό πλαίσιο ἀναφορᾶς στήν ἐσωτερική ἐργασία. Ἡ κατανόηση καί ἡ ἐναρμόνιση τῶν στοιχείων τῆς προσωπικότητος θεωρεῖται βασική προϋπόθεση γιά τήν πρόσβαση στὰ Ἐσωτερικά Πνευματικά Πεδία.

Κύριο μέσον αὐτογνωσίας τῆς Ὁμάδας ἀποτελεῖ ἡ "Αὐτοπαρατήρηση", πού τό κάθε μέλος ἐξασκεῖται νά ἐφαρμόζει ὁμαδικά, ἀλλά καί ἀτομικά στήν καθημερινότητα. Ἀπόρροια τῆς συνεποῦς Αὐτοπαρατήρησης εἶναι ἡ "διαλογιστική στάση ζωῆς", πού ἀποτελεῖ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν ἐπιτυχῆ ἐξάσκηση τοῦ διαλογισμοῦ κάθε εἶδους. Στόχος δέν εἶναι ἡ στείρα συσσώρευση μεταφυσικῆς πληροφορήσης, ἀλλά ἡ ἡρεμῆ ἐνσωμάτωση τῆς σοφίας στό «ἐδῶ καί τώρα». Μέσα ἀπό τίς δραστηριότητες τῆς Ὁμάδας καλλιεργεῖται ἡ φιλία καί ἡ ἀλληλεγγύη, ἐνῶ παράλληλα προωθεῖται ἡ συνεργασία μέ ἄλλες πνευματικές ὁμάδες καί μεμονωμένα ἄτομα, μέ σκοπό τήν προαγωγή τῶν πνευματικῶν ἀξιών.

Οἱ συναντήσεις τῆς Ο.Α. πραγματοποιοῦνται σέ ἐβδομαδιαία βάση (κάθε Τετάρτη 20.00 - 22.00) ἀπό Ὀκτώβριο μέχρι καί Ἰούνιο. Ἐνῶ ὑπάρχει νοηματική συνέχεια. Κάθε συνάντηση χαρακτηρίζεται ἀπό μιὰ σχετική αὐτοτέλεια, πού ἐπιτρέπει τήν ἀνετη παρακολούθηση ἀκόμη καί σέ περιστασιακοὺς ἀκροατές.

Γιά περισσότερες πληροφορίες μορεῖτε νά ἀπευθύνεστε στόν κ. Γιάννη Αὐγουστάτο, τηλ./ fax: ...

III) Στις 10-1-2001 έλάβαμε κοινοποίηση της απάντησης του «Άνοιχτού Πανεπιστημίου» προς τον κύριο Βλάχο της οποίας τό κείμενο παραθέτουμε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Δ/νση: Άγιου Ιωάννου 586 - Άγ. Παρασκευή
Τηλ.: 6081369 - 6008544

Άγια Παρασκευή 10/1/0
Άριθ. Πρωτ. 1.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΠΟΚΑΘΑΡΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
& ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ.
Χαριλάου Τρικούπη 83, 106 81 ΑΘΗΝΑ.

Κοινοποίηση: - Δ. Ι. Σύνοδο της Έκκλησίας της Ελλάδας, fax: 7212839
- Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία της Οικογενείας και του ατόμου, fax: 6082219.

Άγαπητέ κ. Βλάχο,

Έπί του από 20/12/2000 έγγραφου σας προς τό Πνευματικό Κέντρο Άγίας Παρασκευής σχετικά μέ τά μαθήματα του Ψυχιάτρου Ψυχοθεραπευτή Γιάννη Αύγουστάτου, θά είχαμε νά σās πληροφορήσουμε τά εξής:

1. Η Έπιτροπή μας, άπαρτιζομένη, ως γνωρίζετε, εκ λαμπρών Πανεπιστημιακών διδασκάλων, έρεύνησε τά διαλαμβανόμενα στην έπιστολή σας και διαπίστωσε ότι ουδέν θέμα ύπάρχει προσβολής «του όρθοδόξου φρονήματος των ανθρώπων του τόπου», συνεπεία των παραδόσεων του κ. Αύγουστάτου. Άπολύτως ουδέν.

2. Ο κ. Αύγουστάτος είναι λαμπρός έπιστήμονας και κινείται πάντοτε έντός των όριων πού του ύπαγορεύουν ή έπιστημονική του ιδιότητα και ή άνεξάρτητη πανεπιστημιακή δεοντολογία, όπως αυτή έχει από αιώνων άναγνωρισθεί σέ όλα τά πολιτισμένα κράτη του κόσμου.

3. Οι μέθοδοι προσέγγισης της θεραπείας του άγχους και των άγχωδών διαταραχών είναι - και άπαιτείται νά είναι ελεύθερες και άνοιχτές προς κάθε πλευρά πού θά μπορούσε νά βοηθήσει τον πάσχοντα άνθρωπο, ειδικά όταν πρόκειται περί σοβαρής πανεπιστημιακής διδασκαλίας και έρευνας.

4. Όπως άριστα γνωρίζετε, ή όρθόδοξη χριστιανική μας θρησκεία πάντοτε ύπήρξε άνοιχτή προς την άνεξάρτητη έρευνα και τή φιλελεύθερη σκέψη, σέ αντίθεση μέ άλλες χριστιανικές εκφράσεις, πού ή ιστορία απέδειξε ότι ζητούσαν νά επιβάλουν «καταλόγους άπαγορευμένων διδλίων» και νά οργανώσουν «ιερές έξετάσεις».

Αυτό άποτελεί τελικά και τό κλέος της Όρθοδοξίας, δέν συμφωνείτε;

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ
Καθηγητής Κλασσικής Φιλολογίας Α.Π.Θ.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

IV) Στο κείμενο αυτό του «Άνοιχτού Πανεπιστημίου» θεωρήσαμε ύποχρέωσή μας νά απαντήσουμε μέ πλήρη συναίσθηση της ευθύνης μας για ένήμερωση του κοινού στον ευαίσθητο χώρο του άποκρυφισμού και της παραθρησκείας.

Άγια Παρασκευή 12-2-1001
Άριθμ. Πρωτ. 8/ΚΤ/ΑΝ/μσ

Προς τό Πνευματικό Κέντρο
Άγίας Παρασκευής
Άγιου Ιωάννου 586 Άγ. Παρασκευή
Ένταϋθα

Άξιότιμοι Κύριοι

Λάβαμε την κοινοποίηση του ύπ' αριθ. 1/10-1-2001 έγγραφου σας προς τον κ. Γεράσιμο Βλάχο και σās ευχαριστούμε πού είχατε την καλοσύνη νά μās κάνετε γνωστές τίς άπόψεις σας,

ἐπί τῶν παρατηρήσεων τοῦ κ. Βλάχου γιά τά προγραμματισμένα μαθήματα τοῦ κ. Γιάννη Αὐγουστάτου.

Ὁ κ. Γεράσιμος Βλάχος κοινοποίησε προφανῶς στήν Ἐνωσή μας τήν ἐπιστολή του πρὸς τό Πνευματικό σας Κέντρο, ἐπειδή τό διακόνημά μας ἔχει σχέση μέ τά θέματα πού ἀναφέρονται σ'αὐτήν. Ἡ ἀποστολή μας, τό διακόνημα μας ἀφορᾷ τήν ἐνημέρωση τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὄλων τῶν πολιτῶν γιά τήν ὑπαρξία καί δράση στή χώρα μας ἀποκρυσταλλικῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων καί ὀργανώσεων καί ἡ ἐπισήμανση τῶν κινδύνων πού συνεπάγεται τυχόν ἐνταξή τους στό Κέντρο τους. Οἱ τραγικές συνέπειες ἀπό τή δραστηριότητα τῶν ὁμάδων αὐτῶν, πού διεθνῶς χαρακτηρίζονται «καταστροφικές λατρεῖες», ἔχουν ἀνησυχήσει τοὺς κοινωνικούς καί κρατικούς φορεῖς σέ ὅλες, σχεδόν, τίς χώρες τοῦ κόσμου κί ἀσχολοῦνται μ'αὐτές προσωπικότητες διεθνοῦς φήμης, διδάσκαλοι, δικαστικοί, διεθνεῖς ὀργανισμοί, κυβερνήσεις καί γονεῖς, πού ἔχουν ἰδρύσει ἐνώσεις γιά τή μελέτη καί τήν ἀντιμετώπιση τοῦ ἐπικίνδυνου αὐτοῦ φαινομένου. Ἡ ἀποστολή μας ἀφορᾷ ἀκόμη καί τήν οἰκοδομή στή χριστιανική πίστη, νέων κυρίως ἀτόμων, πού ἔχουν ὑπαρξιακά κενά καί ἔντονες ἀνησυχίες ὡς πρὸς τό νόημα τῆς ζωῆς καί τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ τό σκοπό αὐτό ἡ Π.Ε.Γ. ὀργανώνει σειρά σεμιναρίων στό ἐνοριακό Κέντρο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς, τά ὁποῖα παρακολουθοῦν πάρα πολλοί κάτοικοι ἀπ' ὅλα τά μέρη τῆς Ἀττικῆς.

Ἐπιθυμοῦμε νά τονίσουμε ἰδιαίτερως, ὅτι μέ τόν Δῆμο Ἁγίας Παρασκευῆς καί μέ τοὺς ἐκάστοτε δημοτικούς του ἄρχοντες εἴχαμε στενές σχέσεις συνεργασίας ἀπό τήν ἐποχή πού ὁ αἰμίμηστος πατήρ Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος ἴδρυσεν τήν «Πανελληνία Ἐνωση Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ ἑλληνορθόδοξου πολιτισμοῦ τῆς οἰκογένειας καί τοῦ ἀτόμου». Δέν λησμονοῦμε ὅτι ὁ Δῆμος ἐνίσχυε κατά καιρούς οἰκονομικά τήν Ἐνωσή μας καί περιέβαλε μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη τό διακόνημά μας. Μᾶς παραχώρησε μάλιστα τήν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου του γιά τήν λειτουργία τῶν σεμιναρίων μας ἐπί μίαν διετίαν.

Ἡ ἐνημέρωση γιά τήν ὁποία παραπάνω ἀναφεροθήκαμε, σέ καμμιά περίπτωση δέν ἀφαιρεῖ τό

δικαίωμα τοῦ κάθε ἀτόμου νά ἐπιλέγει ἐλεύθερα νά ἐνταχθεῖ σ' ὁποιαδήποτε ὁμάδα, ἢ νά δεχθεῖ ὁποιαδήποτε διδασκαλία. Σκοπός τῆς ἐνημέρωσης εἶναι νά γνωρίζει κάθε μέλος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι οἱ διδασκαλίες πού προέρχονται ἀπό ἄλλους χώρους εἶναι θρησκευτικῆς τάξεως καί ἀνήκουν σέ ξένη πνευματικότητα. Ὅταν ἔχει γνώση κάποιος τί εἶναι αὐτό πού τόν καλοῦν νά δεχθεῖ, τότε κάνει ἐλεύθερη ἐπιλογή.

Οἱ δοξασίες π.χ. περί γιόγκα, διαλογισμοῦ, ἐσωτερικῶν πνευματικῶν πεδίων, διαλογιστικῆς στάσης ζωῆς κ.λ.π. κ.λ.π. δέν εἶναι ἀπλῶς πρακτικές πού «ὀδηγοῦν (ἂν ὀδηγοῦν) στή λύση προβλημάτων τοῦ ἀνθρώπου ψυχολογικῶν ἢ σωματικῶν». Εἶναι στοιχεῖα τῆς Ἀσιατικῆς «πνευματικότητας» καί ἔχουν σχέση μέ τίς θρησκευτικές δοξασίες περί «κάρμα» καί «μετενσάρκωσης». Καί ἔρχονται στή Δύση σάν προπομπός εἰσβολῆς διδασκαλιῶν θρησκευτικῶν ἀνατολικῶν χωρῶν. Ἀποτελοῦν δηλ. ἀφετηρία τῆς Ἰνδουιστικῆς- Βουδιστικῆς ἱεραποστολῆς σ' ὁλόκληρο τό δυτικό κόσμο. Ὁ «πύρινος λόγος» τοῦ Swami Vivekananda στοὺς φοιτητές στό Mandras στίς ἀρχές τοῦ 20ου αἰῶνα εἶναι ἀποκαλυπτικός ἀναφορικά μέ τό ρόλο τῶν ἀσιατικῶν ἱεραποστολῶν στή Δύση. Εἶπε μεταξύ ἄλλων ὁ Vivekananda:

«Τώρα εἶναι ὁ καιρός νά ἐργαστοῦμε γιά νά εἰσδύσουν οἱ πνευματικές ἰδέες τῆς Ἰνδίας βαθιά στή Δύση... Πρέπει νά πορευθοῦμε, πρέπει νά κυριεύσουμε τόν κόσμο μέ τήν πνευματικότητα καί τή φιλοσοφία μας. Δέν ὑπάρχει ἄλλη ἐναλλακτική λύση. Ἡ μόνη προϋπόθεση ἐθνικῆς ζωῆς εἶναι ἡ κυριαρχία τοῦ κόσμου μέ βάση τήν ἰνδική σκέψη»

Αὐτή ἡ «Ἰνδική σκέψη» διεισδύει στή χώρα μας μέ διδασκαλίες πού περιέχουν στοιχεῖα φορτισμένα θρησκευτικά καί δέν κατονομάζεται ἢ προέλευσή της. Ὑπάρχει λοιπόν ὁ κίνδυνος μιά τέτοια τακτική νά ἀλλοιώσει τό πνευματικό φρόνημα τοῦ λαοῦ μας καί νά ἀκυρώσει τό Εὐαγγέλιο τῆς «καινῆς κτίσης». Ὑπάρχει ὁ κίνδυνος αὐτοῦ τοῦ εἶδους τά ψυχοναρκωτικά νά μειώσουν τίς ἀντιστάσεις τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ μας καί νά τόν καταστήσουν εὐάλωτο σέ ξένες δοξασίες. Νά ὀδηγήσουν ἄτομα σέ ὀλέθριες περιπέτειες, ὅπως εἶναι ἡ ἐνταξή τους σέ κοινόδια, ἢ ἡ ἀπομάκρυνσή τους ἀπό τή χώρα τους

καί από τίς οἰκογένειές τους καί ἡ ἐξαφάνισή τους. Ἀντιμετωπίζουμε πολλές τραγικές περιπτώσεις ἀνθρώπων πού μᾶς ζητοῦν ἀπεγνωσμένα βοήθεια. Ἔχουν διαλυθεῖ οἰκογένειες, περιουσίες χάθηκαν, νέοι ἐγκατέλειψαν τίς σπουδές ἢ τήν καριέρα τους καί ἀκολούθησαν ἕνα δρόμο πού δυστυχῶς πολλές φορές δέν ἔχει γυρισμό.

Ὁ ἀείμνηστος π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος διεῖδε αὐτόν τόν κίνδυνο καί ἀπό τό «μετερίζι» τῆς ἐνορίας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς μέ τίς ὁμιλίες του, τά συγγράμματά του καί πολλά δημοσιεύματά του σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά διεξήγαγε τό ποιμαντικό καί ἱεραποστολικό του ἔργο στόν τομέα αὐτό, γιά νά προστατεύσει τό ποίμνιο τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπό ἐπιρροές ξένες πρὸς τήν πνευματικότητα τοῦ τόπου μας.

Ὁφείλουμε νά τονίσουμε, ὅτι ἡ ποιμαντική Ἀπολογητική τῆς Ἐκκλησίας μας δέν ἀποσκοπεῖ στήν ἄρνηση, ἀλλά εἶναι ἔργο προστασίας καί ἐκστρατεία ἀγάπης πρὸς ὅλους τούς συνανθρώπους μας. Γι'αὐτό τό ποιμαντικό ἔργο μας, πού συνεχίζεται καί σήμερα μέ νέους πνευματικούς ὁδηγούς, εὐλογεῖται καί ἐπιδοκιμάζεται ἀπό ὅλες τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἀλλά καί ἀπό τήν Ἐπίσημη Πολιτεία καί τούς κοινωνικούς φορεῖς, πού προσβλέπουν σ'αὐτό, ὅπως μαρτυροῦν ἐπίσημα ἔγγραφα τους.

Οἱ ἔλκυστικοί ὄροι «ἀνοιχτή χώρα» «ἀνοιχτή κοινωνία» κ.λ.π. δέν ὑπονοοῦν ὅτι δέν θά προστατεύσουμε τά μέλη τῆς κοινωνίας μας ἀπό διδασκαλίες πού ἀποτελοῦν εἰσιτήριο σέ ἄλλου εἶδους περιπέτειες. «Ἐμπνεύσεις» ἀπό παραδόσεις ἄλλων λαῶν (ζωτική ἐνέργεια, πράνα, Βεδάντα, Γιόγκα, ζέν, διαλογισμό, κί, τσί, κουνταλίνι κ.ο.κ.) εἶναι πρακτικές καί διδασκαλίες θρησκευτικῆς τάξεως καί δέν ἀποτελοῦν συμπεράσματα συστηματικῆς ἔρευνας, ὥστε νά μποροῦν νά ἐνταχθοῦν στό χῶρο τῆς «ἀνεξάρτητης πανεπιστημιακῆς δεοντολογίας». Ἐπί πλέον δέν συμβιβάζονται μέ τήν πίστη μας. Ἕνας Χριστιανός δέν μπορεῖ νά πιστεύει στήν ἐν Χριστῷ σωτηρία καί παράλληλα νά δέχεται καί νά ἀσκεῖται σέ πρακτικές πού ἔχουν ὡς βάση τήν πίστη στό «κάρμα» καί τήν «μετενσάρκωση».

Αὐτό, ἔχουμε ὑποχρέωση, πού ἀπορρέει ἀπό τό διακόνημα μας, νά τό ποῦμε στόν εὐσεβῆ λαό μας, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ, χρησιμοποιώντας

τό αὐτεξούσιο πού τοῦ ἐχάρισε ὁ Θεός, νά ἀκολουθήσει τό δρόμο πού ἐπιθυμεῖ. Ἡ ἐπισήμανση καί παρουσίαση ξένων πρὸς τόν Χριστιανισμό διδασκαλιῶν εἶναι καθήκον ποιμαντικό καί κοινωνικό καί δέν ἀντιστρατεύεται στήν ἀνεξάρτητη καί φιλελεύθερη σκέψη, πού ἀποτελεῖ τό κλέος, ὄχι μόνο τῆς Ὁρθοδοξίας ἀλλά καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων.

Σᾶς ἀποστέλουμε ὀρισμένα ἀπό τά βιβλία τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου πού ἀναφέρονται στά θέματα αὐτά, προσφορά τῆς Π.Ε.Γ. στή βιβλιοθήκη τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

Εὐχόμαστε ὅπως τό Πνευματικό Κέντρο καί τό Ἀνοιχτό Πανεπιστήμιο σημειώσουν πνευματικές ἐπιτυχίες γιά τό καλό τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου καί τοῦ λεκανοπεδίου γενικότερα.

Μέ πολλή ἀγάπη καί τιμή

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πνευμ. Σ.
Πρωτοπρ. Κυριακός Τσουρός

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

Κοινοποίηση: α) Ἱεράν Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
β) Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς

**Τό «ράπισμα»! γιά τούς ἀντιρρησίες
συνείδησης σέ ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα
Ἡ ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης**

Πολύς λόγος ἔγινε τελευταῖα γιά τόν τρόπο ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 2510/97 "περὶ ἐναλλακτικῆς πολιτικῆς - κοινωνικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀντιρρησιῶν συνείδησης".

Δέν θά κάνουμε λόγο τώρα στό σχόλιο αὐτό γιά τή «φιλοσοφία» τοῦ ἐν λόγω Νόμου, οὔτε γιά τίς διακρίσεις πού γίνονται στά παιδιά μας, πού ἄλλα ὑπηρετοῦν τή στρατιωτική τους θητεία καί ἄλλα τή «βγάζουν καθαρῆ» σέ κάποιο ἴδρυμα, ἔχοντας ἐλεύθερο χρόνο, «τόν ὁποῖο ἐκμεταλλεύονται εἴτε μέ τή συμμετοχή τους σέ συναθροίσεις ἢ καί ἀκόμη σέ διανομή φυλλαδίων, ἔργα πού γίνονται παγκόσμια», ὅπως γράφει ἡ ἐφημερίδα «Πατρίς» τοῦ Πύργου (7 - 9 - 1999).

Ἡ ἐφημερίδα ὅμως στό σχετικό ἄρθρο της δέν μᾶς λεγει πῶς «ἐκμεταλλεύονται» τό χρόνο τους μέσα στά ἰδρύματα. Ἐμεῖς γνωρίζουμε πολύ καλά, γιατί ἀσχολούμαστε μ' αὐτά τά θέματα, ὅτι μέσα στά ἰδρύματα οἱ ἀντιρρησίες συνείδησης γιά λόγους θρησκευτικούς, ἐκμεταλλεύονται τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καί τόν ἀνθρώπινο πόνο καί ἀσκοῦν ἀθέμιτο προσηλυτισμό. Τά Νοσοκομεῖα καί τά διάφορα ἄλλα εὐαγῆ ἰδρύματα ἦσαν καί εἶναι συνήθως οἱ χῶροι καί τά στέκια ἀτόμων πού ἀνήκουν σέ παραχριστιανικές ομάδες καί κάνουν τό «ἔργο» προσηλυτισμοῦ στούς τρόφιμους τῶν ἰδρυμάτων καί τούς συγγενεῖς τους. Τώρα τό «ἔργο» αὐτό θά τό κάνουν «ἀπό μέσα», χωρίς ἐμπόδια καί κινδύνους ἀπό τήν παράνομη πράξη τους.

Ἐκεῖνο ὅμως πού εἶναι παράλογο, ἀλλά καί ἐξοργιστικό, εἶναι ἡ τοποθέτηση τέτοιων ἀτόμων σέ εὐαγῆ ἰδρύματα τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» π.χ. ἔχουν σταλεῖ νά ὑπηρετήσουν τήν ἐναλλακτική τους θητεία σέ γηροκομεῖα ἢ ὄρφανοτροφεῖα ἢ ἄλλα εὐαγῆ ἰδρύματα, τά ὁποῖα ἴδρυσαν καί λειτουργοῦν οἱ Μητροπόλεις. Αὐτό ἀποτελεῖ τό ἄκρον ἄστον τῆς πρόκλησης πού φθάνει στά ὄρια τῆς προσβολῆς.

Καί ἔρχεται τό Συμβούλιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης νά μᾶς «βάλει τά γυαλιά» στό θέμα αὐτό μέ μία ὁδηγία πού ἀποτελεῖ ράπισμα τρόπον τινά στά καθ' ἡμᾶς δρώμενα, γιά νά θυμηθοῦμε καί λίγο τήν καθαρεύουσα. Ἡ ὁδηγία αὐτή πρὸς τά κράτη μέλη ἀναφέρεται στήν ἐξαίρεση τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων ἀπό τήν ὑποχρέωση νά προσλαμβάνουν πρόσωπα, τά ὁποῖα κρίνεται ὅτι δέν πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού οἱ Ἐκκλησίες θέτουν γιά τό προσωπικό τους.

Τό ἄρθρο 4 τῆς ὁδηγίας πού ἀναφέρεται στό ἐν λόγω θέμα ἔχει ὡς ἐξῆς: « α) Τά κράτη - μέλη μποροῦν νά διατηρήσουν στήν ἐθνική τους νομοθεσία πού ὑπάρχει ἤδη ἢ νά προβλέψουν σέ μία μέλλουσα νομοθεσία, πού θά ἀναμορφώνει τίς ἤδη ὑπάρχουσες ἐθνικές πρακτικές διατάξεις, βάσει τῶν ὁποίων, στήν περίπτωση ἐκκλησιῶν καί ἄλλων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἠθική βασίζεται στή θρησκεία ἢ τίς πεποιθήσεις, σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στίς

ἐπαγγελματικές δραστηριότητες αὐτῶν τῶν ὀργανισμῶν, μιά διαφορὰ μεταχείρισης βασισμένη στή θρησκεία ἢ τίς πεποιθήσεις ἑνός προσώπου δέν συνιστᾷ διάκριση, ἐφόσον ἀπό τή φύση αὐτῶν τῶν δραστηριοτήτων ἢ ἀπό τό πλαίσιο, μέσα στό ὁποῖο ἐξασκοῦνται, ἡ θρησκεία ἢ οἱ πεποιθήσεις συνιστοῦν μιά οὐσιαστική ἐπαγγελματική ἀπαίτηση, νόμιμη καί δικαιολογημένη ἐναντι τῆς ἠθικῆς του ὀργανισμοῦ. Αὐτή ἡ διαφορὰ μεταχείρισης ἀσχεῖται λαμβανομένων ὑπ' ὄψη τῶν θεσμικῶν διατάξεων καί ἀρχῶν τῶν κρατῶν - μελῶν, ὅπως ἐπίσης καί τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, καί δέν μπορεῖ νά δικαιολογήσει διάκριση βασισμένη σέ μιά ἄλλη αἰτία».

Αὐτά λέγει ἡ ὁδηγία στό α) μέρος τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 2 γιά νά καταλήξει στό β) μέρος της ὅτι εἶναι σεβαστές διατάξεις πού ἀπαιτοῦν ἀπό πρόσωπα ἐργαζόμενα σέ χώρους ἐπιρροῆς τῆς Ἐκκλησίας «μιά στάση εὐλικρίειας καί ἐντιμότητας ἐναντι τῆς ἠθικῆς της».

Θλιβόμαστε γι' αὐτή τήν κατάσταση, νά ἔρχεται δηλαδή τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης καί νά μᾶς ὑποδεικνύει πῶς πρέπει νά ἐνεργοῦμε σέ αὐτονόητα πράγματα. Δέν ἀποκλείεται νά μᾶς σταλεῖ καί κάποια ὁδηγία πού νά λέγει ὅτι ἡ προαιρετική ἀναγραφή τοῦ θρησκευέματος στίς ταυτότητες δέν ἀνήκει στά στοιχεῖα τῶν προσωπικῶν δεδομένων. Ἔς τό ἐλπίζουμε

Ἡ αἴρεση «τοῦ ποδιοῦ»! (Honohama Sanpogyo)

Ἀπό σχετική ἀνταπόκριση μαθαίνουμε ὅτι ἡ ἰαπωνική ἀστυνομία συνέχισε τή δίωξη τῆς αἵρεσης, πού ὑπόσχεται νά θεραπεύσει ἀσθένειες κατόπιν διαγνώσεως τῶν πελμάτων τῶν ποδιῶν. Ἐννέα μέλη τῆς H. Sanpogyo συνελήφθησαν μέ τήν κατηγορία ὅτι ἐπεδίωκαν μέ ἐμμογή νά πείσουν ἀπατώντας κάποια ἄτομα ὅτι θά θεραπεύσουν τίς ἀσθένειες τους, ἐάν δωρίσουν πολλά χρήματα στήν αἴρεση. Ὁ τελικός ἀριθμός τῶν αἰρεσιάρχῶν τῆς H. Sanpogyo, πού συνελήφθησαν ἀνήλθε σέ 24 μέ τήν κατηγορία ὅτι συνέλεξαν ἀπό ἄτομα ποσό τῆς τάξεως τῶν 560 εκατομμυρίων λιρῶν. Ὁ ἀρχηγός, Hogen Fukunga 55 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει ὑπερφυ-

σικές δυνάμεις, συνελήφθη μετά από έρευνα διαρκείας πέντε ετών. Η αστυνομία αναφέρει ότι τά περισσότερα χρήματα τά χρησιμοποιούσε διάγοντας βίο άσωτο.

Σκοπός επομένως τής δημιουργίας τών περισσότερων νεοφανών αίρέσεων καί παραθρησκευτικών ομάδων, όπως καί άλλοτε τονίσαμε είναι καί ή συλλογή χρημάτων από τούς όπαδούς μέλη. Άπώτερος βέβαια σκοπός είναι ή έξουσία καί ή επιβολή δυνάμεως επί ανθρωπίνων υπάρξεων. Διάγει, λέγει ή είδηση, ό αίρεσιάρχης τού «ποδιού» βίον άσωτον. Αυτό συμβαίνει μέ όλους τούς ήγέτες τών ομάδων αυτών. Καταγγέλθηκε σέ δίκη στήν Ελλάδα ό ό ανεπάγγελτος ήγέτης ομάδος, «διήγε βίον πολυτελή». Είχε στήν κατοχή του πολυτελή αυτοκίνητα κι έκανε συνεχώς ταξίδια στό έξωτερικό διασκεδάζοντας πολυτελώς. Ύπ' όψιν λοιπόν καί αυτό.

Κακομεταχείριση παιδιών

Άπό τό περιοδικό Fair News (3-2000) δανειζόμαστε αυτό τό σχόλιο. Σέ μās είναι γνωστό τό δυσχερές τής διερεύνησης καί έντοπισμού περιπτώσεων κακομεταχείρισης παιδιών. Έχομε άσχοληθεϊ μέ πολλές περιπτώσεις αυτού τού είδους καί θρήναμε (δικαίως ίσως) άρνητική στάση από ύπεύθυνους φορείς. Τά παιδιά φοβούνται νά μιλήσουν, οί γονείς επίσης διστάζουν γιά νά μή δλάψουν τά παιδιά τους. Μιά Έλληνίδα μητέρα τίς τελευταίες ήμέρες ζητᾶ άπεγνωσμένα βοήθεια γιά τό έγκλειστο παιδί της σέ κοινόβιο στή Γαλλία. Όλα όσα καταγγέρονται είναι φρικτά καί άπάνθρωπα. Ένα τρομοκρατημένο κορίτσι προσπαθεϊ νά ξεφύγει καί δέν μπορεϊ. Είδοποιεϊ τή μητέρα της μέ τρόπο συνωμοτικό γιά νά μήν άντιληφθεϊ ή ομάδα τίς προθέσεις της. Ό τρόπος πού έπικοινωνεϊ μέ τή μητέρα της δέν ύπολείπεται τών μεθόδων πού χρησιμοποιούν σύγχρονοι πράκτορες κατασκοπείας. Γι' αυτά τά παιδιά ή άγωνία μας είναι μεγάλη καί άσυγχώρητη ή άδιαφορία όλων μας.

Λέγει λοιπόν τό σχόλιο τού Άγγλικού περιοδικού: «Μία όργάνωση ή όποία διώκεται δικαστικά μέ τίμημα γιά αυτήν πολλών έκατομμυρίων δρχ. είναι ή κίνηση Hare Krishna, ή όποία έχει παραδεχτεϊ τήν κακομεταχείριση κυρίως σέ οικο-

τροφεία. Ό καθηγητής Kent τού τμήματος τής κοινωνιολογίας στό πανεπιστήμιο τής Αλμπέρτα έκανε άντιπαράθεση τών ως άνω αναφερθέντων μέ άπογοητευτικές, όπως ό ίδιος χαρακτήρισε, περιπτώσεις έλλειψης διερεύνησης καί δίωξης εύκαιριών άφορουσών ύποθέσεις αίρετικές, γιά τίς όποίες σημειωτέον ύπάρχουν κατηγορίες πολλών έρεισμάτων.

Ό Stephen Kent δέν ήταν καθόλου αισιόδοξος ότι οί ομάδες, οί όποίες πολύ δύσκολα προσεγγίζονται, δύνανται νά τεθούν κάτω από τό μικροσκοπιο έρευνας. Διαπιστώνει μάλιστα ότι ή σεξουαλική κακομεταχείριση σέ συνδυασμό μέ άλλες μορφές βίας, όπως ή σωματική, πνευματική, θρησκευτική, ιατρική καθώς καί ή κακομεταχείριση τού όργανισμού σέ διαιτητικό επίπεδο συνιστούν τρόπους καί μεθόδους, πού κάνουν τή ζωή τών παιδιών σέ αίρεση ιδιαίτερος σκληρή.»

Κατάχρηση άδυναμίας

Στό κύριο άρθρο τού περιοδικού (Bulles - No 68, 4e trimestre 2000) ό εκδότης αναφέρεται πολύ εύστοχα στό θέμα τής κατάχρησης τής άδυναμίας, σάν μία εισαγωγή στά κείμενα πού δημοσιεύονται στό περιοδικό κι έχουν σκοπό να δώσουν «διόδους ή πρότυπα προβληματισμού καί σκέψεις» στό ανθρωπino αυτό πρόβλημα.

Καί αναφέρεται στό θέμα τής κατάχρησης τής άδυναμίας κάποιων ανθρώπων κάνοντας μία θαυμάσια συσχέτιση τού φαινομένου αυτού μέ τό μύθο τού Αισώπου «Κόρακας καί άλεπού» (τόν παραθέτει όλόκληρο στή Γαλλική ποιητική άπόδοση τού Λαφονταίν).

Η άλεπού έντοπίζει τήν άδυναμία τού κόρακα (ματαιοδοξία) καί προσπαθεϊ νά τήν διεγείρει μέχρις ότου έπιτυγχάνει τή χειραγωγή του. Κατά τόν εκδότη ό μύθος αυτός προβάλλει σωστά ότι ή δίψα κατοχής όδηγεϊ στήν κατάχρηση άδυναμίας τών προσώπων. Έτσι ή δίψα τής έξουσίας, τής κυριαρχίας είναι ή αίτία μās κάποιας χειραγωγησης. Μέ άλλα λόγια όλες οί ομάδες διανοητικού χειρισμού έντοπίζουν καί καταχρώνται άδυναμίες ανθρώπων καί τούς χειραγωγούν. Οί νομοθεσίες όλων τών χωρών περιλαμβάνουν διατάξεις πού θεωρούν έγκλημα τήν κατάχρηση άδυναμίας προσώπων. Πρέπει όμως

νά είναι εμφανής ή γνωστή ή κατάσταση αδυναμίας, νά είναι δηλ. ανήλικο πρόσωπο ή νά έχει αδιαφιλονίκητη αδυναμία πού νά οφείλεται στην ηλικία του ή σέ ασθένεια κυρίως χρόνια ή σέ ανεπάρκεια φυσική ή ψυχική.

Τίποτα δέν αναφέρει για ένα πρόσωπο σέ φυσιολογική κατάσταση. Δέν επιτρέπεται, δέν έχει τό δικαίωμα τό πρόσωπο αυτό νά έχει αδυναμίες τίς όποιες θά εκμεταλλευτοῦν μέ διάφορες ήθικές πιέσεις επιτήδεια άτομα. Κανείς δέν είναι ασφαλῶς απαλλαγμένος από αδυναμίες διάφορες, κανείς δέν είναι ἄτρωτος από «ἐπιτιθέμενους κακοπροαίρετους» πού «βάλλουν» ἐσκεμμένα καί παραπλανητικά ἐναντίον του καί ἐπιτυγχάνουν μέσω αὐτῶν τῶν αδυναμιῶν οἱ αὐτουργοί (ἡγέτες ομάδων) τή διανοητική του χειραγώγηση.

Σέ πολλές χώρες οἱ νομοθέτες συμπλήρωσαν τό ἔγκλημα κατάχρησης αδυναμίας μ' ἓνα ἔγκλημα διανοητικῆς χειραγώγησης (πλύση ἐγκεφάλου).

Εἶναι βέβαια δύσκολο νά ἐντοπιστεῖ τό ἔγκλημα αὐτό. Ἡ διερεύνηση ὅμως περιπτώσεων πού καταγγέλλονται ἀπό γονεῖς γιά ἐξαφανίσεις τῶν παιδιῶν τους, ἐγκλεισμό τους σέ κοινόδια, «παραχώρηση» στήν ομάδα ὄλων τῶν περιουσιακῶν του στοιχείων κ.λπ. εἶναι δύσκολο ἄν ὄχι ἀδύνατον νά ἀποδειχθοῦν ὡς ἔγκλημα διανοητικοῦ χειρισμοῦ καί μάλιστα σέ ἐνήλικα άτομα.

Αὐτό ὅμως δέν ἀπαλλάσσει τήν πολιτεία καί τούς φορεῖς της νά ἀναζητοῦν στοιχεῖα τέτοιας χειραγώγησης, ὅταν μάλιστα εἶναι γνωστές οἱ τεχνικές καί οἱ μέθοδοι τῶν ομάδων διανοητικοῦ χειρισμοῦ.

Ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ ἀνθρώπινου πόνου καί τῶν δραστηριοτήτων τῶν νέων ἀπό τίς αἰρέσεις.

«Ἡ παρουσία τῶν αἰρέσεων στόν εὐρύτερο τομέα τῆς ἀνθρώπινης κοινότητας καί δραστηριότητας εἶναι πολυποίκιλη: Ἐδώ καί ἀρκετό

καιρό δέν ὑπάρχει μόνο ἡ παραδοσιακή διαφήμιση μέσα ἀπό τήν πώληση βιβλίων καί περιοδικῶν ἀπό σπίτι σέ σπίτι. Ἄνθρωποι, πού βρῖσκονται σέ κατάσταση θλίψης, πένθους κ.λπ., προσεγγίζονται στό νεκροταφεῖο ἢ τούς ἀποστέλλονται προσωπικά γράμματα. Προσκαλοῦν τούς νέους σέ ἀθλητικές ἐκδηλώσεις ἢ μαθήματα γλώσσας. Οἰκογενειακές ἐσπερίδες μέ ὁμαδικά παιχνίδια διοργανώνονται. Προσφέρονται σεμινάρια ἐξ ἀποστάσεως γιά τή μελέτη τῆς Βίβλου. Γηροκομεῖα ἀλλά καί ἐκκλησιαστικά νοσοκομεῖα προσεγγίζονται, προκειμένου νά βρεθοῦν άτομα, τά ὅποια ἔχουν ἀνάγκη συνομιλίας.»(Fair News 3,2000)

Ἄστανισμός εἶναι ἐδώ!!!

...καί ἄλλα

Αὐτό δέν τό λέμε μόνο ἐμεῖς, ἀλλά τό λέει καί ἡ πανεπιστημιακός κ. Μίκα Φατούρου στό δημοσιογράφο κ. Στέφανο Χίου (Espresso 9 - 2 - 2001).

Ἡ κ. Φατούρου καθηγήτρια - ψυχολόγος τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης δήλωσε στό δημοσιογράφο, ὅτι ἀσχολεῖται 15 χρόνια μέ μελέτες γύρω ἀπό «ἐπιστημονικές, λατρευτικές, παραθρησκευτικές καί σατανιστικές ὁργανώσεις» καί εἶναι, ὅπως εἶπε, «ἄκρως ἀπογοητευμένη (καί ποιός δέν εἶναι;) γιά τό ποῦ βαδίζει ἡ Ἑλληνική Κοινωνία πού ἀνέχεται τέτοια φαινόμενα». Ὅσα λέγει ἡ κ. Φατούρου τά στηρίζει σέ μεγάλη ἐρευνα τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου καί ὁμιλεῖ γιά «ἐκμαυλισμό συνειδησεων» καί ἐκμετάλλευση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί ἀξιοπρέπειας.

Βάζει δέ στήν ἴδια κατηγορία μέ τό σατανισμό ἡ κ. Φατούρου καί ἄλλες «ἐπίσημες», ὅπως τίς λέγει, παραθρησκευτικές ὁργανώσεις πού ἀποτελοῦν, ὅπως τονίζει «καθεστῶτα νέας δουλείας γιά τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια».

«Οἱ ὁργανώσεις ἀνθρώπινων δικαιωμάτων πρέπει νά εἶναι προσεκτικές προκειμένου νά μήν παραχωρήσουν δικαιώματα σέ ἐκεῖνες τίς ομάδες, οἱ ὅποιες στή συνέχεια μπορεῖ ν' ἀρνηθοῦν αὐτά τά ἴδια τά δικαιώματα στά μέλη τους».

(Ἀπόσπασμα ἀπό τό περιοδικό FAIR NEWS 3-2000)

Μπράβο κ. Φατούρου. Μ' αυτή σας τήν έρευνα ενώνετε τή φωνή σας μέ διεθνείς προσωπικότητες, πού τά βιβλία τους άποτελούν τήν κύρια βιβλιογραφική πηγή για όλους τούς έρευνητές του έπικίνδунου φαινομένου των νεοφανών αίρέσεων πού έσεϊς όνομάζεται «καθεστῶτα νέας δουλείας».

Σ' όλο τον κόσμο κ. Φατούρου σεμνοί έπιστήμονες, όπως ή Γαλλίδα καθηγήτρια κ. Κλαίρη Σαμπολιόν, ό Γερμανός καθηγητής Άμπελ, ό Δανός καθηγητής Άαγκαρτ και άλλοι πολλοί μέ δημοσιεύματα και παραστάσεις, έμφανίζουν ένώπιον φορέων και πολιτειακών όργάνων τίς ένέργειές των ομάδων «διανοητικού χειρισμού» και προειδοποιούν για τούς κινδύνους από τίς δραστηριότητές τους στά άτομα και τίς κοινωνίες.

Η έρευνα τής καθηγήτριας κ. Μίκας Φατούρου, μάς γεμίζει, άγαπητέ άναγνώστη του περιοδικού μας, χαρά και ίκανοποίηση και μετριάζει τήν άγωνία μας και τήν ταραχή μας από τή διαπίστωση τής άδιαφορίας κοινωνικών φορέων και έκπροσώπων τής πνευματικής ζωής.

Δυστυχώς έδῶ στήν Έλλάδα τά θέματα πού σχετίζονται μέ τή δραστηριότητα των νεοφανών αίρέσεων και τής παραθρησκείας αντιμετωπίζονται μέ άδιαφορία. Πολλοί μάλιστα λαλίστατοι στά Μ. Μ. Ένημέρωσης «πνευματικοί» άνθρωποι συμπαρίστανται στίς ομάδες έν όνόματι δήθεν τής θρησκευτικής έλευθερίας. Στίς χώρες τής Δύσεως όμως δέν συμβαίνουν αυτά. Στά Μ. Μ. Ε. δέν έχουν καμμία πρόσβαση οί πάσης φύσεως ομάδες. Έμφανίζονται μόνο κατά συχνά διαστήματα οί έκπρόσωποι των «Πρωτοβουλιών Γονέων» για νά ένημερώσουν τούς νέους και τούς γονεϊς τους για τούς κινδύνους από τή δραστηριότητα των «θρησκείων νεότητος» και τής παραθρησκείας. Στά Πανεπιστήμια γίνονται διαλέξεις από πολιτικούς, έκπροσώπους τής Έκκλησίας, καθηγητές, δικαστικούς δημοσιογράφους κ.λ.π. κι έτσι γίνεται πλήρης ένήμερωση των φοιτητών.

Τό ίδιο γίνεται και στά Σχολεία Μέσης και Δημοτικής Έκπαίδευσης, άκόμη και στά Νηπιαγωγεία.

Στό Παρίσι ό Σύλλογος «Προσοχή παιδιά» πού ιδρύθηκε τό Μάρτιο 2000 προσπαθει μέ πολλούς τρόπους νά ευαισθητοποίησει τούς γονεϊς

στό πρόβλημα των αίρέσεων. Οί έθελοντές στήν πρωτοβουλία αυτής τής κίνησης ένδιαφέρονται ιδιαίτερα για τίς προσηλυτιστικές μεθόδους των αίρέσεων, Όπως μάς πληροφορεί ή σχετική είδηση (Le Parisien 5 - 10 - 2000), ό Σύλλογος «Προσοχή παιδιά» παρέχει στους γονεϊς ένήμερωση τά 3 Σάββατα κάθε μήνα στό Δημαρχείο τής 17ης περιφέρειας του Παρισιού. Τά μέλη του πληροφορούν τούς γονεϊς για τήν ένδεχόμενη σχέση ένός εργαστηρίου παιγνιδιών μέ μιá αίρεση ή ένός βιβλιοπωλείου ή μιáς Σχολής. Μάλιστα ό σύλλογος προειδοποιεί μ' ένα έντυπό του ότι: «Πίσω από τό σχολείο Ρυθμικής κρύβεται ή Σαηεντόλοτς». Καλόν είναι νά έρευνησουν και οί δικοί μας γονεϊς τί κρύβεται πίσω από τά άκριβοπληρωμένα έκπτωτικά κουπόνια τής Σαηεντόλοτς πού υπάρχουν, όπως στό Χρυσό Όδηγό του Ο.Τ.Ε.

Έπανερχόμαστε στήν κ. Φατούρου κι έκφράζουμε και πάλιν τά συγχαρητήριά μας. Αυτές οί μεμονωμένες φωνές μετριάζουν τήν άνησυχία μας και μάς πληροφορούν ότι δέν είμαστε μόνοι στο διακόνημα τής ένήμερωσης.

Μόνο θά παρακαλούσαμε τήν κ. Καθηγήτρια ψυχολογίας του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου νά έρευνησει, έπισημάνει και καταγγείλλει τό φαινόμενο πολλών «ψυχολόγων» πού άρέσκονται νά έρωτοτροπούν στίς θεωρίες τους μέ ιδέες και πρακτικές ξένων προς τό Έλληνικό πνεύμα παραδόσεων όπως του διαλογισμού, τής γιόγκα, τής ζωτικής ένέργειας, του ζέν κ.ο.κ. Θά πρόσφερε μεγάλη ύπηρεσία και στήν έπιστήμη τής ψυχολογίας και στον Έλληνικό λαό μιá ένέργειά της στήν έπικίνδυνη αυτή κατάσταση.

Ό Σατανισμός είναι στό Internet!

«Καλώς ήλθατε στον ήλεκτρονικό κόσμο τής «μαύρης μαγείας». Η ίερεία σας καλεί νά συμπληρώσετε τά στοιχεία του άτόμου πού έπιθυμείτε νά κάνετε κακό (!) και νά δηλώσετε αν θέλετε ό ... πόνος πού θά προξενήσετε νά είναι πολύ ή λίγο δυνατός. Έπόμενο βήμα είναι νά διαλέξετε τό όμοίωμα πού έκπροσωπει τό άτομο πού σας ένδιαφέρει ... Σέ ό,τι άφορᾷ τό υπόλοιπο τελετουργικό ή ίερεία του βουντου σας καθοδηγει μεσα από τήν ήλεκτρονική σελίδα πού

διαθέτει τό Διαδίκτυο, πῶς καί σέ ποιά σημεία νά ... τοποθετήσετε στήν πάνινη κούκλα τῆς καρφίτσας». «Μαύρη μαγεία, σατανιστικές τελετές, παραθρησκευτικές καί ἀποκρυφιστικές ὀργανώσεις ἔχουν ἀπλώσει τόν ἰστό τους στό Διαδίκτυο. Ἄλλοτε μέσα ἀπό ἀνατριχιαστικές λεπτομέρειες καί ἄλλοτε μέ κίβδηλες ὑποσχέσεις γιά τήν ἀπόκτηση τῆς ἀληθινῆς γνώσης προσελκύουν καθημερινά χιλιάδες ἐπισκέπτες, μέ στόχο νά τοῦς μύησουν σ' ἓνα ἄλλο πνευματικό κόσμο .. («Ἀδέσμευτος τύπος» τοῦ Μήτση 18 - 1 - 2001)».

Ἐμεῖς εἶχαμε ἐπισημάνει τό τραγικό καί νοσηρό αὐτό φαινόμενο σέ σχόλιό μας στό ὑπ' ἀριθ. 12/1998 τεῦχος τοῦ «Διαλόγου» μέ τόν τίτλο «Φρικτά». Καί εἶχαμε ἀναφερθεῖ τότε στή σελίδα «Νέα τῆς Κόλασης» καί τοῦς «δέκα λόγους γιά τοῦς ὁποίους εἶναι πολύ θαυμάσιο νά εἶναι κανεῖς σατανιστής». Ἐπίσης ἀναφέραμε τότε με πολύ ψυχικό πόνο σεβόμενοι τήν ψυχική ἀντοχή τῶν ἀναγνωστῶν μας μερικῆς «ἀγγελίης» μέσα ἀπό τίς ὁποῖες φανερώνονταν τό μέγεθος τῆς ἀπειλῆς.

Ἄλλά τώρα βλέπουμε «προόδους». Δυστυχῶς ἐνῶ τό καλό προοδεύει βῆμα - βῆμα, τό κακό σημειώνει πάντοτε ἀλματώδη «ἐξέλιξη».

Φρικιαστική εἶναι ἡ εἰκόνα πού «κατέβασε» ἀπό τό Διαδίκτυο ἡ ἐφημερίδα καί παρουσιάζει «σατανιστική τελετή». Καί σημειώνει δίπλα στήν εἰκόνα: «Σέ ὁποιαδήποτε "μηχανή ἀναζήτησης" καί νά πληκτρολογήσεις τή λέξη σατανάς, σατανιστής, σατανισμός, Ἐωσφόρος, παρουσιάζονται ἑκατοντάδες σχετικές ἠλεκτρονικές σελίδες. Ἡ πρόσβαση εἶναι εὐκόλη ἀκόμα καί γιά ἓνα παιδί!».

Π' αὐτό εἶναι τεράστια ἡ ἀπειλή ἀπ' ὅλη αὐτή τήν πραγματικότητα. Τό μήνυμα πού στέλνουν στούς νεαρούς χρηστές οἱ σατανιστικές σελίδες εἶναι ιδιαίτερα ἐλκυστικό γιατί τοῦς προτρέπει νά ἐπιβάλλουν τή δύναμή τους μ' ὅποιον τρόπο θέλουν, ἀρκεῖ νά κάνουν αὐτό πού ἐπιθυμοῦν.

Μήπως πρέπει ἡ κ. Φατούρου νά ἐπεκτείνει τήν ἔρευνά της καί νά καταγγεῖλει καί τό ὀλέθριο αὐτό φαινόμενο πού ἀπειλεῖ ἄμεσα τή ζωή καί τήν ψυχική ἰσορροπία τῶν νέων μας;

«Πατεῖς με πατῶ σε».....

Ἡ ἐγκριτη δημοσιογράφος κ. Ἐλένη Κυπραίου δημοσιεύει στήν ἐφημερίδα «Ἀδέσμευτος Τύπος τοῦ Μήτση» (3-2-2001) στή στήλη «Ἐπωνύμως» ἓνα ὑπέροχο ἄρθρο μέ τίτλο «Ἡ Μαφία τῶν Αἱρέσεων». Τό ἄρθρο αὐτό ἀναφέρεται στή δράση τῶν αἱρέσεων στή Δημοκρατία τοῦ Κογκό. Ἔχουν ὅμως πανελλήνιο, ἴσως καί παγκόσμιο ἐνδιαφέρον, ὅσα ἀναφέρονται ὅτι διαδραματίζονται στήν ἐν λόγω χώρα, γιατί τά ἴδια σχεδόν συμβαίνουν σ' ὅλες σχεδόν τίς χώρες, ἀπό τή δραστηριότητα τῆς παραθρησκείας καί τῶν αἱρέσεων.

Γράφει λοιπόν μεταξύ ἄλλων ἡ κ. Ἐλένη Κυπραίου ὅτι ὁ Ζοζέφ διάδοχος καί γιός τοῦ δολοφονηθέντος Καμπίλα ἐμφανίστηκε ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τοῦ Ο.Η.Ε., ὅπου διεκτραγωδώντας τή δεινή κατάσταση τῆς χώρας του, ἀνέφερε ὅτι στήν ἀθλιότητα καί στόν κατασπαραγμό της ἐπάνω ρίζωσαν οἱ λεγόμενες «Ἐκκλησίες τῆς Ἀφύπνισης». Ἀνάμεσα σ' αὐτές ξεχωρίζει ἡ «Ἐκκλησία τῆς Νίκης» καί ὁ ἰδρυτής της ὁ 38χρονος ὑποτιθέμενος «πάστορας», ὁ Φερνάντο Κουτίνο, ὁ ὁποῖος ἀρέσκεται νά αὐτοαποκαλεῖται «ἀρχιεπίσκοπος». Ὁ ἐν λόγω «ἀρχιεπίσκοπος» ἠγεῖται μᾶς οικονομικῆς αὐτοκρατορίας. Στίς 31 Δεκεμβρίου συγκέντρωσε στό Στάδιο τῶν Μαρτύρων τῆς Κινσάσα 100.000 ἄτομα. Ἄλλα 100.000 ἄτομα πού δέν χωροῦσαν μέσα, συνοσίζονταν «πατεῖς με πατῶ σε» ἀπ' ἔξω. Ἡ «Ἐκκλησία τῆς Νίκης», ὅπως καί οἱ ὑπόλοιπες ἐκκλησίες τῆς «Ἀφύπνισης», ἐπαγγέλλεται πῶς «ἡ πίστη σου σέσωκέ σε», ὑπό τόν ὄρο νά βάλεις τό χέρι στή τσέπη σου καί νά ἀποθέσεις τόν ὀβολό σου στό ταμεῖο τους. Ἡ πίστη ὅταν συνοδεύεται ἀπό χρῆμα καί ὄρη μετακινεῖ λέγει ἡ κ. Ἐλένη Κυπραίου. Ἀναφέρει μάλιστα ἐπ' αὐτοῦ καί τό κήρυγμα τοῦ Σόνι Καφούτα ἰδρυτοῦ τῆς «Ἐκκλησίας τοῦ Στρατοῦ τοῦ Αἰώνιου Θεοῦ», μᾶς ἄλλης αἵρεσης, πού εἶναι τό ἐξῆς: «Εἴσαστε οἱ ἐπενδυτές μου. Ἐάν ἀποτύχω θά γίνετε οικονομικοί ἐγκληματίες τῆς Ἐκκλησίας».

Πλήρης λοιπόν δικαίωσις, ἀπό τά πράγματα, τοῦ Χάμπαρτ ἰδρυτοῦ τῆς Σαηεντολογίας πού «δογματίσει». «Ἄν θέλεις ν' ἀποκτήσεις ἓνα (τότε) ἑκατομμύριο δολάρια ἴδρυσε μιά νέα Θρησκεία».

Οί «κοινοί ἔχθροί»

4. Τόν τελευταῖο καιρό ὀρισμένες ἀπό αὐτές τῆς ὀλοκληρωτικῆς φύσεως ὀργανώσεις συνεργάζονται μέ σκοπό τήν καλύτερη ἀντιμετώπιση τῶν «κοινῶν ἔχθρῶν», δηλαδή ὄσων ἀσκοῦν ἐναντίον τους κριτική. Αὐτό συμβαίνει, μολονότι ἡ κάθε μία ξεχωριστά ἀπαιτεῖ τόν ἀπόλυτο ἔλεγχο ὄλων τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἀνθρωπίνου βίου γιά τόν ἑαυτό της. Πά τό σκοπό αὐτό χρησιμοποιοῦν εἰδικά ἐκπαιδευμένες «δυνάμεις ἀσφαλείας», καθῶς καί συντονισμένες ἐνέργειες ἐναντίον ἐξωτερικῶν ἐπικριτῶν, διοργανώνουν ἄριστα στελεχωμένες καμπάνιες δημοσιῶν σχέσεων, οἱ ὁποῖες διαδίδουν ψευδεῖς πληροφορίες, καθῶς ἐπίσης προβαίνουν καί σέ ἄλλες ποικίλες μεθοδεύσεις. Ἐπιδιώκουν νά ἐπηρεάσουν καί νά παραπλανήσουν δημόσιες ἀρχές καί ἀξιωματούχους, καθῶς καί βασικούς φορεῖς, καί εἰδικότερα ἐπιχειροῦν νά παραπλανήσουν ἢ νά τρομοκρατήσουν ἐντεταλμένους. Σκοπός τους εἶναι ἡ ἐξουδετέρωση τῆς δημόσιας προσοχῆς καί κριτικῆς, πού στρέφεται ἐναντίον τους.

5. Πολλές ἀπό αὐτές τίς ὀμάδες διακηρύττουν βέβαια πρὸς τά ἔξω τήν ἰσοτιμία καί τήν ἰσότητα μεταξύ τῶν θρησκευτῶν, τήν ἴση μεταχείριση καί τήν «θρησκευτική ἀνεκτικότητα» καί ἰσχυρίζονται πῶς ἀποβλέπουν στήν ἐνότητα καί τήν ἑναρμόνιση ὄλων τῶν θρησκευτῶν καί ὄλων τῶν ἐθνῶν. Ὅμως στήν πραγματικότητα ἀπαιτοῦν τήν ἄνευ ὄρων ἀναγνώριση τῆς δικῆς των διδασκαλίας καί ἰδεολογίας καί τήν ὀλοκληρωτική ὑποταγή στόν δικό τους «μοναδικό ἀρχηγό»

*Ἀπόσπασμα ἀπό τά πορίσματα
τοῦ Γ' Διεθνoῦς Ἐξειδικευμένου Συνεδρίου
(Πεντέλη 11-16 Νοεμβρίου 1993).*

Ἀποσπάσματα ἀπό Μηνύματα Ἀρχιερέων σέ Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις

1. «Κατ' ἐπιταγήν αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς πίστεώς μας καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία μεριμνᾷ γιά ὄλους τούς ἐμπερίστατους ἀδελφούς, ἐστιάζουσα τό ἐνδιαφέρον της περί τόν ὄλον ἀνθρωπον καί τήν σωτηρία του, δι' αὐτό καί πάντοτε στρέφει τό ἐνδιαφέρον καί τήν μεριμνάν της καί πρὸς τούς ὑπό τῶν προσφάτως

ἐμφανισθειῶν Καταστροφικῶν Λατρεῶν συλληφθέντας καί συληθέντας ψυχικῶς καί πνευματικῶς, μέ τό νά ὑποβηθεῖ αὐτούς πρὸς μετάνοιαν καί νά συμπαρίσταται στά ποικίλα προβλήματα τους, πού ἀφοροῦν αὐτούς καί τίς οἰκογενεῖς τους, προβλήματα τά ὁποῖα εἶναι ἀπόρροια τῶν ὄσων ψυχοφθῶρων καί δολίων κηρυγμάτων ὑφίστανται ἀπό τούς διακόνους τοῦ σκότους καί τοῦ ψεύδους, τῶν Καταστροφικῶν Λατρεῶν, ὅπως ὀνομάζονται. (Ἀρχιεπισκόπου Τσεχίας καί Σλοβακίας κ. κ. Δωροθέου).

2. «Γνωρίζομεν καλά ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία δέν εἶναι μία ἀπλή ὀμολογία πίστεως μεταξύ τῶν ἄλλων, εἶναι ὁ βασικός πολιτισμός μας («Χριστός - ἡ χώρα τῶν ζώντων») ἀπό δύο χιλιετίδες. Γι' αὐτό τό νά καταστραφεῖ ἡ Ὀρθοδοξία σημαίνει νά καταστραφεῖ ἡ ὠραιότητα τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τήν ἀπόλυτον ἀθηνίαν του. Ὅσον ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος, τοσοῦτον πρέπει νά εἶναι καί ἡ ἐγρήγορσίς μας. Μᾶς προειδοποιοῦν σ' αὐτήν τήν κατεύθυνση καί ὁ Σωτήρ ἡμῶν καί οἱ Ἀπόστολοι στίς γραφές τους, γραφές πού εἶναι μόνο ὁ καρπός τοῦ ἰδίου ἀγῶνα, - «ὁ καλός ἀγῶνας» - καί ἀπό τήν τελική της νίκη θά χαροῦν ὄλοι οἱ ἐκλεκτοί τοῦ Ἀρνίου, δηλαδή αὐτοί οἱ ὁποῖοι μισοῦσαν τό ψέμα καί ἀγαποῦσαν τήν ἀθωότητα. Γράφει χαρακτηριστικά ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «οὐκ ἐστίν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα, ἀλλά πρὸς τās ἀρχάς... πρὸς τούς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τά πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφ. 6,12).

Οἱ Συνδιασκέψεις ἔχουν καταστειῖ ἕνα ὀχυρωμένο κάστρο σ' αὐτό τό πεδῖον τῆς φοικτικῆς μάχης. Ἱεράρχαι, ἱερεῖς καί λαός ἀπό ὄλα τά ὀρθόδοξα μέρη δίδουν τήν ἀληθινή μαρτυρίαν τους καί ἔτσι ὄλοι ὀμοθυμαδόν ἀποτελοῦν ἕνα δυνατό σῶμα - τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού ἀποτρέπει τό κακόν. (Πατριάρχου Ρουμανίας κ. κ. Θεοκτίστου).

Τά «θαύματα»

Ἀπό τό ἄρθρο τῆς κ. Ἐλένης Κυπραίου πληροφοροῦμαστε ἀκόμη ὅτι ὁ Καφούτα εἶναι καί θαματοποιός. Χάρη στίς «θεϊκές του ἰκανότητες», ἤρε τόν κράββατόν της μία παράλυτη καί

περπάτησε, άφου άκούμπησε πάνω της τά χέρια του ό Καφούτα. Τί άμεσα και άπτή ήταν ή «έπι-κοινωνία» μέ τόν Αιώνιο Θεό!

Αυτά όμως τά «θαύματα» «γίνονται» και στή χώρα μας άπό τίς «χαρισματικές» Έκκλησίες πού ιδρύονται συνεχώς μέ διάφορα όνόματα και πού έπαγγέλονται ότι μās φέρνουν τό «μήνυμα του Χριστού». «Θεραπεύουν» μάλιστα και άνια-τες άσθένειες υπό τήν προϋπόθεση νά «διαγνώ-σουν» οί διάφοροι «πάστορες» τους τίς άσθέ-νειες αυτές. Ό Ρουμάνος πρωτοπρεσβύτερος π. Πέτρος Ματέϊ άνέφερε στήν Η΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη τό έξής σπαραξικάρδιο έπεισόδιο. « Νεοπεντηκοστιανή Έκκλησία όργάνωσε σέ Στάδιο του Βουκουρεστίου μεγάλη συγκέντρωση, όπου, όπως διαφήμιζαν μέ μεγάλες άφίσες στους τοίχους και στίς έφημερίδες μέ άνακοινώσεις τους οί οργανωτές, θά γίνονταν και θαύματα. Στή συγκέντρωση παραδρέθησαν και μερικοί φοιτητές τής Όρθόδοξης Θεολογικής Σχολής. Στή σκηνή μαζεύτηκαν «άνάπηροι» μέ καροτσά-

κια και μέ πατερίτσες. Άρχισε, λοιπόν ό ψευτο-παπάς τους νά προσεύχεται μεγαλόφωνα και μέ θεατρικές κινήσεις, κοιτάζοντας προς τόν ουρα-νό. Βάζει μετά τά χέρια του σ΄ έναν «άνάπηρο» κι αυτός πετάχτηκε άπό τό καροτσάκι κι άρχισε νά τρέχει! Ό φτωχός λαός μας κοίταζε μέ άνοι-χτό τό στόμα! Ένας φοιτητής μας εκείνη τή στιγμή, πήρε νομίζω άπό τό Θεό μία καλή σκέ-ψη. Πήγε στό μικρόφωνο και είπε δυνατά: «Ύ-πάρχει μία άνακοίνωση. Κάποιος τηλεφώνησε ότι στό στάδιο ύπάρχει δόμβα πού θά έκραγει σέ μερικά λεπτά». Δημιουργήθηκε πανικός κι έτρε-χαν όλοι νά σωθούν και πρώτοι άπ΄ όλους έτρε-χαν οί «άνάπηροι». Έτσι ό κόσμος ό φτωχός κατάλαβε τήν άλήθεια. Γι΄ αυτό σās είπα ότι ό Θεός μās βοηθάει».

Αυτά λοιπόν άπό τό «μέτωπο» των «χαρι-σματικών» αίρέσεων. Γι΄ αυτό ή έντολή «δλέπε-τε τί άκούετε» άς είναι μπροστά μας πάντοτε και ιδίως όταν μās τάζουν «λαγούς μέ πετραχεί-λια».

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ ΜΑΣ

Τά προσωπεία τής Σαηντολογίας

Κύριε διευθυντά,

Μέ τήν έπωνυμία «Νέος Πολιτισμός» κσι μέ πληρωμένες καταχωρήσεις στον Τύπο έπιχειρεί ή «Έλληνική Έταιρία Διανοητικής και Σαηντο-λογίας» νά ξεπεράσει τήν πληροφόρηση πού πρόσφατα τά ΜΜΕ εξαπέλυσαν για τήν προ-στασία του κοινού. Τό πρώην «ΚΕΦΕ», ή (κα-τά δήλωσή τους) «Έκκλησία τής Σαηντόλοτζυ», ή «Έλληνική Έταιρία Διανοητικής και Σαηντο-λογίας» και ό «Νέος Πολιτισμός» δέν είναι πα-ρά τά διάφορα όνόματα/προσωπεία τής μίας και μοναδικής διεθνούς όργάνωσης του Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρντ, τής γνωστής - και άπό τήν έμπλοκή της μέ τήν έλληνική και διεθνή Δικαιο-σύνη - πολυεθνικής έμπορικής έπιχείρησης, τής Σαηντόλοτζυ. Όσο συχνά ή όργάνωση αυτή θά αλλάζει όνόματα, μέ στόχο νά παγιδεύσει μή

ένημερωμένους πολίτες, άλλο τόσο θά πρέπει τά ΜΜΕ νά ενημερώνονται και να φροντίζουν νά ενημερώνουν τό κοινό. Γιατί δέν είναι μόνο τά γνωστά μπλέ χαρτάκια πού κάθε τόσο βρίσκου-με στα παρμπρίζ των αυτοκινήτων μας, νά προ-σπαθούν νά μās πουλήσουν τά βιβλία τους, δέν είναι μόνο τά φάξ πού στέλνονται σωρηδόν στίς έλληνικές έπιχειρήσεις, προβάλλοντας δήθεν «στρατηγικές» μάνατζμεντ και μάρκετινγκ, δέν είναι μόνο οί άνώνυμες, στό Μετρόγραμμα, άγγε-λίες για «σεμινάρια αυτογνωσίας», είναι και τά πληρωμένα πλέον διαφημιστικά κουπόνια στο «Χρυσό Όδηγό» και οί πληρωμένες όλοσέλιδες καταχωρήσεις στον Τύπο. Τά ΜΜΕ έχουν σήμε-ρα τά πλήρη στοιχεία για τήν έγκληματική όργάνωση. Έχουν, λοιπόν, ευθύνη για τήν ενη-μέρωση του κοινού. Δέν επιτρέπονται δύο μετρα και δύο σταθμά. Άπό τή μία νά γράφονται άξιέ-παινα άρθρα, μέ άδιάσειστα στοιχεία, πού κατα-

δικάζουν τήν οργάνωση του Χάμπαρντ και, από τήν ἄλλη, πιθανῶς στό ἴδιο φύλλο, νά γίνονται δεκτά τά χρήματα τῶν Σαηεντολόγων - τά χρήματα τῶν δικῶν μας παιδιῶν πού ἔχουν ἐγκλωβισθεῖ στήν οργάνωση - στά πλαίσια μιᾶς πληρωμένης καταχώρησης γιά τήν προώθηση τῶν σκοπῶν καί τῶν βιβλίων τῆς Σαηεντολογίας. Εἶναι καιρός ὁ Τῦπος νά ξεκαθαρίσει τά πράγματα καί νά ἀναλάβει τίς εὐθύνες του ὀλοκληρωτικά. Γιά τόν καλοπροαίρετο ἀναζητητή τῆς ἀλήθειας σχετικά μέ τήν οργάνωση τῆς Σαηεντολοτζυ, παραπέμπουμε, ἐκτός ἀπό τίς δικές μας σελίδες, στό Ἴντερνετ:

<http://www.geocities.com/CapitolHill/Senate/459>

9 καί στή σελίδα:

<http://www.geocities.com/Athens/Academy/1441/buttons.htm> μέ πλούσιο σχετικό ὑλικό.

*Σᾶς εὐχαριστῶ,
Μαρία Κοτζιά
διηγῆτορας*

Κραυγή ἀγωνίας μιᾶς μητέρας (καί ὄχι μόνο...)

«Εἶμαι μιά μητέρα καί τό παιδί μου εἶναι ἕνα ἀγόρι ἡλικίας 18 ἐτῶν. Ἄρχισε ν' ἀκούει μουσική «black metal» πρὶν ἀπό δύο χρόνια. Οἱ συμμαθητές του στό Σχολεῖο τοῦ ἔδειξαν καταστήματα στήν Ἀθήνα στά ὁποῖα μποροῦσε νά ἀγοράζει CD ἢ ν' ἀκούει black metal μουσική καί τά ἐπισκέπτονταν πολύ συχνά. Στά δισκάδικα, συνάντησε ἄτομα τά ὁποῖα τόν ἐπεισαν, τόν προώθησαν καί τόν ἐνθάρρυναν νά θγάξει δικό του CD μέ δάφορους ὕμνους καί κραυγές. Ἀπό τά καταστήματα αὐτά ἀγοράζει καί μπλουζες, πού ἔχουν παραστάσεις πεντάλφα, κριάρια, ἀνάποδους σταυρούς, ἀρχαῖες πομπές, τίτλους κ.λ.π.

Ἡ συμπεριφορά του καί ἡ προσωπικότητά του ἄλλαξαν προοδευτικά καί οἱ πράξεις του τόν ὀδηγοῦν σέ ἄσχημες ἐνέργειες. Σέ μιά κόλαση ζεῖ ὁ ἴδιος καί ὀλόκληρη ἡ οἰκογένεια. Ἔγινε ἐπιθετικός, θρῖζει, ἀπομακρύνθηκε ἀπό τούς φίλους του, ἀπομονώθηκε, ἐγκατέλειψε τίς σπουδές του καί ἄλλα πολλά Ἀλληλογραφεῖ μέ διάφορα πρόσωπα πού τοῦ προτείνουν νά ἐπισκεφθεῖ στούντια ἐντός καί ἐκτός τῆς Ἑλλάδος γιά νά δώσει συνεντεύξεις καί νά τόν γνωρίσει ὁ κόσμος

... (μήπως αὐτός ὁ τρόπος ὀδηγεῖ τούς νέους σέ ἐξαφάνιση;).

Τό φαινόμενο τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν νέων σέ διάφορα δόγματα καί σατανιστικές ὁμάδες, παίρνει ἐπικίνδυνα τρομακτικές διαστάσεις. Μέσα στά δισκάδικα παγιδεύονται νέα ἀθῶα παιδιά καί καταστρέφεται ἡ ζωή τους. Πρέπει νά ληφθοῦν σύντομα σοβαρά μέτρα ἀπό τό Κράτος καί τήν Ἐκκλησία. Ὅποιος μπορεῖ νά βοηθήσει ἄς τό κάνει γρήγορα γιά νά μήν βουτήξουν σ' αὐτή τήν κόλαση πού εἶναι το δικό μου παιδί καί ἄλλα παιδιά.

Πάρα πολλοί νέοι ἔχουν παγιδευτεῖ καί οἱ γονεῖς εἶναι ἀνάστατοι. Ζοῦν πάρα πολλές οἰκογένειες τήν κόλαση πού ζῶ κι ἐγῶ καί τό παιδί μου. Πολλοί γονεῖς δέν μιλοῦν ἀπό φόβο, ἀλλά καί ὅσοι θέλουν καί ζητοῦν βοήθεια δέν ξέρουν πού ν' ἀπευθυνθοῦν.

Μέσα στήν ἀπόλυτη ἐλευθερία ἔκφρασης, ὁ καθένας «πουλάει» ὅ,τι θέλει κι ὅπως θέλει μέ ἀποτέλεσμα ἕνα μέρος τῆς νεολαίας νά «κατρακυλᾷ» στήν τρέλλα ἢ τήν αὐτοκτονία. Αὐτό τό κομμάτι τῶν νέων μας δυστυχῶς εἶναι ἀρκετά μεγάλο.

Τό δικό μου παιδί κάνει πράγματα πού ντρέπομαι νά τά πῶ ὅλα. Δέν μιλάω γιά τίς σπουδές του στό Πανεπιστήμιο πού ἔχει ἐγκαταλείψει ἢ τήν ἀπομόνωσή του ἀπό τούς φίλους του πού τούς ἀποστρέφεται ἢ τόν ἀποστρέφονται. Ἀναφέρομαι σέ ἄλλες πολύ ἄσχημες ἐνέργειες. Μᾶς θρῖζει καί μᾶς χτυπάει ἐμένα καί τον πατέρα του μεχρι τραυματισμοῦ. Δέν δίνει λογαριασμό σέ κανέναν. Φοράει μπλουζες μέ διάφορες ἀπρεπεῖς παραστάσεις, ἐπισκέπτεται νεκροταφεῖα κρατώντας ἀνάποδα μαρμάρινους σταυρούς κ.λ.π. Βλέπομε ὅτι τό παιδί μας βασανίζεται καί ὀδηγεῖται στό σκοτάδι τῆς ψυχῆς του. Εἶναι ἀνήσυχος, ἔγινε ἰδιόρρυθμος καί δύστροπος. Λέει συχνά: θά κάψω τίς Ἐκκλησίες. Τό λέω ἐγῶ ἢ μητέρα του μέ πόνο βαθύ ὅτι ἀρχίζει νά γίνεταί ὁ γιός μου ἐπικίνδυνος.

Εἶπα παραπάνω ὅτι τά παιδιά «κατρακυλοῦν» στήν τρέλλα ἢ τήν αὐτοκτονία» ὅταν μπλέξουν μ' αὐτές τίς καταστάσεις. Τό βλέπω αὐτό στό παιδί μου καί σᾶς παρακαλῶ ἀπεγνωσμένα νά μᾶς βοηθήσετε.

Μιά ἀπελπιμένη μητέρα.

Σημείωση «Διαλόγου»

Ἐπιστολές καί τηλεφωνήματα τέτοιου εἶδους μέ κραυγές ἀπελπισίας παίρνουμε πολύ τακτικά καί προσπαθοῦμε νά βοηθήσουμε. Ἄλλά βτρι-σκόμαστε σέ ἀδυναμία παροχῆς ὑπηρεσιῶν σέ περιπτώσεις πού ἀπαιτοῦν ἐπέμβαση τῶν φορέων τῆς Πολιτείας. Μαθαίνουνε ἀπό σχετική ἀνταπόκριση (15 - 3 - 2001) ὅτι στή γειτονική Τουρκία μέ ἀφορμή δίκη σατανιστῶν στήν Κων-

σταντινούπολη, ἔγιναν πολλές τηλεοπτικές συζητήσεις καί ρεπορτάζ πού ἀναφέρονταν στό σατανισμό καί τούς κινδύνους γιά τή νεολαία, ἐνῶ ἡ Ἀστυνομία ἄρχισε νά κάνει ἐλέγχους σέ μπάρ, ὅπου ἀκούγεται μουσική «Heavy metal». Ἡ πρόληψη τοῦ κακοῦ ἐπιβάλλει ἐνημέρωση καί ἐλέγχους ἀπό κρατικούς φορεῖς, χωρὶς αὐτό νά ἀποτελεῖ «ἐπέμβαση» στήν ἀρχή τῆς ἐλευθερίας καί τῶν προσωπικῶν ἐπιλογῶν.

ΟΛΙΣΤΙΚΕΣ - ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ...

Ἄ «γκουρού» ἀπέθανε(;). Ζήτω ὁ...
«Νευρογλωσσικός Προγραμματιστής»!
Μιά γρήγορη ματιά στόν NLP
(Neuro-Linguistic Programming)

Τὴν Παρασκευή, 13 Ὀκτωβρίου 2000, ὅσοι Ἀθηναῖοι ξεφυλλίσουμε τό νέο φύλλο τῆς ἐφημερίδας τοῦ Ἀττικοῦ Μετρό (Metrorama), σίγουρα ἐντυπωσιαστήκαμε ἀπό τὴν «εἶδηση» τῆς δεύτερης σελίδας: «**Ἄλλος ἄνθρωπος σέ τρεῖς μόνο μέρες!**». Ἡ εἶδηση μᾶς ἐνημέρωνε ὅτι ὁ *dr Ἀντώνης Καλογήρου καί ἡ ἐπιστημονική ομάδα του*, πού ἐφαρμόζει ἀπὸ τὴ δεκαετία τοῦ '80 τίς ἀρχές τοῦ νευρογλωσσικοῦ προγραμματισμοῦ στήν Ἀγγλία, ἀλλάζοντας τὴ ζωὴ χιλιάδων ἀνθρώπων, ὀργανώνουν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου δύο τριήμερα σεμινάρια στήν Ἑλλάδα ... Ἀθήνα ... καί ... Θεσσαλονίκη ... Ἡ συγκίνηση εἶναι εὐλογη, καθὼς ἀρκετοὶ ἄνθρωποι γνωρίζουν, ἤδη, ὅτι μέ τὴ μέθοδο τοῦ νευρογλωσσικοῦ προγραμματισμοῦ μποροῦν σέ τρεῖς μέρες νά ἀλλάξουν τὴ ζωὴ τους. Πρόκειται γιά μίαν καθαρὰ ἐπιστημονικὴ μέθοδο πού βοηθάει ἀνθρώπους ... νά ἀνακαλύψουν καί νά ἀξιοποιήσουν τίς ἀπίστευτες δυνάμεις πού κρύβουν μέσα τους ... Ἄνθρωποι πού χρόνια βασανίζονταν ἀπὸ ἐξαρτήσεις ... ἔλυσαν τό πρόβλημά τους μέσα σέ τρεῖς μέρες. Ἄλλοι ἀνακάλυψαν τέτοιες δυνάμεις μέσα τους ὥστε μπόρεσαν ξαφνικά νά διαπεράσουν μέ τό χέρι τους ἓνα χοντρό κοντραπλακέ θαλάσσης ...

ἢ νά περπατήσουν πάνω σέ ἀναμμένα κάρβουνα. Κι αὐτὰ ἀκριβῶς θά ξανασυμβοῦν μπροστά στα ἔκπληκτα μάτια ὄλων, στή διάρκεια τῶν δύο τριημέρων σεμιναρίων ... Ἄλλά ... τό πῶ οὐσιαστικό εἶναι ὅτι ὅσοι πάρουν μέρος στα σεμινάρια αὐτά θά φύγουν ἔχοντας ἀνακαλύψει τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας, ἀλλά καί τῆς προσωπικῆς εὐτυχίας τους ... Γιά περισσότερες πληροφορίες ... Ἰνστιτοῦτο Δυναμικῆς Ἀνάπτυξης ... ».

Ἴσως πολλοὶ νά μὴ γνωρίζουν τὸν Ἀντώνη Καλογήρου. Κάποιοι ἄλλοι ἴσως νά τὸν γνωρίζουν σάν «ψυχολόγο», πού ἀσχολεῖται μέ «βιωματικά σεμινάρια» γιά τὴν «ἀνάπτυξη τοῦ κρυμένου δυναμικοῦ» ἢ σάν «δάσκαλο τῆς Θετικῆς Σκέψης». Σίγουρο πάντως εἶναι ὅτι ἡ ὀργάνωσή του: «Success Dynamics - Ἡ Δυναμικὴ τῆς Ἐπιτυχίας» περιλαμβάνεται στόν κατάλογο τῶν 422 ὁμάδων, πού εἶναι **πλήρως ἀσυμβίβαστες μέ τὴν Ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ Πίστη** καί πού καταρτίστηκε ἀπὸ τὴ «Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας» (Ἀλίαρτος, 20 - 26/9/1995).

Ἀκόμη, ἔχει μεγάλη σημασία νά γίνει γνωστό, ὅτι στό ἄρθρο τῆς ἐφημερίδας Μετρόραμα, δὲν ἀναφέρεται τό 3ο «σεμινάριο», πού εἶχε προγραμματιστεῖ στήν Κύπρο (1, 2 καί 3 Δεκεμβρίου 2000) καί πού εἶχε ἐξαγγελθεῖ ἀπὸ τὰ διαφημιστικά ἔντυπα τῆς νέας ὀργάνωσης τοῦ Ἀ.

Καλογήρου: «Ίνστιτούτο Δυναμικής Ἀνάπτυξης». Κατά ἐγκυρες πληροφορίες ἀπό τή Λευκωσία, ὁ Ἄντωνης Καλογήρου καί ἡ «ἐπιστημονική ὁμάδα του» βρέθηκαν ἀντιμέτωποι μέ τήν Κυπριακή Ἀστυνομία καί οἱ Κύπριοι ἔχασαν τή μοναδική εὐκαιρία νά ἐπιλύσουν ὅλα τους τά προβλήματα **σέ τρεῖς μόνο μέρες!**

Πέραν ὅμως ἀπό τόν Ἄ. Καλογήρου καί τή νέα ὀργάνωσή του, παραμένει τό ἐρώτημα: Τί εἶναι ὁ νευρο-γλωσσικός προγραμματισμός (NLP); Ἔχει πράγματι τόσο ἐντυπωσιακές ἐπιτυχίες ὥστε ὅσοι τόν ἀσκοῦν νά δηλώνουν ὅτι θά ἀλλάξουν τή ζωή τῶν ἀνθρώπων «σέ τρεῖς μόνο μέρες»; Ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ἐν δυνάμει, μέσα του «ένα τεράστιο δυναμικό» ἀναξιοποίητο, πού κάποιοι μποροῦν μέ «τεχνικές» νά ἀφυπνίσουν; Τί σχέση μπορεῖ νά ἔχει ἡ πυροδοσία - ὅταν αὐτή εἶναι «γνήσια», δηλαδή «παραφυσική/μεντιουμιστική κατάσταση» κι ὄχι ἀποτέλεσμα ἀπάτης - μέ τήν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου στή ζωή;

Ἀνατρέχοντας στή διεύθυνση: <http://www.mckenna-breen.com>, τῆς ὀργάνωσης Mckenna-Breen, ἀπό τίς μεγαλύτερες «φίρμες» τοῦ NLP στίς Η.Π.Α., μαθαίνουμε ὅτι: «Υπάρχει ἀπόλυτη συγγένεια μεταξύ νευρογλωσσικοῦ προγραμματισμοῦ καί ὑπνωτισμοῦ, γιατί μεγάλο μέρος τῆς ἀνάπτυξης τοῦ NLP προέρχεται ἀπό τή μελέτη τοῦ ὑπνωτισμοῦ καί διαδοχικά ὁ ὑπνωτισμός εἶναι ἓνα ἀπό τά ἐργαλεῖα πού χρησιμοποιοῦνται στόν NLP».

Ἀνατρέχοντας σέ γνωστή Ἐγκυκλοπαίδεια (Πανόραμα '97, Ἐγκυκλοπαίδεια 2002) πληροφοροῦμεθα ὅτι ὑπνωτισμός εἶναι: *Ἡ τεχνητή πρόκληση ὕπνου. Σέ ἀντίθεση ὅμως μέ τό φυσιολογικό ὕπνο, κατά τόν ὑπνωτισμό μερικά μέρη τοῦ ἐγκεφάλου παραμένουν ἐνεργά καί διαμέσου αὐτῶν πετυχαίνεται ἡ ἐπαφή τοῦ ὑπνωτιστῆ μέ τόν ὑπνωτιζόμενο. Στήν ἀρχή ὁ ὑπνωτιζόμενος αἰσθάνεται ἡρεμία καί βάρος στό σῶμα καί στά βλέφαρά του, ἐνῶ διατηρεῖ τήν ἀκοή του. Στή συνέχεια ἐμφανίζεται ὑπνηλία καί νάρκωση, ἐνῶ ἡ ἀκοή καί ἡ μνήμη λειτουργοῦν μόνο σέ σχέση μέ τόν ὑπνωτιστή. Ἐπειτα ὁ ὑπνωτιζόμενος δέ θυμᾶται τίποτε ἀπό ὅσα προηγήθηκαν καί κάνει ὅ,τι τοῦ ὑποβλήθηκε ... Ὁ ὑπνωτισμός χρησιμοποιεῖται γιά τήν καταπολέμηση διάφορων νευρώσεων καί νευρωτικῶν καταστάσεων καί γιά τή*

δημιουργία χειρουργικῆς ἀναισθησίας. Ὅμως σέ πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιήθηκε καί γιά ἀνόμους σκοπούς (διάπραξη ἐγκλημάτων, κλοπῶν κ.λ.π.), γιατί ὁ ὑπνωτισμένος ἐκτελεῖ ἀσυνείδητα ὅλες τίς παραγγελίες τοῦ ὑπνωτιστῆ του καί, ὅταν ξυπνήσει, δέ θυμᾶται τίποτα.

Πέραν ὅμως ἀπό μιά προσπάθεια ἐπιστημονικῆς περιγραφῆς τοῦ φαινομένου τοῦ ὑπνωτισμοῦ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἀπό τόν περασμένο αἰώνα σέ ἐρευνητικό/πειραματικό στάδιο, ὁ ὑπνωτισμός πάντοτε χρησιμοποιήθηκε, ἀπό τήν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα, «βιωματικά», δηλαδή, γιά σκοπούς λατρευτικῶν στά πλαίσια μυστηριακῶν καί παγανιστικῶν θρησκειῶν. Ὁ ὑπνωτισμός παραμένει πάντα συνδεδεμένος μέ τή μαγεία καί τόν ἀποκρυφισμό, ἀλλά συχνά καί μέ τήν ἐγκληματικότητα. Ἡ περιορισμένη ἐρευνητική ἐργασία, πού σήμερα διεξάγεται σέ κάποια πανεπιστήμια δέν ἐπιτρέπει στήν ἐπιστήμη νά θεωρήσει τόν ὑπνωτισμό σάν θεραπευτικό μέσον. Κι αὐτό ὄχι γιατί δέν ὑπάρχει ἐπιστημονικό ἐνδιαφέρον γύρω ἀπό τό σχετικό θέμα, ἀλλά διότι ἀπό τή φύση του τό φαινόμενο αὐτό ἄπτεται τῆς ὑπαρξιακῆς σφαίρας τῆς ἀνθρώπινης ὑπόστασης, χώρου πού ἀποκλείει τήν πρόσβαση στή σύγχρονη ἐπιστήμη, ἀφήνει ὅμως μεγάλα περιθώρια ἐκμετάλλευσης τοῦ φαινομένου σέ σωρεῖα τσαρλατάνους, μάγους, ἀποκρυφιστές, «ψυχολόγους» καί πρακτικούς «ψυχοθεραπευτές». Ἐξ ἄλλου, ἡ δῆθεν «θεραπευτική» προσέγγιση διά τοῦ ὑπνωτισμοῦ, πού εἶναι γνωστός καί μέ τά πιό «εὐπεπτα» ὀνόματα τῆς ὑπνωσης καί τῆς ὑπνοθεραπείας, πραγματοποιεῖται συνήθως ἀπό «ἐπαγγελματίες» ὑπνωτιστές καί μέλη παραθρησκευτικῶν ὁμάδων πού καμία ἐπιστημονική κατάρτιση δέν διαθέτουν, ἀλλά βασιζονται στόν ἐντυπωσιασμό καί στήν ἐξάρτηση, πού δημιουργοῦν στά μέλη τῶν ὀργανώσεών τους. Οἱ δέ «θεραπευόμενοι» ἀπό αὐτές τίς μεθόδους –ὅταν δέν τίθεται τό θέμα τῆς ἀπάτης– συνήθως καλοῦνται νά πληρώσουν μέ βαρῦ τίμημα –πέραν τοῦ χρηματικοῦ, σωματικό, ψυχολογικό καί ὑπαρξιακό, τήν ἐμπλοκή τούς μέ τόν «ψυχοθεραπευτή»/ὑπνωτιστή καί τίς μεθόδους του.

Ἡ Ἐκκλησία, τέλος, σαφῶς μᾶς ἀποτρέπει στή χρήση αὐτῶν τῶν μεθόδων, προτείνοντάς μας τά δικά της μέσα: Τόν Ἁγιασμό καί τή Σωτηρία.

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Τό βιβλίο αυτό απευθύνεται στό ευρύτερο κοινό καί ἐκθέτει τούς λόγους γιά τούς όποίους δέν πρέπει κανείς νά πιστεύει στήν αστρολογία.

Πέρα από αυτό αποδεικνύεται ότι τό αστρολογικό-άποκριφιστικό φρόνημα ἔχει ἀπρόδλεπτες συνέπειες γιά τήν προσωπική οἰκογενειακή καί ἐπαγγελματική ζωή, ὄχι μόνον τῶν ὁπαδῶν τῆς αστρολογίας, ἀλλά ἔμμεσα καί ὄσων τήν ἀπορρίπτουν.

Τέλος τό βιβλίο αυτό ἀποκαλύπτει τούς ἐθνικούς κινδύνους πού ἐμπερικλείει ἡ αστρολογική - ἀποκριφιστική ἐξάρτηση καί ἀποδεικνύει ὅτι οἱ δοξασιές τῆς αστρολογίας εἶναι ἀσυμβίβαστες πρὸς τήν ιδιότητα τοῦ ὀρθόδοξου χριστιανοῦ. Εἶναι τό βιβλίο αυτό μιά ὀρθόδοξη κριτική θεώρηση τοῦ θέματος. Τό συνιστοῦμε ιδιαίτερα γιά τή σημερινή ἐποχή, διότι τό καθιστᾶ ἐξαιρετικά ἐπίκαιρο ἡ προδο-
λή σέ καθημερινή βάση αστρολόγων καί μέντιουμ από τά Μ.Μ.Ε.

Κυκλοφόρησε καί διακινεῖται ἀπό τήν ΠΕΓ (τηλ. 01-6082271) τό βιβλίο τῆς μοναχῆς Ἀντωνίας, *Νεοπεντηκοστῖανοί στήν Ἑλλάδα. Ὁ Χριστιανισμός τῆς Ἐλευθέρως Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Πεντηκοστῆς (ΕΑΕΠ)*, Ἀθήνα 1999.

Πρόκειται γιά πολύ χρήσιμο βοήθημα γιά ὄσους ἔχουν ἐμπλακῆ σέ αἴρεση Νεοπεντηκοστιανῶν καί ιδίως στήν προαναφερόμενη ὁμάδα πού διαθέτει ἐφημερίδα καί ραδιοσταθμούς σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ἡ συγγραφέας ἀσχολεῖται ἐπί πολλά χρόνια μέ τή βοήθεια σέ περιπτώσεις θυμάτων τῆς πλάνης τῶν Νεοπεντηκοστιανῶν ἡ ὁποία δημιουργεῖ πολλές δυσάρεστες οἰκογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στά παιδιά, ἀκόμη καί διαζύγια, ὅπως ἀναφέρεται στά πορίσματα τῆς ΙΑ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως.

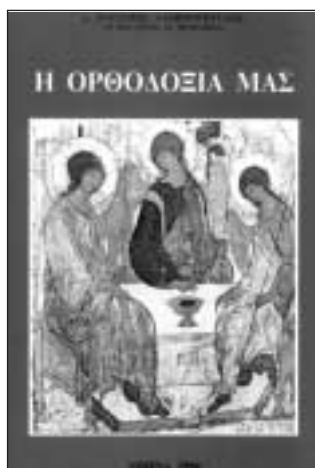

Ἐξαιρετικά ἐπίκαιρο ἔχει καταστῆ στίς μέρες μας τό βιβλίο «Θρησκευτική Ἐλευθερία» (ὑπότιτλος: Ὁρθόδοξη Ἀπάντηση σέ ἀντιορθόδοξες θέσεις) τοῦ Ν. Σταυριανίδη, Πρωτοδίκη Διοικητικῶν Δικαστηρίων καί Διπλωματούχου DEA στό Δημόσιο Δίκαιο καί DEA στή Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου. Τό βιβλίο αυτό τό ἐξέδωσε τό 1996 καί τό διακινεῖ ἡ ΠΕΓ, τηλ. 01-6082271· οἱ δέ εἰσπράξεις διατίθενται γιά τούς σκοπούς τῆς.

Στό βιβλίο αυτό ἀπαντῶνται, ἤδη ἀπό τό 1996, μέ ἐπιχειρήματα τά ζητήματα πού τέθηκαν πρόσφατα ἀπό τήν Κίνηση γιά τόν ἀποχριστιανισμό τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ἀπό τή θεματολογία τοῦ βιβλίου: Ἡ νομική σημασία τοῦ Προομίμου τοῦ Συντάγματος (τό Προόμιο δέν ἀναθεωρεῖται), ἡ προστασία τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν ὡς συνταγματική ὑποχρέωση τῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας, ἡ θρησκευτική ἐκπαίδευση, ἡ προστασία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἑτεροδόξων καί ἑτεροθρήσκων χωρίς προσβολή τῶν ἀντιστοίχων δικαιωμάτων τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν, τά ἐγκληματικά δόγματα νεοφανῶν αἱρέσεων, νομική θεματολογία κ.ἄ.

Οι τιμές των βιβλίων μας, πολύτιμων βοηθημάτων στή σύγχρονη εποχή γενικώς συγχύσεως, ενισχύουν άμεσα την ένημερωτική και υπόλοιπη προσπάθειά μας.
Παραγγέλοντας τρία βιβλία, έκπτωση 20%.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
 του π. Ἀντωνίου Ἀλεξίζοπούλου

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή, Ἀθήνα 1994
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας, Ἀθήνα 1995
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καὶ Ὁρθοδοξία, Ἀθήνα 1992
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ', Ἀθήνα 1995
6. Πεντηκοστῆ καὶ Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση, Ἀθήνα 1995
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ', Ἀθήνα 1992
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία, Ἀθήνα 1991
9. Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β', Ἀθήνα 1995
10. Διαλογισμός ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση, Ἀθήνα 1993
11. Ντοκουμέντα γιὰ τίς αἱρέσεις καὶ τὴν παραθρησκεία, Ἀθήνα 1992
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σέ δρόμου τοῦ Ἐωσφόρου, Ἀθήνα 1994
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικὲς Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἀθήνα 1995
14. Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων, Ἀθήνα 1996
15. Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενική θεώρηση, Καμπάλλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροί κλπ. (τεύχη 1-20)
16. Νεοσατανισμός, ὀρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση, Ἀθήνα 1996
17. Ἐγκληματικό δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν, Ἀθήνα 1995
18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἀθήνα 1995
19. Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας, Ἀθήνα 1995
20. Προβληματική καὶ στρατηγική στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας, Ἀθήνα 1996
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπρούκλιν, τόμοι Α', Β' καὶ Γ', Ἀθήνα 1993-1995
22. Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιὰ τὴν οἰκογένεια, Ἀθήνα 1996
23. Τό Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἀθήνα 1996.

Ἀκόμη συνιστοῦμε

24. Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μέ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικὲς πνευματικὲς ἐξαρθήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμετώπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως, Ἀλῆατος 20-26.9.1995
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία, Ἀθήνα 1996, ἔκδ. ΠΕΓ
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα 1997, ἔκδ. ΠΕΓ
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστῆ στήν Ἑλλάδα, Ἀθήνα 1999

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μέ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιὰ τὴν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς 1998 (τηλ. 0371-41880)
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάκκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντικὴ, κοινωνικὴ καὶ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους, ΠΕΓ Κύπρου 1998
3. Α' Εὐρωπαϊκὴ συνδιάσκεψη - Καταστροφικὲς λατρεῖες καὶ ψυχο-ομάδες, Λεμεσός 2000, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-575-712839)

Τὰ παραπάνω βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν βρῆσατε τὰ βιβλία 1-27, μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στήν ΠΕΓ, τηλ. (01)6082219, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, τ.τ. 153 43
Τηλ.: (01) 60-82-271

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό διδύλιο/α

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: Όνομα:

Όδος: Αριθμός:

Πόλη: Τ.Κ.:

Άποστέλλω τό αντίτιμο μέ ταχυδρομική έπιταγή.

Ό παραγγέλων

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί και αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, τ.τ. 153 43
Τηλ.: (01) 60-82-271

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά συνεχίσετε νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: Όνομα:

Όδος: Αριθμός:

Πόλη: Τ.Κ.:

Τί γίνεται μέ τίς ψυχές πού χάνονται;

**Ἡ Ἐκκλησία, σίγουρα, δέν κινδυνεύει
γιατί: πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. (Ματθ. 10τ' 18)**

Χάνονται ὅμως ψυχές!

Μήπως μέσα στήν ἀσφάλεια τῆς Ἐκκλησίας ξεχνᾶμε τούς ἀδελφούς μας τούς παγιδευμένους στή αἵρεση;

«Ἐνα ζεστό πιάτο φαγητό, σέ κάποιους γέροντες, πού στεροῦνται, μπορεῖ ὁ καθένας μας νά προσφέρει», συνήθιζε νά λέει ὁ π. Ἀντώνιος. «Πόσοι, ὅμως ἀπό ἐμᾶς συγκινοῦνται στή σκέψη κάποιων ἀδελφῶν μας, “χαμένων” στόν ἀποκρυφισμό καί στήν παραθηροσκεία;»

Ἄκόμη κι ἂν δέν ἔχεις τή δυνατότητα νά βοηθήσεις ἐνεργά στήν ἐνημέρωση γύρω ἀπό τίς αἵρέσεις βοήθησε αὐτούς, πού βρῖσκονται στήν πρώτη γραμμή ἐνημέρωσης.

**Βοήθησε στή διάδοση τοῦ περιοδικοῦ ΔΙΑΛΟΓΟΣ,
τοῦ ἐπίσημου ὄργανου τῆς Ἐκκλησίας, στόν εὐαίσθητο καί
νευραλγικό αὐτόν τομέα.**

**Ἡ ἀπόφασή σου αὐτή
μπορεῖ νά σώσει μιά ψυχή!**

